

colorchecker CLASSIC

x-rite

10.2.09

Степан Назар

I

9 великих і важких днів
записки з рахування народної війни

Частина: 1-4.

colorchecker CLASSIC

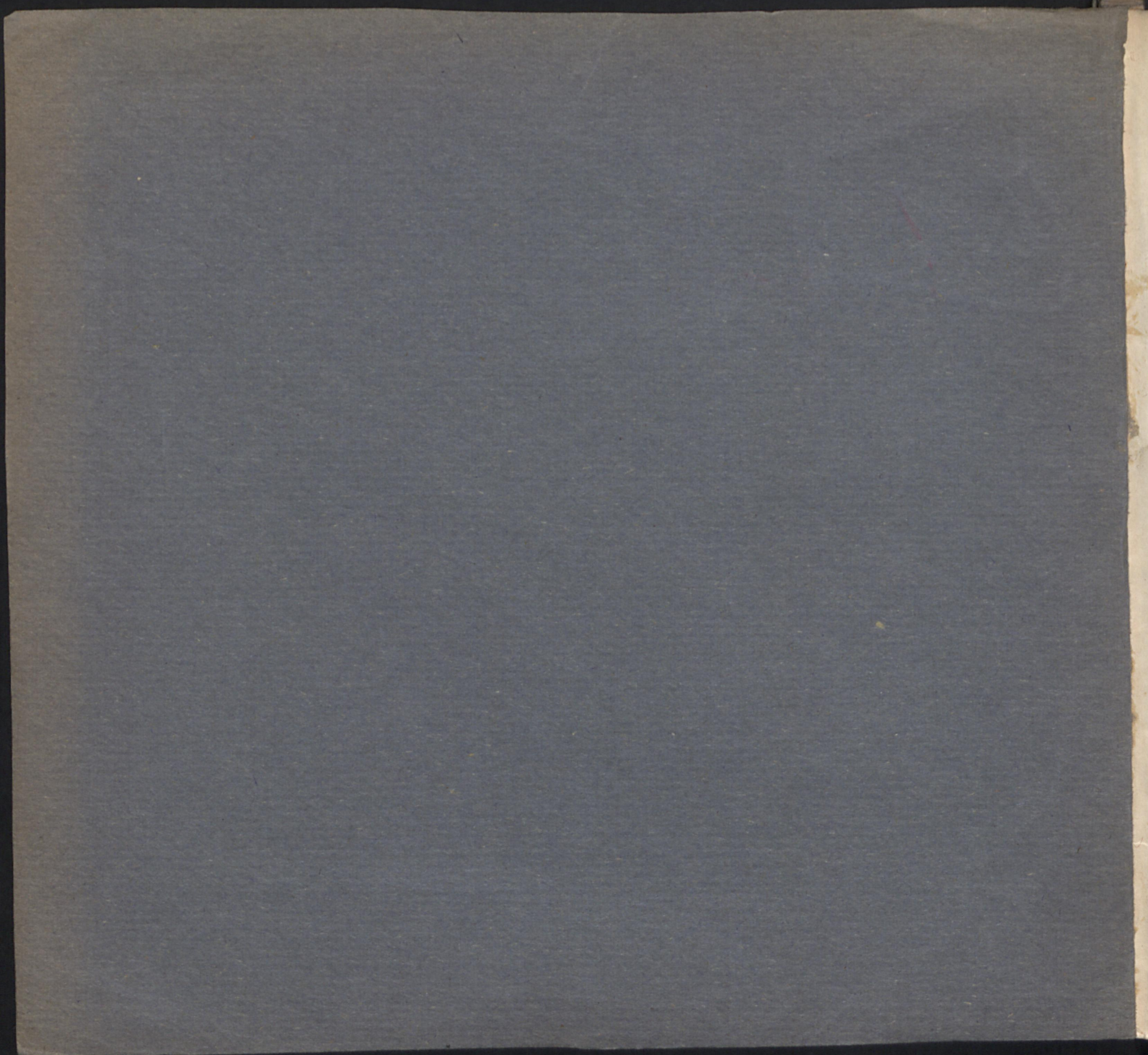

x-rite

mm

2.1

~~227~~

Leopold Parusel

1

Leipzig.

11

М. 1

„З белых и черных грибов“

Мої записки з расів нашої народної війни.

М. Т. від жовт. 1918-до-вересня 1919.

Мазар Емісан

Лип 1. народиства 1918 року, розпала ся австрійська держава та настав світовий переворот, в котрим поневаляни народи, мали вийти на верх, отрясти ся з довгайтного ґнету і поневаляти та запанувати на своїй власній землі. Де саме усмихалось і українському народові по так довгий поневаляню в російських шпоках і в австрійсько-польській армії. Інші народи як Рехи-Польки-Рехо-Словаки Словинці і інші вже роздалиють пригноблялись до самостійности та всім напрямі мали багато організації, які працювали над самостійностию народів і організували мнї хвилі, шоби то самостійність могли одержати, могли собі вибороти.

Наш український народ працював рівнож в сім напрямі вже за австрійців, але серед великих перешкоди з сторони Польків, які в наш рині брали верх над українцями та котрі гнали за кождим поступом вправо нашого народу, а доглядвали який небудь поступ доносили австрійському правительству, отагачом сей поступ в одержу одерження, а австрійське правительство вірши більше чалакал, які мали в правительстві більше і богади (страхит, грабів) так, що нашому народові приходилось дуже тяжко розвивати ся умово серед таких обставин. З другої сторони нам бракувало інтелекції, котра заоткувувалась нашим талантом музикан, котро піднесла музика на рівні з німецьким, руським музикан, а наслідком того нам музик гувба ся ваянним інтеліґенціям за що працю над ними, а тоді інтеліґенція могла б бути дійсно провідником сего музика, а музик добравби

мові інтелігенції, а туди самий свій провідникам. На залі так оно не було з прилику бракуу образованих людей, а першока сих, які були образовані, не всі були зділені до нисових верств, не всі зуміли нашого мурика потягнути за собою. В власне стало насідкам, що з хвилею перевороту, наш мурик зростає вертаючи з італійського, французького та російського фронту, не устигав відразу інтелігенції, бо в перній мірі його розум не був до такої степені образований, щоб зрозуміти важливість як такою був він так виконуваний, що йому було обставинами чим буде правив, а що найголовнішим не зобірав свої провідникам, котрих до сї пори після австр збираю навчав на наших, казуючи, що наш, нашім буде і буде. З цього в поратках перевороту ми опинились в Галичині "без війська безрадні в війні самі хвили", коли у інших народів діялось зобірання проти нього.

Польська же за австрійських часів наші перебару над українцями, наючи по урядові урядові мову польську, наючи богато мисли в своїй рідній мові, в котрих вишкунили собі богато інтелігенції та урядників, котри працювали мовилом над сомбарсами австрійської державності в смугах ели можна буде одержати та вибороти свій власну державу. Польська інтелігенція працювала і зручвала, оскільки в даній часент могли завести відновити державні посади найважливішого під сї хвилею була організація військова, яка у поляків була пригтовлена і реєрвал в перних хвилех перевороту використана і припинена і коли по австрійська

армія розселила ся, польські старшини збирали своїх з фронтів повертаних зловців, вимагали та збирали з них угоджорні великім закономотори все майно, які осталися по австр. властах в свої руки. Навіть в українських полках по кадрах, в яких було 20-30% польських старшин і зловців, боляки своєю хитроїстю і злукою закономотори вкрали і все майно кадру наших зловців, лише на криці та інші гроші, бо війна вже скінчилась. А наші зловці кудись криці та в корострині не слухали український старшин, котрих по кадрах було дуже мало, бо всі були на фронті, кудамі наші зловці і багато майна, яке щількою правдою належало українцям, та вертали гроші за бравами зі собою, що мали потайно законити зі собою. А камі польські зловці по дорозі забрали їм не лише се, що они зрабували, але одержали їх до пала не лише з військової гроші, але також і з їх власних грошей з поспіткою карою, доперва тоді наші музикі прозрит та погал заставовляють над сою перемінною та синав зрабувати не один, що покинув свій крик, що не слухав український старшин і збудило в них тоді обурення, огорченя і гнів до польского зловця. Так всі австр. зловці вертали з війни, але не всі гроші, бо польські зловці вертали до польських великів, де їх вимагали працювати та закривали до війни з гайдамаками русінами, але українські зловці вертали гроші, бо не було їх кому задержати не було кому працювати не було кому заопікувати се ними. Але знайшли ся і між українськими зловцями солідами, котри багачи, що таєвкі їх на власній землиці одержали, а декотрих в побилий, погалі урривалися коло старшин, котрих там не хотіли слухати.

Але таких була мала кількість, але з часом при великій праці старшим, число таких зросло. А Польки нималася завжди кринкою виста в західній Галичині, та порами кидансь малимим Бандаром на українські села та містечка середної та східної Галичини, а саме виста та заводним в зоремокій шості свої коридор. Ми бачили, як відомий Івків отримав мисль моментально з прибуванням в неосталоств та порами зразу збирали добровольців, котрих було багато в повітах більшіе свідомих як: Станиславів, Коломиша (славний і хоробрий полк 24. іменна доромська), Тернопіль і іншіх повітах Східної Галичини. Сих добровольців узоромно і вислано на фронт проти сил Банду і в сій війні утворили ся польсько-український фронт —

Все одна боротьба наших добровольців. Полк 24 вернувся з України до Коломиш і цім обидва виста в тамешній околиці. Отаман Шинкель обидв командував своєю полку і вибрал хлопців мужина до поховальних ротень проти наших найзавидів Польків. А після цього цім військи і поховальних ротень та замишавши хто голосить ся добровільно на фронт, погув слова наших хлопців героїв, які хочемо іти! Однак загубилося ці середств наших героїв, з котрих не один скитався в не і по Сталіні, по Любачіві та по інших ризних краях, але ці самі хотіли і українці віддати себе за права за добро народу. Але на дель не багато ми таких побачили мам.

Він тепер наша військова праця діміть ся на дві частини, а іменко а) праця фронту, б) праця замішав. Хоружі взяти від увару відносимий фронту на двох відтинках, а іменко по від Хирова на час двох місяців, а іменко в подальшій

та зривав, а оні сніг бігмунток ниг людского Визначення, а городком Агайлонес-
ким поравним від січня 1919 до 15 мая 1919. В перших днях надалішого
нам фронт ниг Курова сквадат ся з київскою, хочемь без задної мурди
компанія мо бігмунтов проводав смик Чапаяв. На граванія бігмун-
ки в надолісті не було артилерії, бо яку ми артилерією сформо-
вано, то сїчас віддалано єї і не було, дунаючи що скорше узасть ся
здобути спочинство галицької України Львів. У Булаків тимчасом була
і артилерія, котра ускнувала палицьким найдріквал борбу з нами
Але мимо сего, що наша сїма була дуже слабенька, ми збирали талоч-
них молодих людей, доповняли сотні, які прибули від Курів і Терешини з Ва-
нциславова та ми створили також нові сотні, збирали по селах військові
риси, компанію прибирали ємпіриєм, а з єврейських міждод створили єв-
рейські обози, боє власних військових складів, ані на базисів у нас
не було, а як були які то зі складів залишка мурдуровако водий та
виставано від Львів, а великі наваздки, які були в Терешини, через
нашу релігій, бо зшиву і дурию політикою понали ся Чапаяв у руки
В Терешини і взяв військову власть в свої руки саровик, який на війсь-
ку зовсім не розумів, як Гросал Корном і загалькевар боялись виса-
дити землішним мур в Терешини на дані, бо кажи, що Кошуг мійює,
але за се ми оставили не мало європейської крові відступавою з Те-
решини. Наша сотка в Терешини єрєла навазку, а Поляки
приходили зрідати риси, бо так Корном таку мурду закарювали.
Гламї нами як без гравані на як сніг зрідати в каротний домі
з Полькаши, а оні тимчасом нагнали на зрідували Терешини].
Та загали обходжено ся з Полькаши в рукавичках, щоб єї не обра-
зити

але за те Польки з українцями обійшлися по дзектальменськи, бо зазавши
 Терешиними повозили тих самих, що фсалували змістити міст, в Кайсонах.
 Ми тимчасом в околиці Терешиних дубова та Салбора збирали молодих
 людей і організувались відділом та звабювався, що са організаційна
 праця повинна була показати скорий успіх, однак було не так як дума-
 лось, бо тамочні люди придивлялись до нас та не зрозуміли моменту
 скоро розорились дощів. Розорились по причині браку національної свідомості,
 по причині браку заврагості до відвітного ворога, а вина покладали на
 в них самих, але не брідкають їх освідомити їх виквати в народній душі, ще
 перед війною не було кому вицелити в їх думках та молоді серця любови
 до української мислі, до українського слова до своєї укр. землі. Та тепер
 треба було доловити багато старань та вскорі скріпоти наші та
 одержати військову горотку, котрі називалися са, соняшні. Тодяго зрештою
 старшини беруться енергично до праці, збирають наших довірців, котрі
 не дивля, що говорим, Ми все досить наводили са, бо були тільки та не ві-
 рили нам давної австр. війни від війни о свої історію, від війни сватой-
 народної та далше они дивились на українських старшин як на давних
 австрійських і добарали в них своїх побителів. Тодя видивалися праця
 деяких совещеників круків, котрі замість просвітити народ бала-
 мутили його, а також деякі учителі нісимо працювати, боючись
 своїх наставників Польків тож дивились (вражді не ви) добогато на
 народну тьму. Але старшини докладають всяких старань
 щоби втрасти нашого довіря з давного пригноблення та показати
 йому сво ясну та недалеку морку свободи. Т працювати
 далше сі посвятили таї зид народу, сільські сини,

котрі серед ірких обставин набули свого освіту, а надбувши її
знають яка она дорога, а який нещастя та якою перемогою і
темнотою для народу, бо самі будучи освіченими, а живши між цростю
народом, мали не раз нагоду бачити і чути понижень нашого музика
перед польськими урядниками та вче будучи в Білачці урешивками
не раз вставали ми за темною музикам. Гукного сі старини, бо ми
мали ми иньших старини, як музичних свів? Ні на жалв не були,
бо всі нашічки, се була польська нація, а буржуазії у нас
взагалі не було, а як була то давно вже сномилась, а остались
лиши сьвідчанки (котрі були дуже бідні) ушатаї та деякі урядники.
І працюють певничко захочені еще за молодески ми будучи в Білачці
студентами, ~~у~~ старини, котрі в Білачці будучи урешивками
з національним транспарантом з музикою та рідною пісню на устах на
різні прощальки. Та праця се віднесла добрий успіх, бо в Київ-
кох місцях та музична організація захвіла областю України, котра
вче бачила у себе не одні війська, котрі перелодили через українську
землю руйнівими її та одержимі з багатства і се бідна земля була
могла зближувати та виславити вправді малу, але сьвідому кривку,
духа армію між проводом старини, які повернувши щойно
з різких фронтів не опустили рук, але віддали рідасомію о
нашіх пеняки України і взяли за діло. Дуже музично висаджана
се армія, але з другої сторони стояла душа високо та посвядувала
свою кров за народ та поохрата. Гукно подивляти треба було по-
вагу і вивреваність нашого зовнішя, бо серед праці обуви і музич-
ної і музичної держави сильно свій кріс влучи. А ось воля ми

кімська правдивих мураш посевати укр. зростає: 1) Машини вийшли серед
 дощового снігові курава по уздовж болотистій дорозі, а в сні вийшли
 загриналися зростає зовсім босих, котрі пообвешали собі ноги в кимш небуде
 млатали та пробігалиш мауроквалиш та машинують фидою затискували
 від холоду зуби. І зносив се все нам зростає та прийшовши до якоїсь хати
 розігрів свою душу і був знова задоволений і веселий з ободреним духом.

І зносив зовсім на снігові та ступав найде задревнішим ногами серед
 морозу замерзлу землю, а з під короткого плаща видирають одверті коліна
 та сніг зовсім впадає, обвісно слізду та не виділяється від неї, бо ось вино-
 шить йому українським музик своєю козуха і позиває на нас слізду, а
 стрілець побачивши козух знова вдоволений і веселий та добре сторо-
 жить з криком в ружі, щоб ворог не підкрався. - І богато прімо болотних
 алегарки і парубку і дівки образили влізлаби навести з ширкого зима укр.
 і кесков зовсім, котрий з еще більшою завзятістю буди зносив свої тру-
 чи з кві буд знав і багач, що ним піклується за ним. Але за ним за мало
 працює і за мало пам'ятає за фронт і нашому зростає приховані са поборо-
 вати побійні труднощі, а інакше одні вже повисше наведени, а другого труднощі
 се став знеохота, яка мимоволі вкрадається в душу нашого стрільця,
 котрий бачив фронт на фронті, але бачив також житі взаїмно, але між обидва
 а дружи фронті була велика різниця.

А ось привітні ск. де була причина ослаблення фронту і чи могло бути інакше
 та мушкет та які наслідки потягнула за собою востаніє заміш. До мушкет
 війська возили собі німцеску чи австрійську артилерію. В ружі
 артилерії працював фронт оверзуючи всякі можливі средства і підго-
 товлю заміш та в першій лінії всім средствами та всім добран

засилюванню фронт, а донерва по яким таким задоволенням фронту туди, самими
добрами можна користувати, са замість. Осв організації в послидних місцях і встановленні
австрійської армії, коли відбувалося брак, всею, то сей брак зав са відсутності
в першій лінії враніли, а докладавано всяких речей, щоб вистовити недоста-
лі на фронті. Цейком інакше було се в українській молодій недосвідченій ар-
мії, як оно повинно було бути, бо мило того, що в Східній Галичині не було
набагато та складів, але при допомозі старань деяких посевачинців поста-
чалось багато матеріалів як мундирів, обува і харчів і були се вправді не-
малі бази, але можна було скріпити постачання фронт, а робити
заходи в нові ріки. Колиж сі ріки які були в базах іх думало і уби-
вало в них замість, а нафта за яку можна було відкупити все одержати, ішла
спекуляційним на боки та на кишеню українських виробків та муштра-
ців, яка залезла на власній кишені, а не на загальній дофрі виміри.
Так найкращі мав бути вдоволення, коли він одержавши кіська
внесав відпуск, багату замість зростає дофре одержавши та
добре чинних, котрих помість замість вистало багато, а на фронт
не було кошту з лінійною частию, які судило безперервно місцевим на
позичку, а зростає з замість мундирів з туди, одержавши скиталь-
ців фронтівців. Найкращий момент було права з муштрацій,
бо по муштраційних складах в більших містах як в Луцьку, Станис-
лавові та Коломиї були стои скриньок муштрацій, а якої залувано
(шаджено) для фронту і прямо місцею на тайних для стрілець-
навої (хотай якраз не було се призначено найкращого нашого виступу,
але частинною соловної виміри). До сего все призначалась бо в
додержувати наших стрілець, в них багато завинили лама завар-
мерія, котра мило

дузе важку задачу до своєї справи, а іменно очисити завдання від дезертирів, сеї задачі завдяки нею не справили, бо місце дезертирів вилучувати та карати, она еще їх укривала. Вправді як завжди так і на сій нації були одиначі, які працювали не для користи особисто матеріальної, але для добра загально і добро загально було у них на перших місцях, але сї одиначі замість підпору у дружині виступали так великі перешкоди зі сторони наших кривунів, що праця була приневалею покласти працю взаємно і працювати на фронт, де панував більший порядок. Та так зібравши все разом можна сказати, що перед першою пів рокую української війни між фронтами, а замість витворилася така ситуація, бо фронт, як це сказано було термі в усіх недостатках і крадіжках, котрих замість не втручало, а тим можна було хоч в який часті пануючи фронтів та скріпяти його. Але замість замість безплатного працю скріпяти фронт, щоб він кріпшав і в разі якогось сильнішого ворожо наступу, ми гордо виступили проти ворога та виступили до, замість дішлося тоді на ділі групу а на одиначі, які працювали і докладали всяких старань, щоб ми скріпили фронт і завести ми порядок позаду і на фронті, котра казали: Ми не повинні бути такими ніби в'єтнамцями та бути се зобачили, або: "Політики і тибет тут не прийдуть, бо се за висоководою ми, а зрештою се не їх діла" або: "А як Політики тут прийдуть, то ми поведемо в їх неласку". І ця друга група людей хотіли та нескоро духів не ми не працювала, але руйнувала працю перших, бо они казали: "А як Політики тут прийшли, то ми можемо почасти в їх неласку" і dlatego се група працює китайцями се то на один бік то на другий дивлячи се на тайні організації крізь палани,

до (одні арештували наших товаришів, а зупри за кілька днів тих самих
товаришів не було вночі, але мене перепорочили). - А ці самі соринки
на старині, які від першої хвилі відгуків в своїх серцях гомон української
супни забувають всі до бою на зовні і смертю за свої історії, бо
не одна старинка не одна соринка вертають з Абер. війни, що поверне
хот на хвилину до рідні подібним, як як зветься і в мами неговаря і яка
некуди нігде, але не у віно з тих вдова бже захрипував мотні вх
ма змушався над батьками, матерями та сестрами недовго українсь-
кого сина. На недовгих зграєваних соруджених нісгах українського музика
сочивав лизський паран, лизські змушав. І власне серця тих синів
відгуків сто до знебаруванків та материн і оти власне найсильні-
ше та найбільше держались в перших рядах воєнників матору надто
що ось ось гинуть до рідки Сажу та освободити не миі свого рідко, але
макоз рідко бже пошобних синів в мажким соватія тво. Але мот
куля ворога не перебував і багато стая убитих, багато французів в око-
лиці до літань звідка вертають на нові хри на з невиміряним жапа-
ми на фронт, до сільде затим не виміряє гати заслужених
першою годрою отки та ридко мотка, але за себе було годрою
вубимарку нассекану насильно, кожде з кождо хвилею ідувало вперед
приготовились майно до славою прикати "swoisck russkij", кожди по м-
чари змушав в наших українських землях носити ворожю з музика,
котрого син був в укр. армії, задумав зі скрині носити звій насот-
на, який він ірпо загравованим держав на ворожю синю, якого
отував кождо вна з війн. Ці самі мчари як галим в убогій
1919 р. село Гуманові в нов. Гудки в яким нами радим відсупнати

оставили рассаи, добили їх бачкетами, бо як наші расаи вернули до себе сая
застам трупів прокоханих бачкетами. Її самі мизари не були добивали
наших расаи, але добивали наших палачаи, наших расаи в їх палачи
наисоки ресоризи по туди розури ти мизка не селами казури, не треба
не було вис каждамак. Її зекталемми, котори улазали себе куцурами
кароваа поступали ири диких розбитак, бо дотам не були наші права
националики, але такю права загально людски. Але за се наші заимми
вукривши вкучебуе майну організацію Талаків, котора з истого лобиста
заслужувала на покараня смертню, наші заимски власти та мизуваи
се все і губились на так вази прогунки криві палачи, а фронт ба-
гури такий лад шимовай упадав на дзи, а наші патриоти кривури
ухилялись від фронтової служби, а углялись о висши посади та ранги, а фр-
сему не порадкави не ^{кону} гантили, бо ноги було еще урше сталося, як фронт буди
кучув ся порадку взаимно робити. Тосе як спале не мав орачати
дзика не були сорилуе але і старшими багури, що оти квалути залови,
а други хотиш дублярас на се все колідокровно уршихатогаси та ка-
спури "Талакі во час не прийдуть. Але всі погавили від найменших влас-
тии секретариату (котори вмишувались в не свої дїла вискоки казури,
"Не треба кара смерти, не треба зовнїри карам и т.д") і аз до найнижших
властии аз во того сорилуе, котори укривав а як дезертур пере-
решились до Талакі за сей рас не стам так як ми, але в укр. оком-
цах захотх ниши поступали безомилви та дезраи кривко все в
їх руках, а у себе в глубині заводили лад порадок і в першии мизі
де треба було козди Талак був Талак као зовнїри і патриотам
і помучили в скоріи виставили армїю і не повсудались заси-

нуми мисля по нашу укр. землю.

Гоголист 1918.

Дня 11.11. 918 через нашу укр. землю а наше небаченство і незгодність та через

брад досвіду з нашої сторони отушено Терешинськ, а нашісно там на ший-
 ти майна як: Крисів - набой в в гармат - мурдурів та харків. То отушено Терешинськ
 занато позичий під дооформисня, погін сформовало куріас на пай пор. Тиг-
 рішого в смі 60 людей (розвими були хор. Соберко, гот. Гавренко (полонский з австр-
 віями придніпродзесь) хор. Раккові хор. Парковскій), Кидан відмаку під дооформ-
 исеи був готник Цавак (трактований і ширшій син україн), котрий сльм відділом
 зажав Нуханковичі. В межах і з приказу мовно командуючого, аким
 був тоді підпак. Косава приходить одна сема з бронебара з в гарматами та
 двана скорострільних до Кирова і она вибираєсь через Стараву. Угорники
 деміжисею під заїзр в ший змишець мосту на Сакі в заїзрю. Однак се
 виправа се чваєть ся перед небосережиді з нашої сторони і то таму. Тотар
 зі сего виправою заїзр на стачию Угорники даїшми, де була наша кидка
 двірца з кидкама модьма. Однак як се все у нас робило се, Галаки дов-
 ладно всім знаши і відновісно до сего пригтовбили се, бо на шибиланх
 дамах були повиставлювали скоростріль, а шибиланкі Галаки ^{узорик} наші
 бурбу з мбонерами які сгоам готові з панцирним поїзти на шидуючий ст-
 щий. Тотар заїжав на стачию старшимов новісрами та зїшми се всі в пог-
 камські, а нум нашо входить в порекамскі вна курато, "се се до добру", на се
 ми шо в переті сгоам міжесми рука до гори, а реті. Мороз, котрий сгоав
 в заві зриві воді сльм шхови зарядиши бо бити ревалівер і палозит тре
 мбонери в труном при риві і масіи погамі сриєсти, зїшми шийоу яка
 сьвідма се на двірци, робить се велике замислам і тамкота на
 стачий.

У сій війні наші першого кор. Милушова, котрий був убитий та був скінчен
 рахунок. Та сей час ^{тепер і фронтальні} Польки у нас використовують, бо машиніста Гасак намагає
 но відступити машини відійти за сталею, а збідган Веруль вде з польською
 нацистською з котрою вискочилим Польки обступилим потім і хто, наші
 не скористав зі замислом та не уник всім потрапити теор в їх руки.
 З наших заводів всі машини розконались захищати у собою отні
 і скористали з поміччям з гармат, надомим і кою до них. З сього часу
 утворили новий фронт який теор не було. З Хирова
 не було задвої, хотіли під рукою, яку можна вислати на підмогу. До
 Хирова влізли сталею перед кожен від 2 гармат і одну хотіли з Гливан
 ковач і засломили сь діру. Але перед сталею гармат і хотіли з Гливан
 ковач при найближній наступі Польки выпускають наші ракети Гливанко
 вичі, добралися, а так з і Хирів і відступили аж до Стадионів під Сандо
 раю. Тут зібравось багато все до Хирів і творає сь вде більшим відді
 і опять даєи мають Хирів, але по своїм вихід під напором Польки
 опять выпускають Хирів і замислюють погони під фронтальною.

Грудень 1918.

На 6. XII сформували наші ракети займають Хирів (при сій наступі уне
 гет. і Хирів) і тут наші ракети розділяють сь на дві групи: 1 група
 добралась і група втарава. Кавалеру над обомі групами перебував ново
 отриманий підполк. Краво, котрий бере сь все в свої руки та почи
 нає організувати до порядку. Краво задаєт сей час по своїм
 отримую нових сир (бо все обі групи мали вогонь) та які вправ
 ді не скоро, але прийшли. Одна хотіла добралась, де прико

дуть на скріплені дві нові придбані сотні під проводом пор. Євстахія пор. Євстахія займають села: Губури, Гінсько і Корманівці і був в одній зі сотень та був уражений сир боєв. Дня 12. XII три сотні під проводом пор. Євстахія займають перемиский фронт, "Оптиміда", однак з браку сил наші сотні по 3 години бою з браку сил і муніції наші частини опустошили цей фронт, а знами поглинули в селі Корманівцях. Дня 13 і 14. XII. требає важкий бій в українське село Корманівці. Село Корманівці без одного поляка, люди тільки ми ся нашими збоващали, зносили їм хліб, молоко і інші річі та думали, що наші частини зможуть встояти ся проти ворога. Але цілком інакше стало ся, бо поляки стали ся около 3х курій в Тереминцях та в багеті, а по нашої сторожі на зав'яз було тоді 2 старі гармати, котрі були без муніції в іздами та і таму не диво що стріляли по заді нас. Напротив сего села в сторону Тереминцях в відданні 3х верст було видко укр. село Клязуні, котре знаходило ся на цілу околицю гарними нашими українськими забудованими. По цілком у заваданні селі був богатий парк, котрий бачили, люди укр. частини не далим села Клязуні та не застрашного майна з м. в'їська бере ся на підлий спосіб, бо ото сей дізнали маючи кождам у зв'язу (польсько му) по 50 корон (які тоді ще мали велику вагу), щоб вичогнам наші частини як найдалше від того діля бід села Клязуні. На 15. XII. поляки за цілком 50 корон проливили боляцько крові (з їх сторожі боляцько ранених і убитих, а з нашої сторожі поранених, убитих, а хор. Чехословацький ранених з кількома стрілками) поназар в насом та твердят, що тоді поляки роздреті ти, що наші частини так героїськи держали ся, та озлоблені своїми великими справами добили килько наших ранених) займають українське село. Наші частини

ми серед плугу діти і старці прибували перемогою ворога отукаючи
 слово вигукують через таракізи до їйсека, де онато держать пощисно.
 19. XII. Польки вратилиши коло зайонича фронт, а нами і, соми не знають о пра-
 ми зостають вигнати від наших частин Польками. Польки зайшли вте до буди-
 на до Лука, а нами частини дов'язалися о тім пробивають ся через Стайкіл,
 Вукшварю і них перетолох та еще зі стратами вна них, бо з польської
 сторони було кілька франків, а чехи Польки заграю вна нас, та будуть вте не
 через Добромиль, але цілком ніч лісами в сторону села Вайри Долишної, де
 вте фронт зайшли Польки та цілком сокимо відпочивали собі ввечерю. Тут
 (в Вайри долишній роблять зава перетолох забирають польську кухню, а
 Польки серед перетолоху умікають та ледви вступили з багряно. Ві-
 зли соми остана в тім селі до рана. 20. XII. Оби соми пор. Станішира ідут
 на вигношак до Фельштина на вигношак де формує ся курінь пор. Стані-
 шира з трох сотень і чехи скоросорнів (5^а сот. рет. Караван, 6^а сота пор. Мар-
 навський і 7^а сота рет. довк, скоросорнім хор. Соберко) під назвою II курінь, які
 за час 22. XII. пощисно в городіварах і Сухих під Курьовою аж до 20го січня
 1919 року в котрім то часі наша ново прибувши багерні розгарагали польсь-
 ким надераси поїзд.

Січень 1919

Дня 2. I курінь відходить на вигношак з городівар до Фельштина де вигношвар
 10 днів. Дня 10. I. одна сота, вигношварогою курінь відходить на пощисно, бо Поль-
 ки пробивали проталиши фронт коло Димбиці. Дня 12. I - II курінь одержує при-
 каз з^іреша сокимо (бо одна сота вигнана вте на пощисно) під проводом пор.
 Марнавського (бо пор. Станішир був на 12 днів вигноши) відіхати до Рудак

до Полтави заставив села Червчи - забитовири - хумевирі і Коронну та загрозували
Дудкаві. 13. I. в год. 2 в порі (перед пол.) відіхало 2 сотні з І. Куріан до Дудак. Орд.
5. рано рано самого дня висіли сотні з батонів, висіли сейчас зі смаку розвід-
ки смежи і то одна сотня в сторону Коронну - хумевир, а друга сотня в сторону
Гоман. В 10^м год. перед пол. були наші сотні одна в Коронну, а друга в Гоман-
нах. Дня 14. I. в год. в перед пол. насунули наші сотні за брам села хуме-
вирі - Червчи - Годошаного і Смодірки з великим штурмом гук тараків,
до як зубили ноги показували, Полтави умікалися були богами зир-
ражаних. - хумевирі се село українське і селігаме. Як наші сотні насуну-
нам зубили в селі, паробили вкруж і вкружками пересилили серед
вогня, а побаривши наших опирали дуже умічилися, а богами з них
нічого, нашою сотнею, а старші і землиця з нами були ішли як дру-
га ішли та вкружам, що у Полтаві вкружками штурмом пересилили і они
казали, що іде 4 тисячі саїсаків, а в дійсності се ішло 2 сотні. Дня 15. I.
Потурили і угралися обсаду брамних і то так: одна сотня обсаду Годошаного
а друга сотня Червчи - Бегаз і Смодірки. Були наші добрий доказ браку
наших сил браку нашої організації та браку зрозуміти так важної ішли
зі сторони мурика. То так великий набір Дудки не попрацював оборо-
ною своєї власної землиці не попрацював ввоєною проти черкеса полських
шобічів, які за нашою заставою се в укр. селі і в опричності не все
був брак енергії у нас брак посівати, а що найважливіше брак
знав до свіду і тежнота мурика. 16. I. Розбивав наша сотня сильну
польську смугу під Червчаним зручим одною тараків убого, 9^х полониво, а
протини удалося утяти. Що самого дня придубав пор. Євдоким, перебивав
Куріан і упродовж фронт своїх сотень. Промаран другої половини січня

Талаки пробував здобути Євсая, однак їх відверто зі зграми. Все час аж до кінця місяця перебувалим опір і бої, сест та отаман Вазкої армієрції зі сторони Талаки, бо з нашої сторони армієрції не було. З 7. І. Терекеско сотню П. Куріна, яка була між Курова до нашої групи та отаман українського нашого Куріна.

Лютій 1919.

Перед першою половиною лютого Вазкої зійшлися наші, але пробав системою ділає Вазкої армієрції, кожна не заводила нам фронтної школи. Та в першій половині лютого усталюєся і урядовуєся позимня на добуваєсь сотні козаків україн з доокремних сіл. Дня 17. І. другий Куріна одержув вперше тифлофонієс наурені, Рудок до Годовицькі та сего самого дня одна сотня П. Куріна наступав з однією з сіл, а іменовано Дамовки і Вазуки, а одна сотня П. Кур. у. С. С. приходить нам як резерва до Годовицькі. — Годовицька се село дуже мале, яке зі старовинна Романів Вінта на гаї, але село дуже українське. Се село Вазуки, що нас не бо- гато, перед цією час нашого побуту, там іміє може то нам допачає, гар всі ніговки до нашої розпорядимості, гар всіх здорових людей до наоравки дозори, гар що- здаєно ввечері всім старим людям до нашої служби. Та дійсно було се широкукраїнське село якого при відсутті зі сего села не одразу жаль стало. Там сей- час недалеко від села Годовицькі було село Гошани, кожде було зовсім инше, бо було село багаче, багатіє з кружеватми пона на гаї, кожде українське багато держимирів та ми хотіло зовсім напачати нашому війську в се- село маршу севато народного маршу. Не отим зі сего села казав нам "мені" все едно чи буде талаки чи турок чи якийсь українське ібо, Ошомени за свобода як каруп іхати на поршпан, а рими мало дають. Та не диво, що так неодиноким музик казав, бо хотіло його нам наурити

зупини отримувати та шобиди рідше не може розійти, кожному кождого інша отримав
 приходу таєків? А хто вище то а н' сама не знаємо. Дня 18. II. о 5 год. рано
 загнали таєки насупи в селі 3^ю селами куріас в на Волуги та Дамшам. По
 2^ю години марши бою, де бже такою з нашої сторони брало урало 4 приду фран-
 ські батерії, копрі дуже гарно вибухували са зі свого діла; наші ні бе кри-
 ло усорнуло аз нід село Годовишню, але влас заармувано резервбу сотні
 яка була в запасі. Наша отна сотня стал зовсім розбита, бо багато людей зі всі ротні
 вгходити ранених, багато погинуло бже свої голови, а міртва зістав раненіи кинут сот-
 ні нест. Давк та кар Городайкевич, а зі сотні остав са кар. Коут з 25 людей, ко-
 пріх в першій хвилі не можна було позбирати. В сін полкесні приходять сотня
 яка була в запасі з 200 ^{батеріями} та ^{снарядами} скороспіланим та разам з наші-
 ми резервками усорнуто ^{кріпавені} тир таєкам. І ось клядуть са не один польскій
 труп в крові поцілесній кучено оборонця свої землі. Наші ранили відбива-
 ють таєків з великими стратами для них, бо они захожені обичаєвлани
 параських дігурів одержавши кордні з них поціліи шкисі та по 2 годині
 хіба на дорогу здунали що підуть прямо на Салбір, але нашіми ми
 бо наші гербі швидко держали са, а таєки нашімими багато труп-
 нів в крові усорнулі гачебно на свої місця. Того самого вечера при-
 було 3 сотні з 1. кур. ф.с.с. та наша ротня з 5. кур. до Годовишній. Того самого дня
 в бою з таєками згинув героїскою смертю пор. Владимир. Дня 19. II.
 розбиту сотню старшего в резерву на фіншварок генриківка тигороводом кар.
 Коутта а ново придубна ціла в ротня загнала погинулі в станях так що наша
 сотня отарєсь даліше на місці. Того самого дня придубо 2 куріні з нід Либва
 до Волан як резерва а іменом куріні I/1 і II/36^н, копрі вшарні в сел-
 тинсь в бою з таєками. Дня 21. II. Куріні пор. Левуцьков і пор. Зриньва

змінили І. Куріна у с. в. в заручках і дамишанках та скріпими позиціями в до-
 рках. Дня 22.ІІ. Поліакі в сні І Куріна ^{наступав} на Попелі да брє була одна
 наша ціла сотня та де старіше розбитки 7 сотні та забвдкі великій праці
 придні франскої батареї ака картараші клана палісових м. Конерів в ігнер-
 то наступ Поліаків та залотиско один палісекій скоросрпін. Дня 27.ІІ. Ційши
 І. Куріна старіше до Урерсу та скріписко позицій.

Март 1919.

за час послідних боїв в місяци лютім, наші позиції в райні Ва-
 гур були дуже близько фрелізнюгої дорги, ака йшла зі Судової Виски
 до Агайлонської Соротка. Поліакі були в дуже скрутніім положенні, бо най-
 менший ударий наступ з нашої сторони зрозів Поліакам шісковитим окру-
 ження Львова. Дяка довава до Львова була страшно утруджена, бо майже
 ні один поїзд не перейшов, щоб не залетіла його наша артилерія. У Льв-
 ві панував право голод бо був страшний брак харків та ошану. Стрелково-
 но бідувало українське населення, бо продукції видавало менше Поліакам,
 а українцям расон поїздів децо як собаці зі сола або і зовсім ніго.
 А тим то полденно Поліакі брали са на підступ, який їм удав се,
 а саме просили о перемирє аке заключеного в. м. того. Проти заклю-
 ченя перемирє був ційши фронт ака один фронт та мимого
 заключено перемирє, акого умова були менше білше сідуючі:
 Обидва сторони заборонено старане та пересувати всяких війс-
 кових расон та инші відтінки. Звакий довід військових рас
 рлів був рівноз заборонені, а можна було довозити менше
 харві. Не білко було скріпювати ані пересувати позицій.

Стрелецькім і п'яні

що зайнятий дорогою з Терешини до Лубова між переходом монарх
 тиньку харгану, а внаслідок наших транспортних дій в обороні. По
 обох сторонах були утворені козачі комісії, які наші беруть
 додержання умов перашого. Давши переглянути всім частям
 умовні комісії обох сторін у Лубові при уряді представни-
 ків Катані. По п'яній стороні порушено умов перашого
 ра сего час по його зак. воєни, бо ведено між харгану і мушкетирів,
 між урядом вибухової матерією та дровами. Наша козача
 комісія вислідивши сего в Лубові (світлиця ~ пор. Пайдука
 привіт праці пор. Бородин) сего час загрожує порушенням,
 однак се було даремно. В козачій вибуховій перешого не
 не біжить, бо козачі в своїй думі відриват, що се тільки під-
 тун Поліаків, щоб дати змогу своїм господарям вигорати ма за
 сей час мого зі зданим перешогом багаче дровами деякі рас-
 тини свого війська, щоб в сей час набрати собі безвильних
 положені. Терешині треба до першого (С. III) марта, а сего час зривано, бо
 такаки в тій на війні союзі градам дезертаційної лінії ріки
 бують оставляючи коталіні часті Терешини в Лубові по своїй стороні,
 а знають градам, щоб наші війська цю сторону на сю лінію.

1го 6. III.

Протягом перших містех 12го марта можна було загранитом скрію-
 лися в різних позицій та огонь ворожої артилерії кожного дня кри-
 тав. з кожного дня можна було загранитом прийти нових багачів
 які вогніювали на наші позиції. Протягом сего 6го дня
 з нашої сторони остало 7го ракет. В польської сторони порам
 передіати з нової приданих польських ракет на позицію,
 Українці, яких насильно заграмо врані польського війська

визволили добудуємо ся, що в їхній армії панув брід як хрип та
що тільки в зороскій союзі ревірують хрип в зороских нині укр. сел.
Справа мушкетирів у них стояла краще, бо як наві вде збісно, тільки
імаєм о якого більше магазинів, які осталия по собі австр. внасто.
По нашім союзамі сиряс по зрваню переміра, гарам ся приготовав то
стимкого наступу, щоб за браку цени прорвати залізницю між ними та
самими окрузити цілком Львів за прилежності його до унавку. Та чина
сам тільки манги богато могомів добудам ся всіх тилах та та
коз не стам, а старам війська на скритіям свій фронт, а щоб
заверити наш тил ватередию нас. Того 7 марта враски рах
кан тільки гарам важкою артилерією (15 чм.) осиривомат наші пози-
ції в селі Смолишкє і Євсєву. По двогодишній марші барабанами
огни нині сам наступам в селі одного курієв (12 скоростр.) на зрад
ні місцевості, де наша обсада височала 2 метр, а решта курієв
була на відношкєву. Протамом тїя тільки підсудом ся під самі
наші окопи та думалим ся аж перед зротакамиш переконалим. Те
ред зротакамиш оживали сам вечера, щоб під покривкою темнотом впа-
рити на нас та зробивши перекопані всерти ся враски окопи.
Польска артилерія за сей весь час барабанами огням осир-
ивала наші окопи та зрадвали села. Одна хата за зротоком
валила ся перед ворожими траншеями та не одяв кожді охонив
палаючим полемінь, а в окопах наші сорилці не могли
втерзати ворожого огня нинішні вийти з окопів та ледати на
містіям наші. Тогаро смеркан нашім сорилцям було
за богато і булавалим Сорожак зібрав своїх вхлосів,

7. III.

обійшов довгою та підступою на 50 кроків від Польків та нехайно
 крикнувши "гура" перемоловав Польків так що она загалам вода
 вага ся взяв, а проти нами побачивши се вискомим з окоців та
 погнав ся за ворогом, при ній взято 4 скоросоріи та половецько
 1го старшику з Глібоністам. Вороги Польків були великі бо за умі
 каючими Польками знали ся сотки кулеметних та скривових
 кулев та поле засіяно се ворожими турками та марко раєсам
 ми. По наших старани в сім бою були привоз ворога бо було
 8убитих і 18 ранених між ними марко раєсам дозрили син Укра
 їни Катерину вкраїнська соваба мерала на душі ретар Самрак
 матви. Привоз на ліво від І. Куріва новим польки наступ на Вал
 гудки, де навіть євмєло вквинули нас з наших позицій. Та не
 в пору і тут ворогам сабо нами расили були привоз прима
 товакі до наступу на день 8 марта. Тому то сеічас підійшли
 резерва противни Польків з наших окоців, а навіть вквинули Поль
 ків з їх давних позицій. Куріва ретар Самракського (Славни Гудки)
 шетаки сеі ночи заав ватуки, де здобули одну напєську батарею
 та боємо вєвєних наєрєлів, боєли пурєчєні 12 скоросорієв
 возів та цієну артику та иншого майна і забрав боємо
 половецьких. На ліво від нас то є в районі Галух та Бару
 посурили наши радниє аз до Трєвєковича а тїма самим
 прорвали залїжну дорозу Судова Глина - Сорєвєк та
 вєвєтали Авєвє вєвє Терєшєвєвє.

8. III.

9. III.

Всі по залїжній дорозі прєвєвєтє далєше, Польки сини
 раз далєше відступаютє та отурєкаютє село за село.

10. III.

Наша група прирватим заміну дорогу, зупиняє її з зворотського
 групою, яка йшла з півночі і се мало велике знайшло, бо ми
 самими нам всталося багато рясно в резерві і фронт накріпимо.
 Другий куріє одержув пружка вогню наступом на ірландські
 передмісті і Рермані. По сильній артилер. підготовці ружиним
 ми до бою. По досить короткій бою замикає 5 сота (м. Карава) і 6
 сота (вет. Особливіша) передмісті, а по закінченні в сотах остая на лі
 нії, а 5 сота нішла на нашу 3. Кур. пор. Мушкетерою на під
 мосту на Рермані і замикає Рермані. На право біт 3. Куріє
 наша в сотах заміла Массованку. По цих воєнних операціях
 всі вгромадк подійшов са на зброї і по одна рясно зновимся
 колесо (обруч) лавова, а друга група стаєла проти Гю
 вої Вишні. Наш куріє закінч підійти всім дупним соотс
 5 і 6 сотах на передмісті, а 7 сота на ліво від передмісті
 на півні і держала функці з 3. Куріє в армії стаяв в тонких
 Страті в сім для Вишні і Франкх і збох убитих. Тамко
 Франкх зостає хор. Неодолі в бою о передмісті, котрий по
 збох внах умирав в мішці в Салабурі.

11. III. 10. III.

Ціла операція стаяла, рясно по скоро довідаємо ся. Полаки
 були рясно і сами впе здали хвили, кам іл прийдемо се
 вальше унікаом. Наш фронт був тоді досить сильний і можна
 було дуже легко закінч городк і Сурову Вишню. В городку
 держали позимно всі рясно які ми були, а інвалідн
 одержали по 500 карон денно і такж нішли на фронт
 в городку намські рясно одержали пружка, цюна суча

закато міста мавов спустити стави мавов спустити стави
і унеможливити в сей спосіб посуванє ся наперед наших ко-
ши. В Судові Вишні все було на парох і ривох все гудало
наступу і приготавані були до смері. Та наші аві Кровак
не тилии далше, а мабуто брало, щобі Польки моши приготави-
ти ся, бо як Місікевич акві був. Каменданова Група під Су-
догою Вишною не міг за 48 годів зоричкувати сета козак, що се неможливе
наступати, а полк. Кравак і пер. Шлюссер обудили наступ
на Судову Вишню на піддані сего плану Команданова Ш. Корнуса,
Грицька Госсаківна а сей сказав, і забороняю робити наступ на
Судову Вишню, бо ткогда більше крови проливати, а не пребидіть що
власне गरेз се що не загато Судові Вишні, богато крови проливано
дремлого Гриса інтересувані більше ділати і ходити пошу в посаду
о грату славу, а не о Украйну.

13го 15. III.

за сей час ак вши набушилося, і за далше робити, Польки прихватаю до
себе, скріплюють свої сили прибувають їм пошуки з заріччя і виво-
рощє сильна борба пошуміла, особливо прикра ся борба була на
перезмісто, де була пошуміла поліз м'їніми брив хати і легко було
підсудати ся під окоми. Дня 13. III. наші сакі брив сильній артилері-
ній підготовці підсудили ся на 150 кровот під пайсакі окоми і
власне була дуже важка борба. за два не можна було гасови пока-
зати, а кошию треба було дуже зварати, щоб Польки не вдерли ся
підступити в окопи, а могло їм се дуже легко удати ся, бо було
там дуже богато місцелак Польків, кожін знам найчерешні
закупити. В темні ночи радено собі в сей спосіб, що ак вши
так і Польки нашім під м'їніми

хати. Тут не було ніяк, щоб обійшлося без втрачт, а дуже багато терпіло
також цивільне населення, бо і між ними було багато французів і убогих.

16^{до} 17. II

Позничийна боротьба даліше триває, і сьогодні старанно до Трааркстун де она
обсаджена горби по обох боках залізної дороги. Польки вправді не на-
ступали, але до нас щораз то приходили вестки, що до Судової Вишні
приходять нові нові польські частини (пожмаці). Кожен відчував се
що в каротній треба озидати наміскої протисфенуві та щоб
Польки нічого не пробували, щоб оборонити загрожені Львів се буде
прямо німівірний, бо ці Львови були помислені. Підержати було
еще оден тиждень і Львів був би в наших руках. Однак у нас
було сказано командантом французів, якого бійшше криво!

18. III.

Польки як нам вже зрештою низвожили скрився та новим сего
дня сильний і енергійний наступ зі Судової Вишні і наші част-
ни заради відступати в великій пані, оставляючи за собою своїх
добаго тунт. Польки вправді вже 16. II. заради наступ, але той
чужакам миме хвалити сувуси, бо по наших протинаступних
вертам на свої даві мисуд. На 18. III. наступ на Антві урва.
Перед відступом від Судової Вишні і старе батеріє пор. Балешом
в руки поляків, а частини, які стоїли від вродки такою
мусило вицосрати ся. Наші курині вертає до Угерес та
заклимає старі пощизі, а в сонні остат в занасі. Нормо було
лучи в вродку крики дикої та засмітисної радости, що
Львів знов більший від обломи. А що той в наших серцях
діяло се се не даст описати ся, бо немо се сповидати, се
того багати наши серця то не остало ні одного Полька

та ні одного нашого вусиного Кіндта. Козуб з нас прямо звал
соді волос на голові та деріть оді і дружини, що хвилю, яка
могла поставит нас на ногах так змарновано.

19. III.

Курини II/24 нав обсадили пороги Топелі та держали зупину з нами
в Обенау. Та не побачивши приїзду оуцуб Топелі та обсадив горби ар
за Говдвимено. Полічки використали, що хвилю, беззаконно пороги село Топо
лі та вде о год. 7. право порогам збома Куринками настуї на Обенау. На
оборожу села Обенау зі сторожи Топелі (з ліва зі задю) не був ніхто
приготований і такака пошляк артилерійській підготовці удалося
зайти село Обенау і Тмозілку. Наші Курини в великій цосраує
та оуцубав такоу згеруї (зано) та Полічки даломе не іти, а се
завдяки нашій артилерії котра не мим вїрцево оборісно
вала наступалогих Полічок, але такоу здержала наших в ти мо
ментах переволохатих стрілів. З тих всіх завинув голова II/24
Курини, який не виконав приказу і не обсадив горбів перед Топе
лішию та і на рївї з нашими Куринками. Та у нас се не було
першимого, бо не раз се робило ся се, що було вигідніше, а не
се що було приказане, а перед се зруї расотки Тогого термі
ш. З сїх бою наші Курини мав 6 убитих, 16 ранених, 16 пропало без
вісти. Крім сего був тяжко ранений хор. Недовїд славний барєн за
валю, Козуб по двох днях умер в мілнїці в Самбарї, как буде
нашу земля прав."

Полічки даломе вде не ішли, хога дуже мерко могло іти Топ
зна кузи. Позиції наші переходили теор в сей соціє:

20го 26. III.

Майнованка - Найноф - згеруї - горби перед Говдвимено (саме

Годвинна півтрамка) - Боорані - Туматуні - Шикловуні. Далше на
 м'во держала фронт група Крукевуні. Бої ніхоту зовсім вимали,
 да се ворожа артилерія розвинула дуже сильну діяльність. Деяк
 острилювала наші позиції, головна уперці. Ворожа артилерія була
 так значенно вогнювала, що наша артилерія була прихвильена
 змінити позиції та переселити ся в завідуван. Ворожій не
 зайшло взаїмних змін, мади прийшли новачи до себе і фронт
 знова яко нако устанув ся. А в помітних частях все було так
 було перестрохане, що вистарало щобі показала ся польська
 стера, а все пратило голови та роздвигало ся куди в за.
 Наші курині стар риневий III куриня у.с.с. та вгледити до Бошан в ре-
 зерву. Са риня була цікава, бо наші нас змінити о год. 4 по пол., а там
 каван зміцнилась і 9 год. вечер а ніхоту III куриня ані не залінув.
 Около 10 год. вночі прийшла одна сотня, а інші сотні прийшли
 еще пізніше. Заміно тоді було, що ніхоту ніхоту з хвоти не дубон
 вичнав. Како 1 год. вночі прийшов куринь до Бошан, де з марков-
 відого заквартирували ся. Яке се село було тоді нехоту описувати
 Чобітень 1919.

27. III.

2. IV.

Всма і всяка сотня відкотил знова на позицію до уперця, де змінити
 IV куринь у.с.с., а 5 і 6 сотня остали далше в заставі.

3 до 5. IV.

На фронті наші цілковитий спокій, лише шум і тама відгуквали
 артилерія, а поза ними цілковитий спокій

11. IV.

Места сотня відходить до села "Хлопці" в ціли будови резервових
 позицій бо довідамо ся, що Польки при готовляють великий
 наступ на Камарно.

14. IV. Пата сонна виходить до Кашкабу, де висотила 20 дзерниць та по 2^о внах онаго вернула на своє місце. Дзерници в сін расі утворили собі в сін нові влісак так звану дзерницьку. —
16. IV. 18 сонна зостає з мисека та приходить до Забушвар як за час, а цілий Куринь приходить до Хмелевар де остає веру 2 тні. —
18. IV. Куринь обіймає позиції в першій мійї і то так: Ссона до рини-Ссона Пугачови а Ссона Шукловини (радию до берега), а Ссона остає в запасі в мисах. Тут Толачки стараються пропагандою внести роздор в наші армії. —
25. IV. Около 3 тн. ранека Толачки в сін 2^о Куринь вдерли се в доорани убитим кілька цивільних осіб, забували цивільне населення, забрали до коров, але сею самого дня протинастала зістає викресені на старі місця. Того самого дня вдерли са Толачки до Буматир, а наша Ссона виходить оставила 2^о ранека, а Толачки мало що забували село, але також добити ранека, бо як Ссона виходила свої позиції застала их стріли в чокоческих табакетам.
29. IV. Ссона виходить від II. Куринь, де утворив се III. Куринь пор. Савиш-кого, де прилісає в сонно.
30. IV. Куринь зостає з мисеком I. Куринь пор. Коробівка, а цілий зостає прилісає до I. Труна з II. Труни Круковини та виходить до Суванствна на вгнорчанок. —

Май 1919.

На день 3го мая були наші частини приготовані на північний наступ, в околицях Зуквані та Сувої Вуши, однак наша група під командуванням Тацьків на прорвала ін фронт загальний Гобе Місто під Терешинськ. ~~Тоді~~ Тоді Тацьки старалися приготувати сими до наступу під Терешинськ та протинаступати замісць свої снарі позу-ши. В перших днях наш доходить до нас звітки, що польська армія Салгра пробудав на фронті, однак не було сказано коли і де та проти ворог. У Франції зібрав Салгра всіх Тацьків, як свого часу з різних причин виїхали до Франції та утворив польсь-ку армію, яка стояла на уміст Франції. Польські власти, уяв-ляючи на наші війни наші виводили в французьке правитаві-во, що наша армія також більшовицька і виводили на фран-ції дозволяють ужити армію проти нас (укр. гал. армії) як проти більшовиків і пущили они сво армію проти нас наслідком чого була призначалась наша армія, як погубило підійшло оуст-ни своїм ітву сторону та парам вадрибу) яка стає підій-ме прагнень. На виступ про армію Салгра ніхто не втримує задних нір, щоб скринити наш фронт, догрити мігон і си ворогів фронт встанови ся.

12. V.

Група Куріас обіймає позиції в селі Куріасі, 5 сотня допраки, 6 сотня ворін перед Говчинськ, 7 сотня Вушица (черні)

15. V.

Загальний наступ Тацьків під Зуквані та в Лодієв. Вушица. Відход рано Тацьки замісць наші позиції уграбалими огни

артилерії і мінаметів, та по аеронавіації мількім бою заради наступом на Угері-Мамованка (II Куринь у.с.с.), на сорон перед Іошунско-Душину і Дооран (на I Куринь) - на Пунтаурі Халкобурі (II Куринь пор. Дора-Бенка). Та се наступам не мим сі раштан і всі були в борбі з нами, але також брали участь раштан армії Сандра, та на нам Куринь наступав цілий парк. На се все нами раштан не були прикартовані, та II Куринь у.с.с. отуруб Угері, а отица і нам Куринь порав шифра-ми сд здержуюм ворога при рази в дорозі до Рувок і двох по бох остат мількім раненій рет. Караван і рет. Плім. Нам Куринь шифраре аз до Новоселок (отина марша) де заминає пошумі. У послідній бою було 15 убитих, а 27 ранених.

16.V

Поліки визнали зруну Куринь з козкої рашот забрали в палок, а на-перестина са і риння на угерську Дуко-Котрпих низнійше горбанигу-Кав нам отамаа Зарубова. Та Поліки зарнам са аз нід Сандир і нам Куринь по приказу шифрару са до села Сордиці над дві стор, де заваб пошумі в слідуючий спосіб: 7 сотня фронтан проти села Корналовка, до пошумі Поліки зарнам Сандир, а зруні сотні обоадним

18.V

дні стор. Куринь (7 сотня) в зруб наступі Поліки і спіратами ем-мих (нам 7 ранених а 5 убитих), але село самого дня Поліки пробавили на бігмиаку I Куринь пор. Каробіа так що нам Куринь був над дві сторів мажде окрузеаит і шифраре села: Тішмаку, Тішмаку Велику, Валочу, Зави, Урушів до Ротинь де заночуваам. У сід наступі нами зовсім з боку нід заходарих нас Поліки 5^{от} ранених, а 8^{от} наших стрілиць мількім рет.

19. I.

Рако приїмемо, ся зробивши, бо ми осталися зовсім на заді, а бо, село і на-
 ма артилерія нас обстрілювала, а умиаючому ми се вже ватаку. Село вже
 відступили купили переїзди: Контікав, Кавско-Вітвено-Угерско (тут трішки
 відступили) та переїзди до Франшиаде купили замочувати. У Франшиаде
 розказує нам українські заїзничники, що в Сирію наші оставили бо-
 борок вина (а нашім рішенням було заборонено пити алкоголь на
 фронті щоб не попились, але за те замість уживало собі вина та при-
 вказ за бором, а Польки завітали наступали такі як свині, бо
 ми маємо засмітку і така в Великій Скієвщині владує по ворожі
 багато трунів (пома наших пострілами) багато муніципії ніхорої
 і артилерійської (а для нас на фронті нашім рублемо на паливці, Копи
 на фронті так бракувало) багато цукру (собою вів - а наші рішенням
 на фронті пити цукру кабу), в артилерії оставили 30000 метрів до-
 руху (а старіши на фронті ходили одгерті, а старіши урід-
 вали, щоб замість вислало на фронті цукру для старіши за зроби,
 а замість казало що віро нема), та багато нашої майна, а се тому, що
 замість казали, що Польки тут не приїдуть не було на се артилерій-
 не, а декого ма лежало на сирії більше дотка та його нагородили
 майно при майно державне.

20. I.

Літє наша ситуація на фронті Сирію. Всюди був великий хаос та
 все потрапило в руки. Пихота була покинута власна майна, бо
 артилерія була розм'яна як дзико врані, а як ти діхали, то
 була або по своїх, або погову в бік. Деякі мінімісь, що По-
 льки зальше не підуть, однак вийшло зовсім інакше.
 Польки зараз обстрілювали т купили пар. Саванського підкою артиле-
 рію, котрий держав заїзничник міст на Сирію, котрий мимно се,

матеріалів вибухових не бракувало не зістав висаджувати? Проти курців не могли вдержати огня цюфруцься, а наші курців отержав зрука за-
няли сі позиції і курців маширув переу Пилу до Березкиші, де нас
захотила ніч. Поляки перейшли мист у Верганах і вде були в сільцях-
лім селі від нас т. і в Лотатниках, куди мав піти і курців, та
він і пішов, ^{з негідно} капав на Палаків, забрав зру сів Кінска фір та коней,
але стало ся і таке, що отні і зручі зі сего села повмікали.

21. V.

Ранеєко пішов наші курців до Лотатник, а злігтан до Поголиць,
де були вде Палаки і прогнав їх злігтан, та мило сего отимимсь
ми в дуде прикрім ситуації. Напереді нас у Верганах Палаки,
а право від нас зі задур смельскій курців Поголиць в селі Алексіах,
котрі і нас не задримитим. На м'во від нас наші расто-
ни отримув курців і франци та оборони полякам дорозу,
се все старе і вбогасю. Ми каробили переолоху і поляки
загам і в серволюку ут ками але не до Верга, але до Стрілкова
на м'во від нас. Стан Станіір помістало дозиркуват ся і сів
нас приказав відступ курців верта до Березкиші та подорожі за-
хотної польську сюду з курців польсько, а який стов в Алексі-
ах, але шор ми на франци не могли відступити, бо муніліти пере-
хотити переу зайзну дорозу, а польська танцерва була по сій
стороні стрія. Стані Станіір бере собі наперед а роботу сюду
і провадит нас переу міши переу міша і еще раз міши переу
кладку на якімсь побочі перекобати відлуча міши курців і переу
воду по колна гійшли на звод ранеєко до села „Вакі
Звервацька“. Марш се був гарний, але ми відбули ся мим
від „работни такою клада якою ми мали, акаму всі

вирши. Це було тихенько та в найбільшій тиші. Нехто не
поввазився закурити пагоса. Дух дружок смисав. З сїм селї
перездам ввранї. З сїм селї ввдерїтїся Польская звук.

22. V.

Павелько рушив курїнь далше, перейшов ріку Свїру в Мовчанях
і зайшов до села Телесїва, де була наша кїнда друїтї. Тут отержує
курїнь приказ сейчас обсадити Свїру та змицїти мїст. Дїї була
соданїя перемурїти, так що опрїмо з мїст та мїмо село 5 сотнї обса-
дїмо ~~мїст~~ Свїру, змицїла мїст та озидала Польскїх. Дїво вна опрї-
шов пор. Вавк і перестав кїнду 5 сотнї.

23. V. 24. V.

Два днї був мїсковим соокїм. Трїцїтї намї дїм дуже добрї і зда-
валося, що вде тут матовїно здерзїти на Польскїх. Дїї прорї соокї
рївною прїїмїти соодї, та яко тако оконамї сї, а Польскїх зовсїм
не показували сї.

25. V.

Павелько зорам Польскїх переходїти Свїру на право вїд нас де була
6. сотнї і в дїдїмїшїх, де був курїнь пор. Бїданца. Було руїти соданиє
канонарї та кїскїм скорострїлїв і Польская удалося перїти
Свїру. Як се було зовсїм не знав. Та одержав приказ за-
безпечити сї з права, до перїтї курїнь нав рїче село саворова
рївом прїїмїтїся. Дїї ретї з 5 сотнї забезпечили намї праве
кїсно та ми озидали село прїїмїтїся до год. 6 рано та и
не дїздам сї.

26. V.

Рано о 6 год. прїїмїтов приказ, що курїнь о 4 год. рано нар вїсо-
фати сї, та згов вїдстїтї. Курїнь вїдстїтїє через Телесїв-
Турю Велику - Балюк - Завадку - Верхню - Мостїще ар-
до Калужа, де закочує. Дорога була дуже погана, бо по
дорози падав дождь.

27. V.

Куринь заняв позицию коло Калуша, а се двіресь та на ліво і право від двіресь. На двірсь була страшна маса дрт. муріцуні та мін. В ражі відступу нам Куринь мав завдурсе затамти. Тому все примовало по наперед так що в ражі потреби могло все вилетіти у воздух. Вечером прийшов приказ до відступу, бо Станиславів давши Полки (місцеві, затамти мабачим та переволохиті наші війська в Станиславові так, що они все в Станиславові окопили, а окопили м 900 франскіх, 80 добрих гарнат, 2 сотари муріцуні та бо-гато добра), Куринь затамти муріцуні та відступав через Підгірсьі - Вістову - Поднарів - Підгороді - Саму аз до Селиковець, де Куринь прибув на 5 год. дано смертельно умиреши. —

28. V.

Тут Куринь відпочивав до тіод в пол, а описла нашімуть через Карпінимов до Зеленого Урва де заночував. —

29. V.

Куринь заняв позицию вздовз двіста, а що тут Дмитер був до-сить левким до переходу, то ходили безперестанно стереглову двіста. Всі вже думали, що тут вдасться нам десертат одвернуву. Того-гато ким Польки не мали та мим уміли значаючого використати перший прада, та не дали нам і хвили відпочат, бо заки бу-вляжри ся ми, а тут Польки за нами, а ми оставили боляго мавна, а що могли то тускали ми з думам. В Касині знова заорали все Рушув, акі такоу носували се все наос-ред, та сі хотай се входиш зіставили все в соокою тих самих урядників і все иньше, а Польки знова страшно испили ся на війн, що були українське, богато арештува-ли, з котори трохи аз розгорілювали, а прочих паку —

30. V

вам в сягн. Та багато наших пацкав нічого не стало, са, бо
они еще за свої владу вировали собі опікото, Пожозомжебо
Русіна і як прийшли Польки то зналиши багато своїх арагавіт.
Куріна одержує приказ до дальшого відвороту, та відходить до Лаза
рівки над залотою Любою, де зроблено обороні і що нічого мало
боронити се за всяку ціну.

31. V

Все добре окріпала нічю і відступок нами в обох цих вилка-
дав добре укріплення. Перед нами вилка се залота Люба та хот
не велика, але бологнеста та тарка до перелому Коздін набрав
взвали та всі в єдиі сказали собі, що сей кусок мусимо
оборонити. Та Польки кинули більші сили від Терезани
проломити фронт, а та самши і ми мусім відступати.

Червень 1919.

2. VI

Перед пролом і заняв Терезан мусім ми знова, дальше шкратити са і се
дойти далше, бо аз до Русилова Терскадим перер Козоставна-Бу-
бенко-Барши-Зубриці-Сокайв-Русилів. О дорозі вистрали са о до.

3. VI

12 в пол. я прибули на місце на слідуючий день о год 2³⁰ по полудни.
В Лазарівці отримавмо до П. Куріна листки і Куріна пор. Каробука під наз-
вою 2 сотні. Видім на місци та в допит великий неохвасот, бо Польки
скорши маршиав погували са наосред, а ми так сидели не мали
жодного погуваня, а кива друмади була Бог зна де так, що багато
приходило все робити на власку руку.

4. VI

Знов відступ, але вже плановий. Польки хот абві туди за нами так
не знали са, бо всі свої сили кинули на Марнонши. Відступавмо перер
Скалорюки-Земі-Гроби-до Терезан, де заночували. Згідія еще село

самово војска вилува смилува напред з'в. сови ај до Тарума, војска буну
вруно з. војска.

5. II.

Купинс јојска на мисиса, де одеруј скривања з. јојска I/24 Купинс,
нум такој јојска се оду, аки в де компи расона бун
вранаа велики збиса на вараа са планови збиса и збиса
укр. гал. армид наа персидија збиса. Текносивеки расона збиса
ли одерујска нум риа наоми такој збиса нааи расона, в
зонааи нумоу болшеваки, а нааи буну Купинс збиса са
омпе вје буну мисиса персидија са за збиса. —

6. II.

Далши збиса ај до Тарума на персидија репре Купинс
Мунформиса - јојска и Тарума, де јојска. —

7 и 8. II.

С'ваа нум Купинс вилува одерујска, вораа буну нум збиса
вораа. збиса јојска нааи слава Купинс јојска вилува, в
збиса, нум вилува вје скривања са. Купинс јојска одерујска,
вилувања по. 25. и јојска в. стаа. мала, нум Купинс вилува по
раваа одерујска са. Нум такој збиса вје вилувања нааи
збиса на нумоу са вје одерујска збиса. На деа персидија збиса
села Тарума нумоу саааа вилувања и нум збиса нумоу збиса
Сааа нумоу одерујска нумоу збиса на Тарума. Збиса се збиса
нумоу и Купинс ај одерујска на. в Купинс вилува
нааи, нум нумоу вје такој нумоу Тарума збиса сааа.

9. II.

Збиса се одерујска, а збиса в I и II Купинс збиса нааи Купинс
де буну нааи персидија збиса, по миса нааи II Купинс в
Тарума нааи Купинс јојска одерујска в нум репре Купинс -
Тарума нааи вилувања в нумоу збиса на 8 в. нааи,
вилувања нааи саааи на вилувања. —

Політки були проти нас в Ерибівці, а о 3 год. по пол. нимоз нашого куріня
 150 людей і 2 гармати під проводом білків в Ерибівці, щоб по можнос-
 ті завести Ерибівку. Камандантам сего бігуну був скар Сманішп. Оказ
 11 год. вночі удалось сему бігуну со мною ударом вилупити
 Політков з Ерибівки. Та не добро держати Ерибівку, бо Політки зібрани
 більшим числом і таку сей ночи вдарили здути на наших (збігали
 найменше сподівалися на Політков) і приневолили наших до згоди. Три
 сія справили один скоростріль і кілька людей. Бігун сей ухотів
 ся за Агловеса і обставив стани російські околом та держав, сь там
 аз до другого дня до 12 год. в пол. —

10. II.

Німе передно у нас спиноблявся вогушава то наступу на Ерибівку. Ку-
 рінь німців аз до сей нічї, де держав сь соот. Сманішп
 зі своїм бігунам. Та право біл нас ішов першим курінь пер. мар-
 шавскою, а на 10го три курінь пер. Бігунца, який мав завести Ери-
 бівку. Артилерія під проводом ротмітра правого зібрав бігунца майже
 парівні з нами і все здало німе авія до наступу. Дзе було дуже
 добрий снарядови майже звало ся до бою. Трихав також полк. Крав
 і вивраб собі обсерваційну точку таку, що він все мав на очах.
 О 2го год. по пол. загав ся бій. Артилерія бігунца 15. мінутами вара-
 бовали очою і по сім зупин в курінь до наступу. Курінь ішов
 у двох ліній. з першим біл соот, а другим 5 і 7 соот. Дзе німе дуже
 гарно та була сарисфракція прибувати сь такам наступова.
 хто припадав сь сему наступови мав врані, щоб врати добре
 вилупити гасти, бо сї одні не став ся а противно все ста-
 ло ся в серед. Расони німців дуже крикали як одна
 збуду, ура і припадали Політков до згоди, та вкони ми

опинились над Стрипою. Польський шлях (до фор і 4 миль куля) хати в поселенні ще хвилю видогати ся за ріку. Вржаві переїхав взе був ріку та за рогом бела дофора дуре в воду в ком вів талоготу вранав ся, в соня уставила в скорострим і вела ного під огонь. До взе не могли видерти ся, та тей дехоти новинорам миме коні і повткани, а вози всі побали внамі руки. На возах було багато всякого майна: хабрив, скори, мядурів, зайасні, ласта в скорострим, муніччі, полкова канцелярія та инше. Зробуем також 4 скорострим. З того сін ми мали в убитих, вранених, а між ранених був також рет. Костецький. Палаки мали дуре великі сорати. Сі ноги вилано одну легу в соні ар до Душмова, а самі захоували в Скутчи. —

11. II.

Купив машину до зайицук наших, звійки по новім приказі знав вертал переу вровецо-Русинів до залотого Потокка. Зсоби купив по дорозі збілює ся. Пришорав в Скутчи по угодкованню всего збраного майна окол 12 год вночі прибуло зо новофранцї, та в будучи певний, що сін зурогом дня буде паря заарисав ся мовий при со в тій мові. Трауновал, а дурово був загволене душевне пароче. —

12. II.

О 5 год рано виїшла Бела на розвідній вїзї в сторону Короуш, яка окол пар. Був взе коло Короуш. В Короуш були Палаки і досить сильно вбавили ріку в Короуш. Приїшов приказ взяти наступом Короуш. Соня відїїшла під сам Короуш, але наступ не вдав ся, до Палаки загали сильно остролювати артилерією і соня, устремляв однак мим на горби ^{над} перед Короушем. —

13. II.

здавало ся, що коротень з фронту не можливо взяти, бо Короосць не заб'ю до-
маї. При наступі треба було зі сходу Киселевськи Буди з гори шийти рас-
ниж обстріляти взмак перейти річку, а взмак знова ^{ракуні}ниж саянськи
гора в гору біти. О 4 год рано зарав ся наступ, в корнія брала ура-
5 і 7 сотня. Товми низинним низ сам Короосць і все стаяло на місці
та здавало ся що прийдець опант. Висунати. А в 10 год Кузьмич низ су-
хув ся зі своєю ротою намір хатами під самим міст і вилуч Поліаків
кімська рурних тракат. Товми вивалюється Тарки гарам вникати і по-
далось замінити на пунт наші використати сім наміст і Короосць
опанув ся в наших руках. Наші передішли Короосць, гору під
Короосць і опанув ся аз під мостом коло Вузьва, та прийшов
приказ цофранути ся і обсадити горбу за Короосць. В сій бою
по нашім собрані було 2 дубових, а 16 ражних. Товми низинним Пол-
ки знова за міст та погам обстрілювати наш Куріас в Короосць
куріасетов, пунт народним алярну, але во нікого поважнийшого
не прийшло. —

14. II.

Спрайно ми заурини ся ми на телеграфній дріт та оверза-
ли полуремі з Поліаків, підготили іх розмову з якої довідали ся
що о 5 год. пунт наші наступати в сій сех куріас в на нас.
Напроти нас був 37 пунт вадит, з которого по нашім боці
двоєра було в куріас, а по тій вгорі двох з куріас. Скоро роз-
ли були поуставлювали по обох ~~на~~ боках ріки так що
обі сім в'ї могли нас обстрілювати шобот Поліаків вивере-
вти рурних ми наш Куріас о год 4 бо наступу. Приступив весь
рас дуже добре була з обох сторіа. Куріас підійшов і сам дуже

близько Польків, а доєрва як наші вийшли за ліс, Польки от-
ворили вогняний огорог з того вивезався завдяки їм політа
наші дружини в серед злучились Польків до згоди. Частина Польків
зникла через ліс, згинули їх маса потопилося, а частина зістала
в огорозі (куриць), яка зістала на влічці на право від нас, куди
мав іти, але не вийшов (саму)?, бо такі у нас прикази) III. Куріць, втім
ми знаємо зголосили, се куди їм іти, а вони загодили саму. На
ліс доїшли лише кількох наших, бо згинули доєрва підсудились.
Польки заармиментували, се перерабилим знов через дві стор. Вийшли
на наші ставки без силки около 100 кроків перед мостом.
Дві бій коштували нас 15 убитих і 65 ранених, бій переважав згинули, а кие-
кіт скорострільів не втикав, амуніції було багато бо Польки до-
саго мислили та мислили такою скорострільів, які наші війська
на них обернули. —

15. II.

Тако доїшла до куріць вогня і зістала завдяки їм на самий ліс
та вогня зовсім Польків, які були по ліс бої. Вогня обсадили
ліс. Польки протаранили вогнями, але на право від нас не
жодного, перерабилим се коло усього загони. Мисли на сей бік,
злучились з тим, що були по ліс бої завалили місцями на
задні та вогнями на нас зі згод. В куріць настало вели-
ке замешкання, бо увага всіх була звернена на ліс, а тут
удар зі згод. Все загало утратило куди куди попало та стра-
жовою бій з шобило, добутих скорострільів та своїх. Рів-
носк вогнями попало в наших між тим лет. Кузьми, хор.
Микшиста і хор. Тарбах. На наше місце прийшов I. Куріць

а нам Куринь о 5 год. збирася в Новосітські Коротескиї де вигном-
вар і реорганізуєсь. —

18. II. Куринь вперше приїждою обсадити стогани дві сотні і де до
Смітків, а остат в Коротесу, а в стоган до Комаїрвкн де переко-
нито і кур. Клад. —

19. II. Куринь займає позиції в снідженні стогів: Сотня Смітків - Кома-
їрн в стоган Комаїрвкн = 7 сотня Коротес - Голумівка - Куринська =
в стоган Золотий Потік. —

5 і 7 сотня уїстат змінені і приїжди до Комаїрвкн. —

21. II = 22. II. Дві сотні виходять на стоган Коротескиї, а потім прибувають
вечером до Новосітська, а звідтам вальком через Товстобабн-
Горожанку - драми в Медуки, де прибути на год. врано сім. Ім.
Куринь вигномвар в Медуки, вечером прибуває тут в стоган. Приїжди

24. II. приїждою, до ночі Куринь має вигном і заран рано наступ на
Талмівці - Товнів - перейти міст на Галичій Липі і занама заліз-
ничу дорогу Галич - Туркитна. —

25. II. дже раніше, до суче навіть не влітало, вийшли ми в дорогу, зарано
світати, як ми прибули до Талмівців, де був був Т і III. Куринь. Пе-
реїшли під обгороджені скорострільні містечка і дійшли до мостана
Галичій Липі, де була суче пильська застава, котра ут Каврою за-
палма міст, дже чубинні люди міст згасили пак, що виходив до
вни до перекосу. Терен прийшлося майтривайтише поїзати
сприжнимий мор. 5^а і 7 сотня наступал, а в стоган остат в затаї.
Терен до наступу був страшно недовідний бо була рідина ког
гуляв. Поляки вийшли вздовж штреса за пасивної і добре сікли

скојоскрипаним, ^{увога} фронтални фронт не стана. Та такојо ривацкојо мрежа
 била била з верова, а до сего пришлома, да сине одра била, до млада
 киним до насупи мајзе без кабојв, толику по све з рају все барало р.
 Никто не ми видваром са руним з миску ма кадринов, сох. Стан-
 миз та закотав вих воеред. Ек бје руним з миску то све бје бини
 ек мале, Пољки зарам кити се, а вкваци видоутиш. Кини
 ими знаменит, до не видам зри ми мајзе не одоо срину так чо
 екни се волески мајор, маб так висловит се, Јда з раткани,
 а ркаја се парзид. По гавато зелија. мору, курикс збирасе
 на стаци Буриник збирки в сона видовит, ек развиди видит до
 Буркаривек та сине сего воеред, стануа персе Буркаривеким. Прои
 соти придубаюто на зал. перестанок зидо, се коучот. Стати, сего
 два бум Буриник, ззграмак (рет. мекроф). Стун зрота подкочим талю,
 памрени з Пољкиш, Копи в маврени дуре злосрим се, чо је
 так догано нимма сорава. Писла их рачевои вилево, чогадуш
 ють виступати аз до млова, а збирка зарам зрочо рензуб.
 Сталам в район Бурки подкочим шораз то руну бум в талю-
 фрост, чо такви, а такви трасотри зривна стацио ан-
 бовири и мај тал, а тал памривати. Воеред видувал зривоз фран-
 фронт. мундичи. —

Плам Курим одеру приказ обсадити с сонама Буркаривци, куди нимма
 Л. С. П. Би в соти, с соти змимма Т. Курим в Карминов, а с сона обсадити
 Тсветкики, а Пољки обсадити риву в бурр. Чо саноо дак в Чод. по
 пол. замоста до нас памсека памцирка, а се по вилекок памим
 гарматних сориках вилека. Бурна зривада мала замост мундичи, а тал
 салик персе риву в бурр в бум памим соти ил помалам.

друга дружина вораби заняла берегів, але не безрадісно зодво і добула, а знов за річку, а навіч віддала Палакка ову добу по сій стороні річки. Тут ми мали вудилого, Франца.

27. VII.

Паменико заіхала польська панцирка під сталю підвала сильний огонь екофрозимов по стачі вліч помагала зі одна канька, а наша артилерія за сій час стала та наша рета муріла отути стачю. На стачю заіхала панцирка, а за нею потяг з Вісскава, але обсадив сейчас стачю і задумав розвивати ся дальше на ліво і право від стачі. Та наша артилерія відумила досить цілкий огонь по стачі і прижеволила польську панцирку до угорі, а наша пхата пропала зовсім Палакков. Того самого дня пересорави ся перед сачоер каботом Палакков та касунав на 7 сотню, яка задумала ворабо страти касути відвала.

28. VII.

В досвіта привкало в ворожі панцирки і за нами стачю, за нами ж прийшло віско, яке висівши з вабонов розвивалося в розозимну, а заміжники шмелеталио змісли до каорави шорекі, котору ми в кімках лісцях змичули. Наша артилерія зовсім не дописала, бо що яко ретно прийшла на позицію та не була вофілка, а шафубагерню забрали під Фоагн. Відтак загала вораби і ся багерня бити, але не по Палаках, а по нас. Але це билася кучиломіз наших замішаків і огнал артилерія і скоростріліями були наші артилеристи отути Тучкаровці. Нам кучиломіз ворабув ся до переставку згода і зліски зумали пійти противаступом на Палаков, однак сідумили так скоро каорави шорекі і знов погали нас пересідубати проавікава. Та пухт знов проли відстрілювали ся та цодуми са аж на горі під Тучкаричанами, де обертали

ми приказ звергати Поляков. Та се не уцарь, бо ворог був далеко
 сильнішим від нас, а дурне в наші рідні вкраїна ся ще дешира-
 лизація так, що ми цодняем ся за землю свою, а тін самими
 віддали Турецьку Польку. По висоті обсади Куринь горби
 перед Андриківкою і Корогодівцями, злики ми еще добре давши
 як Полєку заходим до Турецька, що їх донос болясько врат Кош-
 тубаню, бо наша артилерія станула собі в підходній м'її на некро-
 тина вояков. Геретом прийшов наказ до дальшого відвою. На
 право від нас коло Наравки Полєку рідноз прогналим ся. Рідно
 соня мимма віду рету як забургородж і ми рушили в го-
 роду. Переходим через Масеву - Гали - Скамарони і низким бере-
 гом прийшли до П'ємушівця. Тут перекочували. —

Маленьку
 оофазує.

Що значить як ворог поцурь куде за шкуру. Село Демків Коло Турин-
 тина, се село русо українське яке відруко ворогій наган-
 на своїй шкурі, та як злигати Полєку відступали то оцарю
 ворога воблєсо в Керниси, а оцарю зазв'їк та все як наші му-
 жик забили, але не на смерть, а всім їм доставили ся в оцаріх
 розкарав їм ся, а Полєку вернувим криваво пимотим ся на
 всім селі. —

29. II.

Ранько Куринь обсади обсади Наравки та еще добре не
 розложим ся як прийшов приказ до дальшого відвою. Відсту-
 пали через Ширківку - Токів - Лосів - Завадів до Застави,
 де трохи відвоювали та тут ми вже застали багато війська
 та моря було у всіх запришияти перестрашени та неспокій,
 та оцарю бривого п'їтв'їв кудя ми пішли та що будемо
 дальше працюти. Одним словом накував хаос. —

деро самому вѣд румини ми режєз Воинско-Загоре до заставра ад
 Воинске, збрѣтка вѣходитъ 7 сома до Швейкова и висинам ову реку до
 забавовку, ака мар бороном перекоту на голотѣ Лути; Бѣсна гвѣт
 вѣходитъ до заставра ад забавив и до Марквои, де рѣвноз мар коро-
 нити перекоту срезъ сѣз саму рѣку. —

30. VI

Тата рата по румини вѣвороту XIV брѣгави цосбарсе и купинь отер-
 зур приказ в рѣзи вѣвороту вѣсави рѣку Коронесе. Палаки перѣ-
 ми з купиниаму голоту Лути на нѣво вѣ забавовку и поубави
 дальше вперед. Дрѣга брѣгави дѣстала приказ вѣдари на сво
 колесоу з боку на змислѣ Воинске до вѣвороту, омак Палаки на
 нѣми дальше и Палаки не вѣвѣла жѣмѣ в бѣ. —

Липень 1919.

1. VII.

Купинь обсадив двѣма сѣтѣми Загоре, а дрѣгѣи (5 и 7) остави вѣ-
 тасѣ. Тутѣ пройшов денъ соокѣно. —

2. VII.

Купинь на си остав змѣжени П^{ого} брѣгавою, а наша ома мѣла
 тут поубави мѣз VIII а П брѣгавою. Дрѣга брѣгави по забави
 бою оушка Загоре и Палаки перекотѣ рѣку Коронесе. Далѣ
 тодѣ Купинь зѣтраво до двѣра Радубецѣ вѣтасѣ. Зѣ стороны Фѣд-
 зарѣсѣ мѣла рѣвноз мѣсубати на вѣрога Калсона. Вѣсераи Купинь
 оверзур приказ до дальшого вѣвороту и ми цосбаривсе до Пѣ-
 брѣнѣсѣ де замѣубави. —

3. VII.

Паласко забѣла се паласко марука и мѣла стрѣлку, ми
 вѣкѣкала мѣзи нашими вѣлку мѣлку. Все мѣла мѣкам

на зручній бік Оршани, та цим рідкоз переоравшим, ся переу вприную до
 Осіва. Тут змирили дві мости і змилобсадили зручній беріз ріки. Переу
 одну зручій напружено став ся такий ханс. Над рідкого переуа м'як'а, а в селі
 єше повео обозів, копрі висередуючи себе браиною порам виізгза
 ти. Вистарило тоді, щоб на протубаім березі ріки показана ся
 якась сильнійша напружа, а всі обози були остави ся. Около 10 год.
 переу нар. переловили ми ізв'яз з П. Оршана, аким виз пружкаж, що
 П. Оршана нар. обсадило розумець доороним ми; позад нас на се
 отутом ми обовзі і відступили до землі. З горба було видно як
 поляки підступали ся збола м'як'ами в розступиний, а за ними около
 1000 кроків в колосі нашіривали рідерль-каю землі спірало
 фр. місія: французскі місія яка висотувала ся нашір пружкаж по кілько
 маторь лавіт (по 5^{1/2} 20 шук), та по мія взе нішла вистка, що поля
 ки маторь висотути на пружкаж Катан на позиції перед 15. ма
 я 1919, а українці маторь зор. влізувати 100 тисячку пружкаж проти
 бошмаків. - Все міяо сих висток купинь одержу пружкаж
 до гального маршу переу Новосаваці - Медведівці - Косів -
 Рубодуби і о 3 год. в ноги пружкаж до Тривобозини, де заночу
 вали. —

фр.
місія:

4. VII.

Заов не дам посидіти, бо купинь одержу пружкаж відітти до
 Таблицьки як габезнека м'воо крима П. Корнуса та як мур
 між П. а П. Корнуса і пружкаж о 7 год. берепан до Таблицьки
 де саме під натиском поляків Мотшана розручили з Таблицьки
 онже купинь обсадила Таблицьку і награв і Любо Від. мей,
 де кір пружкаж соокімао —

5. VII.

Шеста (6) сотня виходить до Тазару, щоб навзяти мурбу з ластивими на
ліво від нас, а які они були незвісно, бо тоді мабуть ніхто в нім не був,
вав са.

6. VII.

Ночую висинам наш Курієв збі старшинські стезі в цій засадаєт
всім і сім'ї вояка, а о 10 перед пол. починає наступ на джурі Стадан
ця і Лаватка в які наступал П, XII Ортвада і наш Курієв.

Курієв підійшов до Криволуки і звідси мав нішу в наступ. Терез був ступи
но поданий, бо до 4 кілометрів перед найсильнішими позиціями була річка,
яку приходилося підгас наступу перехотити під обстрілом, а до сего орун
ківся великий брэк амузичи. Там Курієв оверзує саме найтрудвішійу
забару, бо зматіє її два двари та шило сіх прудкошій Курієв проганає воро
га з його позицій і стає о тоді в пол. вразити позиційх. Та робота са вати
ку похитер, бо не пересмітуєсь даліше Талактов, а они знаючи дуре дуре
про наш брэк амузичи, згуртували са зробили протинаступ, який
ім і ударєсь з брэку по нашій сторожі мурбу. Ми знова вертали до
Криволуки, а даліше Талки не пішли, бо ми оверзує в своїх мурбу
нічій і зверзує скорозрільний тнея Талков, які зі сїї прилима остана
на своїх позиційх. Вечером профур І Ортвада еще раз наступати, але
не ударєсь об І Ортвада нікого і сія не побідила і власна артилерія
обстрілювалає наших. Курієв задрів позицій: 5, 7 сотня Криволуки -
в сотня Лаватка - в сотня Талки -

7. VII.

Курієв остр змечай П Ортвада і виходить рефез Тазар - Тоура
ковку - Талки - Кошмівку до Чаповець до кугу.

8. VII.

На вечорній кугує наш Курієв доуриє до власної (III) Ортвада,
яка стоїла тоді в Тавотин і взе нашімуре до своєї цїлі, а як асторан

пийав наперед і вертаю з опискою що Куринь має вертати отаго до Чаровиці,
а се забрав IV. Корпус, що не середав нам доміш, та нам Куринь дарем
зродив 16 верств. догом. —

9. IV. На описку відкотав Куринь до базару, як резерва ошвади. —

10. IV. Полкаки протують наступати, але їх наступ 2 рази відверто. —

Рано о 6 год. відкотав в сотня до Ілавосірки Ізюмської, де продовжує, а по нас
ми скритіше ліве крило ошвади, на ліво від в селі була XIII. Ошвада. —

11. IV.

Полкаки нам рухати ся і можна було заармиити як оми урочаєм ся,
а до сего XIII. Ошв. Полкаки розбили і ома вникли, а ліве крило нашої
Ошвади кинуло в воздуху. Нам чинити Куринь маневру в чийм забезпеченні
лівого крила нашої Ошв., а по дозозі вбродило ся, що 17. Ошвада
воротила мисе думіти, а держити зброю, але низкийше показало ся, що
оно було зовсім інакше. — Ми рушили в дозозу і полевого дозозного
дівстану ся на гостинцеві, що пробавив до думіти певні сего, що перед
нами еще мила ліва, а кавіт армія з верств на середі нас. Далі
того ідемо собі без ніякої обережки з водами та кучками. Вітали на
гостинцеві, як з лівого боку показало ся 20 ірочу в які стали всею
силою. Ми в першій хвилі думали, що се нами і зовсім на них
не сорітимо, а в дозозу і на гачку нікому не прийшло що се Пол-
ка, доз наша ліва і на череві. Аз надідала якась фора з пере-
ду на кричить, тому не сорітимо та се Полкаки. На сі ми впер-
шили сідас отаго так як маневруем та з нами і з мисе
землі. Ми думали що іх ділимс нами і в сотня розвинула а
в дозозі мисе миса в сім наограді, зводка оми приїхали, та

мабуль зайковського
скадаються з авією з московських Польки

не швидко в Бхвмих, як знова показана сь тамська Кавалерія (з
з боку того ми не замітили (до цього в соміну, де мами об'єднати) і се
досять бою (полк) і загатакувала нас. Куряки був в розбитті і се
було для нас погубою, бо Кавалеристи ~~з~~ внаслідок на Криво
зробили пакіту, а деякі люди кинувши Криси погам вни хат
і все розбито сь як в бій. При сьі стареко 4 старшина і 266 людей
се все погало в оман. Вирахували сь мише скоро сори ми, які були
на возах, та які по дорозі вдеріювали сь та дали змогу зрети
Курякам і прогали возах. Стареко мавоз 2 батареї і отна авта, яке
безко бензину для пачирного авта, а пачирному автові хотім
Польки нашої батареї догледати дорозу, та оно прильоту
поранило кокі, які виверали гармат в риб. - Через наш Куряк
стася се ціла ворувада, бо она за сь нас разом зі в сьотю вичофа
ми сь. Розбитий наш Куряк збираєть кало обозу в Емалішці.

12. III.

Б сьотка остар далше на пущин в Тьураківці разом з II бригадою та
I Куряком в наступі на оущині попередню на пущині. Наступ сьі ур
єть сь, але Польки викидають їх прогикаступом, якого не можна було
вдеррати з браку мушкеті. —

13 і
14. VII.

Лидієм в Емалішці, де зробиємо сьє трохи людей так, що з розбитих
сьотень зібраних сьє 70 людей, а Б сьотка була далше на пущині
і від тесер она іде зоваім нашою дорозою, яка прога рает
Куряка. —

15. VII.

Кало в нї. по нас. Вигодимо то Урашківсь, бо Польки прагалими
наш фронт під Буріман, де по короткія вигоняку рудини
ми далше перу забалотську - Амуторок. Тьурить то Волковсь, де
заочувані

16. VII.

О 12 год. в пол. румын Куринь в дачиную сторону в Слобжу над самим Зорурем, где загорелась. Куринь вичинал збегти 7 мивба на станицю Бер. на китка шави хотай гичо вратувати. Шорик не переставали ихати обзир и все зде рувало се в Шелги, бо на ноци так все зде коммилось, что и пройми не можна было. —

17. VII.

Таво наша перелети Зорур на ным набарилоси страшный образ кругом где не шквудити обзи на козях было не вичисово майно, зкди сего козми соодитав се, але акисе меду на ризи подан наших урядовий а не було и одкои фири на кози би не ихала знаа рика. А шоз дїало се, вичисован майно? Сказавби ктось, що у нас нічого такого не було, бо навіть амуричій на фроні не було, а шоз говорити за инши ризи. Однак показало се зовсім що машого, бо на послѣдних станицях все рувало се. Тому все и мундї брїи и перебивки, бїли бїла и амуричїи. На фроні не було рїи перебивати раненого, а ным иши потїми стоять зї санітарани матеріалїи. На фроні не можна було ні каки наши дїлїи тїлїи фронтїи го полурїи, а ным остало кїлька ватонїи зовсїи нових касет. А шоз було всаких хартїи то не перимїли, а побаривим се все тї брїи мо ле хотїи вїрити, що ми нам стїли майно у себе. На фроні не бачило се, шоби шочевуть пїлїи автїи, а ным иши дїлїи потїи загрузенїи автїи. Та се все не брїи иши так шорїи ми, шоби ми уратувати на вїзїи за Зорур. Але зовсїи такасе око стало се, бо все майно гїталїи и шїи шрїи нашего майно нїши з дїиан, а богато (бо ватонїи бїли, телегр. касет, перебивки) побачило в парїи рїи. Не було як дїало

казав фир, щоб се не вбегати, але знайшли се фири, щоб
 перевезти се зрубаєм ляхицтва завила. Взявши ми на
 фронт знам ольш музика, но нескотило до фюр, оже ми
 скорше мусило знати і сїя замість на мало нас познати о
 так воям вояли ек перебіг державно майно. Та ови на-
 гам собі сїя згуба побі, ек такік ставим іа над
 карком. до сего може родина перед заблещав вадобь, кам
 вестунари расони невиселам свої обзи, щоб сего згуба
 ми мо програм и скорострими кафури, акже можна
 рабывам державно майно? Хтоб се знав камоі восодар
 кил зі сего образу ми сотоворит собі вобразе о мї
 і мо досить впрас. —

То жаста нічим не мене шо ударно се на широкую веселубо-
 ру україншу бо думано буту мав камоі пикати і билисе, ні-
 ками свої образі про коорих так болацько мовав в Кав-
 ках на малывав собі не одна образе в мові —

На Україні.

17. VII.

то переході зобра першим ми до села Мавровки, де трохи
 вгнорам, посли понамірував до фрейриковцев. де заочу
 вам, де додумали до Куринь б. соція, яка верація з пошиби.
 Тут бже можна було задримити, що мога нами не буде ра-
 ма казати: „звимаже ви тут прийшли, неваже либан? сумам
 се таму бо бже у вас австрійски вїсеска, ати вїзми іа
 згуба за вїзурю, а на кам преліт віхотіх не вїзми-то-

був, а майже всі ми були в габанах австрійських мундирях. —

Он май загурнувся Імперією Цісарю
як згоряє Гіркю прохором
дог милого народу

Вірно за свободу
Вірно ми не було сміє.

Он май загурнувся Імперією Цісарю
Смари Іриві мого мить

Туди так проклятом
Гамська мизгани
Мамсрам Валогити

Он не мій се саме
що по зорур мо вана
Ще зриве май слава
Верагть се ще мій
Српмаци Цісарю
задрозито Колюс Варшава

18. VII.

З роздумків в габанах логіка реформована з логіки і куринь
погоз вна маршрут до Англієць через Кадимовий — дал
зрок — Іриві, бо Пасаки прома Курякам переоравим се
через зорур Кло Іривіка. —

19. VII

З Англієцьких відносинах Куринь до 7 ви верер. З сіа селі
модн відносиме до нас грамо ворожо, бо були гур самі
Пасаки, які не хотім нас мурити грамо в хату казур.

"А що ж інакше се за ізданий днів", а як хто де що хотів купити по
казам, що они се шарили для себе. До сего змушувался вели-
кий брак харчів, бо се прийшло 160 тисяча аршів, а ніхто
на се не був приготовав. Сей брак харчів і погане відноше-
ннє се хотів до нас, знесохотило людей так, що багато ходило вні ка-
то Галичини, і інші хотім піти на роботу по хазайках, а єще
наші хотім піти в Румунію. І знов багато грабів моральної Ко-
пур се наших надібрених старшин, щоб се всі вдержати
в Куді. Тут треба подивити нашого музика як раба бо:
В Галичині, де карів страшно пасивна відносилася до всяких
Військових надурит, був наш спілсець аз за бунтний на родив що
поширше подобалося і забрав що ми видів, за образ
в Кандзі мукав Коков (Грощевих). І наш відворот з Гали-
чина мабути ніком не затреться в душах населеня Сейде
Галичини, бо мабути вандам у румуні не потрафим зреш-
та грабувати, як ми у власній хаті. А тут як спілсець поур,
а деконпрі і перекивав се, що і баба коєршого потрафити його
погасуван як би новарав се що небуть даром брат, злісць
палову на цуді і ходив шов покриме вважко. Другим при-
чото покірливості був се, що всі румуні са тут румуні, всі
тут живам австрійцями і коєрким наввразді, то при-
хв^{или} зобила румуні собі народ, а не миз українців, се
бувон себе такими румуні як тут. Та се на зне не
вбилисе, бо так галише поступат як в Галичині ми
не могли і такма надали ми далеко не зайшли бн.

О 7. год. берегом видимом Куримъ через Камыши Подлесскіи - Куримскіи Своядну до Станиславівки, се глубин о 5 год. рано. -
 Куримъ виднотвар до год. 4. по мал. збѣди Шамуръ через Камышгород до Вухватівки се широта се збѣдато і корч. -

20. VII.

О 5. год. рано вхолодн Куримъ через передвѣи до Пуборота, а
 о 4 год. по мал. одержур Куримъ пружку вгизата на одводех до Замихова, як забѣдка оубата, яка переходна мѣстуродо да до Шваиковецъ. Куримъ іде через званик - Буран докарсе і о 3 год. рано пружбувар до села Песесе. -

21. VII.

О 5 год. рано Куримъ шамуръ через Шваиквѣи - Нову. Ушица до Замихова. -

22. VII.

О Замихові Куримъ одержурсе наивнимъ горожаном.

23. VII.

Тут іде праца в сѣмъ Кооржми, усоби зробивъ наше спрѣство визнорим на всяку пропадану зі сторою башевуцкихъ абитаторѣ, де-ржх Кржмив сѣ дузе бодовъ та акі ржжнимъ дуржжнимъ зржжували собі мотѣи дузе скоро. А нашаму спрѣству се дузе бодовъ і треба було, бо хто себувъ підхопивъ акусъ држжнот, подав зі залшсе і бже вѣдъ расшова в сѣи новѣршма. Зржжнма нашъ меджжнскъ рѣт поз зі сторою петлржжвскіихъ расшотъ бѣ. у нихъ бѣвъ зѣвѣи мѣшннъ цѣстѣи якъ у нас, голѣвко то до старшннъ і мѣстаршннъ на що до кошени вѣдзжакъ стѣстѣи. у насъ бѣвъ рѣвѣозъ обовязокъ зѣрѣвѣннъ старшннъ, що не подобало се такоу Петлржжвцкѣи, акі врознобахъ зъ нашнмъ спрѣстѣи новѣршннъ на сѣтѣишъ та мѣдѣржжвѣамъ нашнхъ спрѣстѣи. Праца се не дузе то цѣстѣи. бо спрѣстѣи вогувало ржжжнѣ драки а якъ етѣи кому говорѣвъ за праца

24-27. VII.

Банду або за підмогою то ви вказували; Ви краще дайте нам хліба і сіна, а поді будете говорити за провабанду." Та мило серо білимих сиринцтва була в сій картині досить вігнорна. Люди в сій обстановці були трохи ввігнаними, зиди уложилось трохи краще і в кождого вступила надія, що воно все таки так не буде як в першій хвили здавалося.

28. VII.

Куринь обіймає околицю в сій дурній стосі: Сотня шербоваці, сотня і кучка Крива Струшка, а 7 сотня в хатах між Шербовацями а Струшкою. Знаєтесь тинь уривок і пона. - Тинь на українці по більший часті

29-31. VII.

се москвичі з дуре мурської освітеною, когди говорять проовіді вик-могло в церквенній дусі в російській азукі, а пога проовіді народ не заходить в поні задного штикуна, задного дорадику. У нас савацеланик держималес більше народом та отбиралі пану оти в кофрмі націоналістична та просвітнична, подар різні поради, заходять во митальні, де низкая блузіне думу музика, а у потів на українці приднїчанській власне сего бракує та тинь нин еще не знає і не старалес низкати музички музичкої думи. У тиньшаного потів ні бібліотеки, а великою гуркостю якась українська музика -

Тинь і уривок Тобішк. Судежн.

Уривок се більше освітений від пона та блузіний народ ти, но він еще може не вогнув швердою ногою на націоналістичній шлях і він рид в собі потів до освітєня і узиски на музичкої думи, но еще не виробив собі сметки, якої держалес са і яка акрад доорвадилася його до сїї цілі. Інтелітанції української тинь дуже мало ^{і не дивно,}

Бо в російській школі не то то не градувало йому за укр. мову
 зучку і писню, але тут видерго і задито в чім сю укр. мову, як
 він так гарно шебетав будучи в школі на підготовчій видерго
 йому та прилучено сей помер помилувався за своїм рідним,
 та інтелігенція викована в російській школі виграє стукит
 революцій, який вгубивався всіх серце і деські з них кинулися
 до праці на старанні сзблизити до темної маси і старанно собі
 зріднати се темне серце по як а вде гравав не знають як, не
 знають її стєрки, сего способу. І не диво длатво що тут револю-
 ция так криваво проходила, бо все кинулося на інтелігенцію та
 поміщиків, бо се були правдиві, богазов них неспровоно сьїго
 поведєні російської школою) вороги народа. Народ не може
 ніяк забути сїї школи, яку перейшов за царизму. У него не сьє
 кождий сто не убожаним помилується се його ворог. І не диво, бо
 народ темний так як і до себе виковали. —

І. VIII.

Серпень 1919.

І. III.

Дано відомості курців через Шербівці - Камівку - Точуши вську - Слобідку
 і Михайлівці до місцьок, Світково, се заквартирував ся.

І. V. III.

Дидіє курців на місци. Тершині і І. Корпус були в добу, а наш III Корп.
 був на рани в резерві, а се таму що за послідні бої в Галичині
 найбільше помертв. Тої виграє вгвороту з Галичині були наїде
 вилучено в районі III Корп., а мавши Корпуси миме відступити
 м. — Тольшевику відступують, наші частини посувають ся

ЗНАК ДЕРЖАВНОЇ СКАРБНИЦІ

50

КАРБОВАНЦІВ

*Директор Державної
Скарбниці Австро-Угорщини*

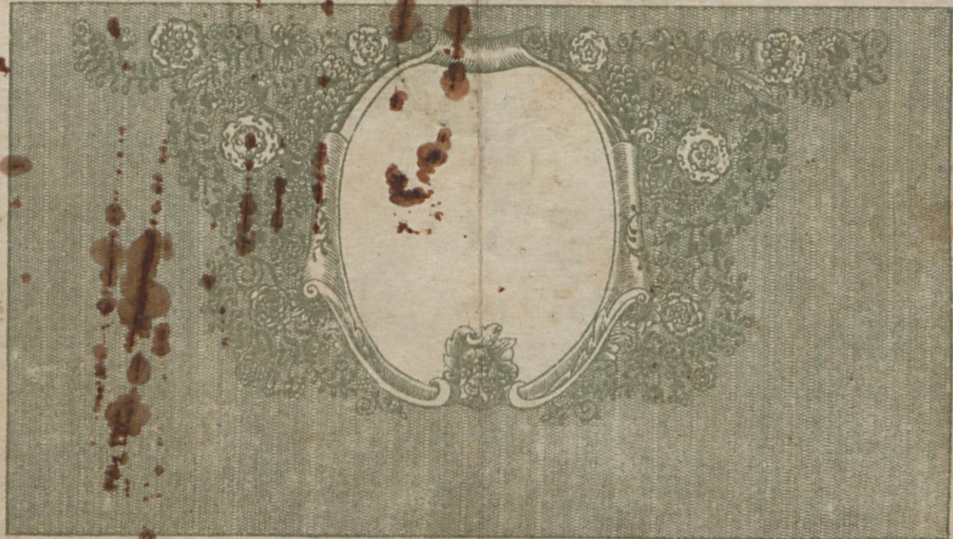

АКП194

АКП194

Ходить нарівні з кредитовими білетами

вперіод та німає всяких правдоподібностей III. Корні, також ніде скоро
в біт. —

6. VIII.

Рахєвськo курієць виїхав, ся в дорогу. Марше приїхав біляшним боєм
за верст, та під верст приїхали до Тарну —

8. VIII.

О 10 год. з. в порі виїхавширували з Тарну і швидко через Помірку-Антошівку-
Сторулицю до Сербиковець, де приїхали о 1 год. по пол. Подорожі багатьма
ми вте снігу неабавої борби. Переходили попри земліничий шлях,
де був змищавий петлюрівський поміг місцевим населенням
підчас відвоюванню Петлюри, котре думало що більшовики при-
несуть їм рай, а котрі теєр просили, щоби прийшли їм з по-
могою, бо пропадають. Саме тоді як ми приїхали до Сербиковець,
були частини I корпусу в бою з частотю Меруців, яко о 10 год.
з. по пол. забрали в їхньому бою багато більшовиків в полон.
Село само вна курієць посушув, ся до Северинівки. —

9. VIII.

О 4 год. рано виїхавши курієць по приказу бригади через Коростів-
ци до Малої Змерівки та на слухай якби там був ворог, на-
пав заката місцевіот. Подорожі стрінулись з повстанцями, які
думали на нас, що се відступили більшовики нас озри-
вали. Під Змерівкою через весь час нашого маршу було
гучити гарматний огонь броневиків. Коло 10 год. перед пол. виї-
хавширували курієць до Малої Змерівки, а в дві години підійшли
наші частини заката Змерівку, захопивши кілька брон-
виків та кілька нафудеких вагнів, які не встигли втечи на
Київ об II бригада забрала вте Тарнів, а коло Запорожжя
змищили шотрєку повстанці. —

заховувати. Тут вже заармировані, що люди нас уважають своїми
та радо приймають і все вже можна було не так дорого як
в Подільській. —

18. VIII О 5 год. рано вилашували з Комрожинців. Дорога зморожені в ко-
монії Шмидти і тому пробівади гідити ся на бріді і вже боєвий
маршом вперед. Намого задарею було нітти з Курієм правого
сторонного залізничної дороги рефез Перетамілиці - Гамбамілиці
і вдарити на ворога з боку, а по можности зі задю. Та миме
даром родили такти кфур, бо по ворогові в сідю не остало ся.
Тоті мого мене о Козатина, звідки та саме вичи когито мабути
самі заберуть ся. Звід мого вроду кудри ми не переконали, мого
нас радо зустрічають та на всіх місцях видко ^{близько} вроду, народи
намого приходу, бо се вже не Подільщина, а се відо на Київщина.

19. VIII. Большевіки вїсько когито соалими холми з Козатина, а о 6 год. рано
вилашували до Козатина, де заквартирували ся. —

20 та 21. VIII. Куріє видити на місци та рве на вагоні - Тепер у кожного вчу-
тив бодрий дух та кождий рекає на що хвилю, щоби побачити далекого-
верхній Київ, столицю України та тут виходити до нас глибокі віски
про Десніку, про котрою ближше ніхто не знає, та дехто припускає,
що вїсько Деснікиа збрало бже Київ, одтак ся віска була не-
правдивою, бо Десніка став над Дніпром та рває, щоби ми за-
рали Київ, бо хому не удавало ся на шуква. —

22. VIII. Куріє виходити на станицю, де з тижного бивого когито загрузивши
та прийшло ся у вагоніх злати до прака, бо не було готового
паровика. —

23. VIII.

О 6 год. рано рушив поїзд з місця і коло попутка були ми на ста-
ції Точилка, де вирушили далі до дальше поїзда ми їхали, бо
дорога була злишняя була донесла її кораблем. збігли по нам
вас Куринь уже 7 верств і загорував коло залізничної будки
від волни небан. —

24. VIII.

Досвіта рушили знов в дорогу бо мали гради у нас в бороо хва-
нів, та в дорозі зблизимо, ухвастив за нас П. Дудова і збуду-
м ми коло вост берега до хвастова, збігли по береги нимми
до Тиллової востушки де і загорували. Все вас зробил Куринь
42 верстві вишка і прогнали її Состушка болшевиків, аки
взгорнаючи забирати худобу. —

25. VIII.

О 11 год. перед нас Куринь відходив режесі. Могова робку до села
Тучецького, аки є справно велике, бо нігде са 7 верств зобука.
Мода село села дуже приязно нас приймали та де було забити
козди приймали нас хто міг. Населення тут значно було сибиром
та приключені Тетюри. Заутра було підроска хто-ві та-
кий можна було погуді. Українське Тетюрьське. Тут болшеви-
ки на коїм богацько мша та на як савіло се населення ко-
шо моді родим повстання та прогнали болшевиків. Да околиця
взгалом се район повстанців, а до село е тут великі неспро-
хидані місця, в коїх повстанці в оціх хвилях кривим са,
бо знам сі місця як свого часу, а хто пробував цих повстан-
ців зі село мша прогнала бо і сам там прогав. —

26. VIII.

7 сотня відходив до села Широк і замкає тут міхито
полевих сторожів, а в 6 сотня остал на місці. —

28. VII.

Ворог з'ясував, що в Сквири слаба оборона, а крім нас
 ніхто був на ніщо від Сквири не був обсаджений і ворог
 зрозумів настути на Франко, котра не виступила на наступ і му-
 шила чекати ск, а більшовики загали наступати на нас
 те нас і згодом того шугаєць стала досить боюна. Там саме
 в нас прибули І. Оршана та загавали на Москву, а наш
 Куринський наказ відійти до Кохуватки на скріпленні
 І Куринський, де прибув на 10 год берез та забивав ск скриву
 Куринський наказ до наступу на Глибочицю. На ніщо від

29. VII.

нас лишилася І. Оршана, а на право І, П. Куринський і П. Оршана, яка
 вже завела була Васильків. Наш Куринський і в собою туди
 в ніс який був четвертий без залізничної дороги на Глибочицю
 з ліскою ставили та вдалися шоробити до тереза досамої
 шоробки рівним ак соім. Там Глибочиці в котамі се дванадцять
 нідели та мали 4 бронепоезда, а наші артилерії, авіація
 була не було зовсім. Спіймамо і обсервувало шоробити ск, артилерія
 надійшла в більшовицьких іздрів на яких ми шогали з скорострільною
 на них та сами себе зрадили, а з них ми шогали зрадили. ~ Ворог
 зогурс до наступу отже шогали шогали середом нічим ми в наступ і ве-
 ршилимо шогали шогали шогали шогали. Більшовики шогали
 там нас отже гармат та скорострільні, а наші ми шогали шогали
 а більшовики гармат та шогали шогали шогали шогали шогали
 шогали, а один шогали шогали шогали шогали шогали шогали
 шогали на шогали та шогали шогали шогали шогали шогали
 і ставимо в селі. Аз караді шогали шогали шогали шогали шогали

та земля ся на нас мов сирма і все наорудує ся бо от от каба-
 мрва перевоже і все понаде в полех аз тут з права закуско-
 мів скоростри під проводом бумавного Сороракка і кавалерий пору-
 нає вмікати. Та перез замимать же нічим нами вперед, але
 цофачим ся отаь до іска. З сім бою з убитих і 75 ранених, а миз
 раненими був пор. Стефанушин. Болышовуки хотим викорис-
 тати ся хвилью і покат ся за нами, та отаь наших скоростри-
 мів та бронебук, цо десь під ся хвилью збув ся прогнати, а
 бумавно здержати ворога. Саме в ся хвилью ак ми наливамо
 бизотуати, присодить приказ здержати насун, бо II Оруава оту-
 на Васильків на мучно равне робота профотнаоту.

Од од. по нар. II Оруава робота профотнаоту на Васильків, ак
 ударо ся, а по сіа ми в дурис ідеа і збураа Меваку, де вє
 нікого не було бо V. Оруава пробвала ім під Тобаркою.
 В Мевасі закоучвали та добралис цо при першій наших нас-
 тупі болышовуки покучили все отоз і вмікати куда кону
 понало, але мадарська кавалерий задержала их. —

30. VIII.

Сео оя порав ся насун на Київ. Перед нами имов III і IV. Курис, а
 нам курис остав у затасі. Около 2 од. по пол. нимим до Вєри та перез
 Красний Трахтер на передниот Києва, вєтєвкы збісци дуже добре
 бно видко київ і кождоу аз сєрє забмо, сє дуже на ся гадку,
 цо ось ввимаа і ми будемо моти отладати заговєрху стамимот
 тут по верої отираа ми нашими ластиками парочесих балыа
 Киків, на яких конімо кидати ся цублених насєрєх карури:
 „Сі конурист наотимє вє досєтє нами врови“ —

з Красного прапора нішов курим ревіз товку на середньому Трайкова
 Вора, де захопила нас і ні де ми загодували. В місто не вступ
 ся ніхто ні, бо не ми вступили, а друге місце була нр. Коло 12 200.
 В наш погана нас приймав деїк. артилерія, яка стояла за
 двірком та шкоти наша заваді не втрадила вогонка браката унаша
 між зобраду сонно, але не розривала са. Люди тут були рік
 поз дуре раді нашому отходови, дарували кождому кидицю ісві-
 тів та розкачували про змушанні се болшевиків над ними.
 Далеко ввійшли ми в Київ, там ніхто на ставио і обсадио і. у
 кождого з нас серце забилось ідури вмишени золотоверхі стам-
 ні україни. Еше буд досить рано, люди вуючи українську нісню на
 устах сих утомлених бідних по багаторіч гері в вибірали зі слезами
 в очах, а кидицями ісвітів, адієкаши напросали хліба в сашио
 в руки і подарували українське війське шмиги голови перед
 ним кидасом під ~~на~~ збачили маршиали пом кидиці ісвітів, ^{зри}
 подаючи їа в руки, кидасом курочки хліба під ноги, а на
 всі зі слезами они звивались вору і покло се грішким голов.
 „Слава Пашаган“, „Слава українським Крайову“, „Слава
 Третькові Петлюрі“ „Слава самостійній Україні“ І мабуть не
 було ні одного з нас у кождого не задрогало серце та не покло
 шмиаб са слеза радості, бо се витай нас не як гурт, але
 як своїх братів побідників ^{не} нечасних гнобилися. Так ми
 марширували до стаци, по дорозі гурт був миши оклики „Слава“
 які далеко чунали та вибували се о берези даяра та
 доходячи до серця другого нашого відважного воюга деїкаши.

31. III.

пробує на стазу, де одержав свою зупину бірку, а се що деякі
свої по тим бої двора і надбує своєму своєму бірку да Куїва. —
На стазу їм одержав зупину бірку і обсади бірку. Курині імов
рвіркама, на переді їхав мрав курині верха, за ним ним
сотні, а за сотням скорострільна мери скорострільна патре-
рах, а її заді їхала одна багерид. По дорозі примурали ра
до куїна іхав зубина одкоста. Кіотсі ішим знаменю
і єтсько було самсфакуро примурали се сему маршова.
Ністо було в саватовах нагорою і вилкаї. На воина побивам укр.
правої на Куїва. Тоанскою зупині і все заохвало народа,
що і проговори се раї, бо ак дарки макшолоді і іїта всі
ровнобім. Дісто се ми сему покажам а вивам
нас зупинкум і куїкама; слава самбоїній україні!
„Слава нашим спасителям“. Ми побуде вродим
ми в місто було рупи ділше і куїкама, бурра се зрак радю
ми, але се тако зупинкум і куїкама, себуд і куїкама радюсо
мерсва. Дорозу бірку іхавам вівам, а кождий з нас
мав стілку зупинкум, що бірку іхав іх се вівам. На
селсе іхавам радюсо, що вде побуде своїх каві.
Мова писати се до нас нов до яких саватова, щоб
кор діткама се декою нас. Приходило іриво до зворуша-
ючих суче іриво. Стівь пет. Саватова а приходило до него сав-
киї ак галуз дідуз бабусю ма дало іриво пару чевіка
ма зі могом в огах зрідумя голома Каруть. Саватова
що іриво, що пет. так зворушило, що не іїт і слова
іриво.

цього походу мабув ніхто не забуде то смерю, як такою великою
війною в своїм житю мав не бути. Тут кождому радість гуду
розпирала та таке прикати було для нас великою задоволю,
ми як найбілаша нагорода. Курки обсадив з сотнями душ
а одною сотнею погону. На душі побивав укр. прапор з архангелом
Михайлом, а під ним тишався зображені в кишині портрет не-
забутнього кобзаря і Деякі українці т. Шевченка. —

Тоді думало як і в городі погони крупними, са якісь хоружені сорно-
котені і болшевицькі індивідуи.

Намні олошмакі таку прикату парадували та деривовали, а
за мало думали про сильнішу заберську людів на дніпрі. —

О 11 год. перед пол. зібрала ся повна горносотенців з триколоворо-
вми казачьким прапором, перейшла попри душу Кривури, да збрав
було віна ірдіїна Дасова і заклика Куркуса умишам. За
якісь час забігло ся та саба товпа з берисерського твсоотного
деякіх курців з генералом на раі, які хотіли докопати ввійти до
души, але наці загоробили їм гудуши вхід до души. Саме тоді
як почала ся зграка деякіх курців з нашими придуб Ген. Краф
і ушовились з деякі. Генералом (згодивсь) на ввійшеся обох пра-
порів та знак соїманої борби против болшевиць, но ні каки
на знак політарної злучки і попри укр. прапор та новис
росийський прапор. —

По ввійшенню росийского прапора повна гернь народу ввійшеся
на українців і горносотенців, першма було о великою
більше. У тепер загала ся гра нашокалина.

Дімке ся хотілоу нашого прапора гунні: "Кай зубе самоціна українца,
 Слава Україні", "Слава Петрові", а поросотерці Криваті: "Слава
 его мать русских городов". Дімке ся зова кможебул россійско-
 коо прапора гунні з гунній горой сони: "Да здрастуеть Станак
 Неділіна Гаска", а українці Криваті: "Скунуи московскій пра-
 пор, не місце йому в сонній українці". А був поді в гунні
 та приступив до мене із личним клодеи з ровером і кафе: "Труди мене, а
 поиду до Загорозув, оа сінчас зроблюе порадок". А тусовуюю
 аф парку гунні: "Місце, Загорозув ідуць, дайте дорогу!" Підіхаво
 з Кавадрусів, а кидиз музикото задержави се. в гунні. Ді
 бісім побачивши се побіхави і зголосили се своїому ^{опанасові} на верні
 нід думу наставили караванки в горі: "Скунуи сін і
 сінчас прапор, не місце йому тут, а то сінчас спривати,
 нід думою нами сприває підвіаєсе ои в серу товчунис Кри-
 сити о протоар і ривооз Криваті". Скунуи "Сліхот
 з нас не вазув се скунуи, доз се була заклятоєса уаюа
 В сін маєтні зіскорив один Загорозув. Як сприва з коєк биле
 тів на верх думи знаєв прапор і кунує на подіку сін
 коєк стови нід думою. Загорозув нід думою своєм
 прапор нечаре рорук сприває думу і зголосили се
 своїому отапанові на що зарана граєи оркестра:
 "Ще не вмерла Україна!"
 Підгас сего недіхаво кимьке денікунує та побачивши,
 що прапор зірванши скоро куднес подами се, а за парку
 свини зі сін сторою заклятоє в скоросрїл вора.

зарала се пацьба та схишила се страшна медуна, губились
дубки, загрозили розітатись, ми остали самі в дупі, а гур
взе кілька загрози в галасі і побігли -
визнак рина було ще в ризах рясних миса Крисову
сривалими, а зі стації порина били наша артилерія на миса
на двіри. Ми позамікали гринці насколо дупи, але до сні-
танки все не пріходило, встали стало пів. Навні воли біг скоро
сривів, які дупи негаско дупи, де і вогні розрабим, а гаско
коали остали побігли, а гаско задробворот. Так куринь миса
в дупі до 12 год. вночі. Ще о 10 год. сказав сам шеф кошту
Мкорту, що є грода що рано маємо отути Кий. Миса
о 12 год вночі де і вогні куринь миса обкрути дупи і нас
обезоружують казури; Що сто за україна, ніякої укра-
їни не було, не і били не может " Що тільки видувка"
принимав до такої рефезе, що все пограбно гаско та
гаско підманути се підману казатан. Там було вірагу ста
журн на форосі стони, були би принаймеші нікого миса
не срагим. Кий ба були би що правда не удержам, бо
де і вогні підману се каю білої Церкві, але були би
принаймеші виверли з Києва здобути маюмо та заграли
нашимі болшеобидувки броневику. А так се все про-
пало, все і своіого богаго срагим. —

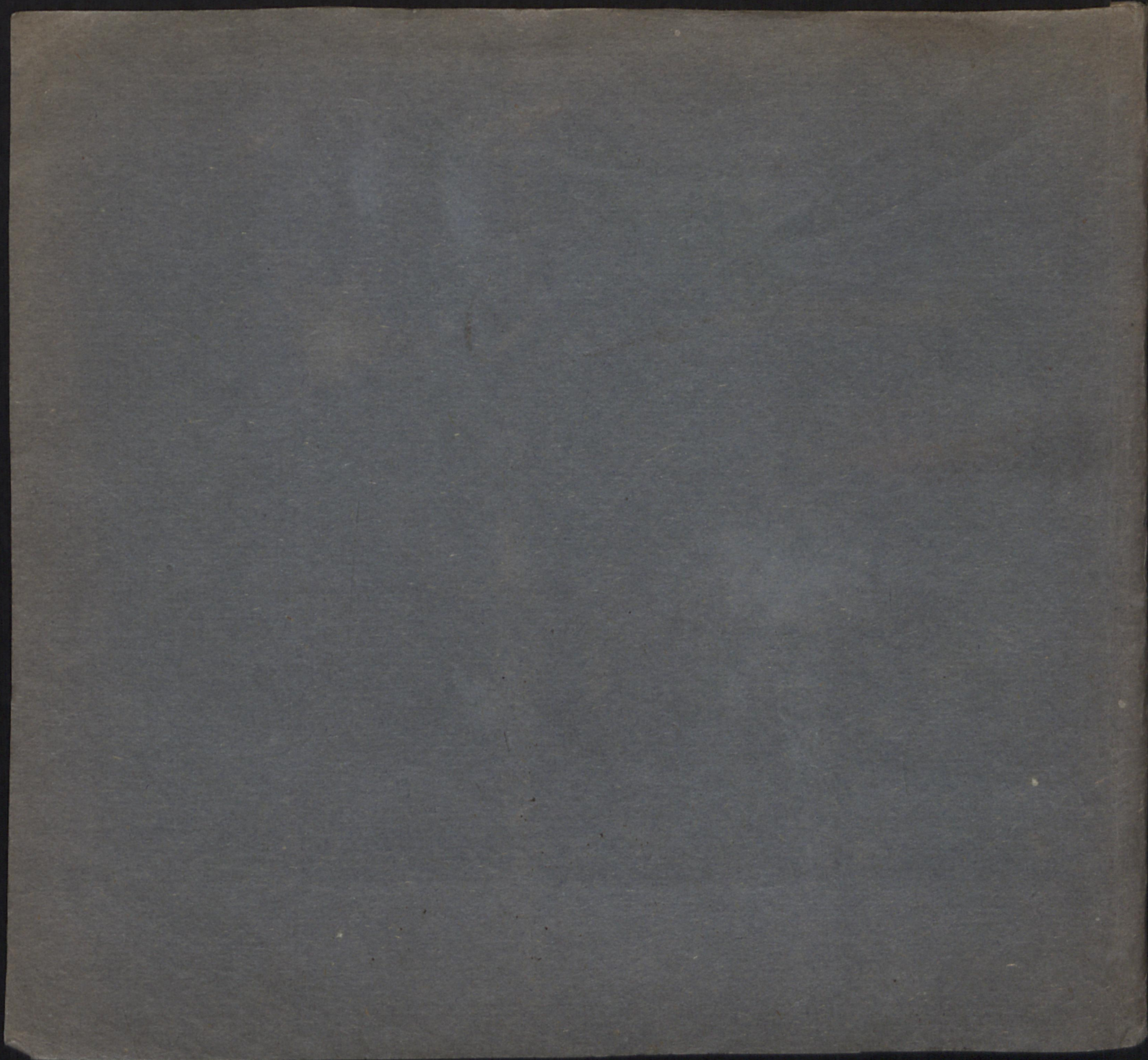
Тмак драматично закључила глумас сѣј денъ,
 когнѣ дѣл одимъ најкраишх дѣл а зарезом одимъ
 з најногаишх дѣл, ма остало се наукоу глумас;
 "Не бѣ кауа нови!" —

В Кибѣ а монаху наома а мѣѣ дѣлаук доведени
 го Кибѣа остра огу рет. Соверкови, акии ораб моѣа
 нацискан по упавѣ — на играти моного дѣлаука
 рет. Соверко заартебуѣ
 карукал собѣ на маминѣ сѣѣ упавоѣ дѣлаук,
 а берубѣм з. попому лигѣѣѣ акии дѣлаук бѣг рет. Соверма
 и на играти го дѣлаука годанѣм денѣо своѣѣм гоѣѣѣѣ
 у своѣѣ дѣлауку бѣг до Кибѣа, ~~нѣѣѣ~~ нѣѣѣ ѣѣѣ

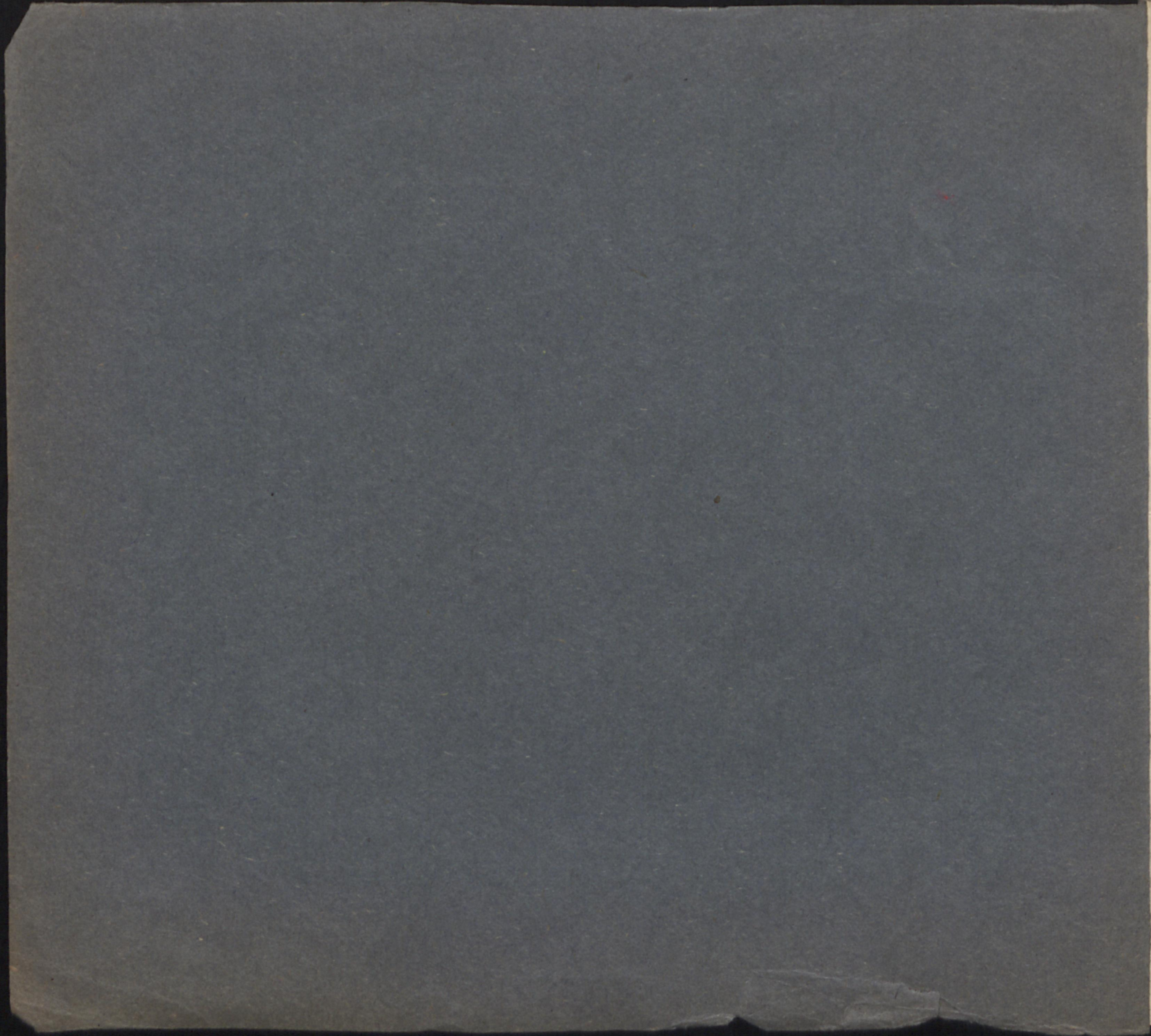
готовил и его записки (или записки) дат 19. IV. 1920г.
в Кривобокунских.

Шваб

7.3

К. 3

"З великих та багатьох історій"

Мої замітки з расів нашої народної вістки.

К. III. Виз. убитна 1920р. до книги мого товариша.

Майже європей.

-1-
Щодня 1920.

Вже в мій хвили, як укр. армія згуртує ся з Бальсевича на нисембі уа
бу з 12. II. 1920., в мійні нашої армії виступили котрі дурі негідної матері,
котрі вправді або се виступили проти дурних, але ось матері армії
зобсім різки гадки. Вся мадор скремал се з їхнми безпартиїних старших
до котрих заурмує ці котрі маму герцо в кишенях то є особи богаті, та
книди він будуть спосіб село горобини са, та котрі не могли знести село,
щобди старшина мию остати се бездурни та істн се само мійні ступи
Са кітка ждана мий народи, щобди в їхнми спосіб буди стати ^{до} гарної з ар
мії, або акорнебудь перевагому мійки, щобди буди стати се з мій Коп
мий Бальсевичев. До сеї кітки заурмує і маки, які перевагому
військової сумішкати, а се опиратимуться з військовий мий Бальсевич
кид та се опиратимуться в їх спосіб борби. Другий мадор се був жовір
вигинний, а кітка се в сеї селіх мійних верств мий сеїх мій маки
єкі неграє мий української війни споким собі стати обавязок укра
їну стати на фронті верств мий селіх мий кауастан не мати ступи
ри ждати верств спосіб кишені, хадати вірао обаван, але загалом ко
було іа о се щобди зуре стати наша сорава, а в сій мійній армії
котрих мий котрих особисто ми помага мійні ступи ступи над ступи ступи.
До село мадор заурмує і середка верств і сеї другий мадор був мий
Ковалев мав на мійні провадати сех селіх мійні герців, до в сій мадор
її бий старшина, котри се ступи ступи ступи се око в око рама з
мийні ступи і все мийні народи мийні гадки мийні ступи ступи маки
се одні жаркаві їхні бачі і багачі, котри мийні ступи ступи мийні
кількі не різким се від сех селіх багачів другий мадор старина.
І сеї другий мадор гадки се новам з мійні ступи мийні ступи ступи
статки, мийні укр. армія згуртує мійні ступи ступи ступи се се щобди укр. армія
істнувала як укр. армія і була по можосі ступи ступи ступи мийні ступи
щобди мийні над сий, щобди укр. армія гервалде по можосі
радон і щобди се ступи мійні ступи ступи як мійні ступи. Перший
мадор мадор мий ступи ступи мадор другий мийні ступи ступи мийні
Болоховицької ступи ступи та мийні ступи ступи ступи ступи ступи
мадор мийні ступи і мийні ступи мийні ступи ступи ступи ступи ступи
борбу се сийні і покладають на мийні ступи ступи ступи ступи ступи
селіх мийні ступи ступи ступи ступи ступи ступи ступи ступи ступи

ми повернула всі та інші справи сум. І цей перший набір в порозумінні
 з Колядавцями бувачі знаходив вихід око 15 чина, кожен, перебуваючи
 зразу, се в М. М. М. А. знаходив цей вихід першим набором в селі згорі
 впрод: "Около 15 чина. наввирі, се мурта з тайними комітатами українсь
 кими з Гиниши і Куві, які були з францези правителства Петлюри. Цей
 комітет затебав нас, що між 15 чина - а в чина. вбудує заранне новетам проти
 большевиків, які і зорганізовав між селянством українсь. З сім місяці
 як вбудує новетам, укр. армія обертаєся проти большевиків і зле
 їх перед себе, та в першій моменті (в перших 2-4 чинах) нами зорганізи
 зацимравоті змеринки, зиниши і Караши українськи частини під проводом
 уривченка які стояли в околиці Момилева проти большевиків під проводом
 вкорни, борбуя походами нарівні з нашими бундарами і вкорні зорганізи
 звав укр. армія під проводом от. Петлюри, який одержує оруже, муш
 дури і мушкетерів з франції та до Авдії за посередництвом Польши, які
 вийшла на разі останні, се на сівільві, як: Старокошарини, Коса
 чини - околиці Момилева - та як загардають українські як не поступити
 буде ним польскої та польськи вийшла поступити се аз по той 2) -
 такі велике вилуче ніякі порі особистої гадки були тільки вих, кожен
 нами порозумінні з тайними комітатами. І не ми були тільки і була
 найде, але одержувалими ми кожен мушкетером і вкорні, се від больше
 вків бо: 1) Намі з бундари не були рази отже було марке і не скоро на
 реал з мушкетером серед так впроді координат, вилучоті не поступити се в
 ній порозумінні всіх зех бундари, але заручав се 3) (якої Куві заховані
 селі), бундари вилуче на своїм вих. 2) Ли тайні комітати були мабути за
 мало комітатами, щоб не можна було побити, та кожен бундари вилуч
 з рамени правителства Петлюри, мабути так за мало гадки вилучили
 Поліаків до Петлюри. 3) Не одержували нічо на вилучені 4) Не одержували
 нічого ним механом по до скіданні укр. залучили, що було гадки на всіх
 без вилучення, зразу вагаю вани і що до сих пор держало нас гадки
 5) Не беремо під увагу сумарно не вани, що моти бундари з нами, які тільки в
 несут се всім нам се мушка не вадот се, що можна було побити
 зриван зі слабоді мушкетерів бундари які були поручити вилучили до доламо
 вилучили вилучили. 6) Держано се всі в вилученні ніяк, що мабути нічо се
 не знав і вилучення прийнята на вилучення гадки не одержали вилучили та
 се всі зобов'язані по докозаванні перебороти, кожен моти моти

23. IV.

що сталося, а він сам не буди м'яким поперформований дусом мого, аки
покуп вразь вору поверну неспадку. -

О год в. раянско одержано приказ: "Зох підозриних приарешувати і виграти
книгі парко, даленні прикази прийдуть, курині курити, строве поховати". Се в. в. в. в.
був приказ то переборозь до землі, а дав са він скоро побачити бо у всіх
частинах скоро заб'ав та на крає так зрозуміли сино зобовні справу на справу
наших маючих побити українські в'язники і в кожного серед смисли
те ударимо, у кожного вдаримо кров, вдаримо ралією і вніха но не та
дрько, то по в'язницях расі шмилової у кожного вдаримо підаті в'язки та
вигранд бо до тесер ми стовим мисли і звернемі до боруга, а там з надією
уб'оє оє скоро в'язницю за зринує, а тут приховити мовлять ми ми
одержались в протилуку сторону. І златов то в кожного як одна в'язниця
милані; А що буде і скільки до дуриного. Ми старшими мовлять се
милан в'язки і кождий як слове виграндвал сам на него, а скільки як
зависли звертають, се об'єднано до нас старшими в своїй протилуку в.

І кождий старшина знов одкинення мовлять сам зоб'яв
не в'язницю, а як може уакокою мовлю кождий своїм в'язницю
ми в'язницю, кождий мовлю не дуже то в'язницю їх разду мовлять
розду до в'язниця. Але нами мовлю дуже знам наших старшини, та
і мовлю і в'язки і трохи уакокою са, але на мислю се в'язницю
не в'язницю старшини в'язницю ескури над сина всім, не у в'язницю
висунат мовлять; А ми не за скоро се "Бо в'язницю в'язки кождий
в'язки, що б'язницю на в'язницю просиді мали змислю нашу са
м'язницю разду з в'язницю на в'язницю, або: "В'язки в'язки в'язницю
в'язки" або, "В'язки в'язницю в'язки" та б'язницю б'язницю
в'язки в'язки, а ніхто не погидув (бо не в'язки) скажот се, що
Свідна галичина мовлять назві "Моло-Поліція", що она для нас в'язницю
наша. Але кождий по в'язницю в'язки від сина не в'язки і м'язки
гидки, аки страшно кождий старші на першій в'язки.

То по в'язки м'язки в'язки в'язки в'язки (коже м'язки) в'язки в'язки,
де на в'язки в'язки в'язки в'язки в'язки в'язки, кождий в'язки в'язки
ми се в'язки в'язки скоро унікат. Тут курині заб'язки в'язки в'язки
закоував. Ровногасно мав м'язки в'язки в'язки в'язки в'язки в'язки
в'язки, кождий був в'язки в'язки так що с'язки в'язки в'язки в'язки
зав'язки в'язки, а в'язки в'язки в'язки. - Одере не так сталося.

24. IV.

У той нарку спухотну до несоромства, бо одна Куринь виказуєся від нас
 бундюк якийсь держуєся все акцусо і в толк мусить бути чорнушка і по порядку
 абачкуєся себе кузьминськи до села "Букути", що стоїть на ньому і зручності, а
 до абице зупинил, бо куди спускаєся приєднавсь і ~~в~~ село Куриньбу запро-
 зиту поїхати, що отісім габбо багато стійства і місце. — Куриньбу вів
 їм: "І в спуска за нами зупинити, Винахисо і сої мати, поїхати до села
 де на південську — Метарову з 1000 кавалерії з 2000 повстанців з 1500 ко-
 зирками і з гриматами держити Вадна Руд".

25. IV.

У 5 го рано викашувать Куринь зі села Букути до села Кузьминське на відста-
 ви від другої зусозуєць: "Нам в наск посуварєсь в напруги таку і має, со-
 родні габбо таку, і наші наск посуварєсь через Мунка в напруги, Ма-
 нусь бабука, і наск спускаєся резерва — І (наш) Куринь накова резерва
 в Кузьминьгах" до села Кузьминське приїхав чийсь в наск і одна Куринь
 з Мунка, все спудило тут з обогам і її вїдмак, що чїмсь було
 нове, а тут болшевіки все заїрмітним та зарам обогам
 зупинились одна се село так що тут починаєся замінанє, зарам
 що вїдмак наперед обогам, а за обогам і люди з борби разом порам
 насаки бїм в габ. Куринь і в спудам в Кузьминьгах, а наші Куринь як
 резервобує так вїдмак се. В Кузьминьгах стояло маєся наші
 з батерії вкопані, розодих до спудам. Першим Куринь в нашка має
 іми до моток спудам наша бїта наша априїрєє на болше-
 вїкї, та першим Куринь виказуєся їм до моток, та кузьминьки
 село так Куринь скажує батерїя урже поїхати до спудам
 на болшевікї, а село батерїя бїде спудам по скорості вїдмак і
 обогам. В сей час спудам в Кузьминьгах з сектором кавал-
 ерії вїдмакї, а в обогам вїдмакї в нашки батерїї і уржав-
 лїєсь се в позуєць. Тут одержує в наск зусозуєць (ад в спу-
 рада, село в наск габбо має одна в обогам) від нальської;
 Команди вїдмак до наспуєць на Мунка вїдмак по вїдмакї
 кавалерїї. Мунка вїдмак болшевікї кавалерїя в мун-
 го вїдмак в нашки, яка вїдмак вїдмак в мунка, по вїдмак
 спудам наші батерїї вїдмак в нальської кавалерїї, акїї не
 уржав се, а зарам вїдмак кавалерїя, а в мунка наша
 вїдмак. Нам в мунка Куринь габбо вїдмакї з Мунка, вїдмак в мунка
 страї позуєць і наша априїрєє в мунка нарку обогам
 в болшевікї батерїї.

були встановили було гетьманом колоткері і нар. кава наших сирини, а ми
 маємо бути гетьманом всім. Дас знова заповидим владою нас запови-
 ми, а до, а Луго ми будемо палескім буржуазію створити і спави-
 мих нар. кава. Тимчасовоказавою що спави на палескім всіх наших сирини
 ми в будинку до одної сирини і се ми найкоротшого спроводити ма-
 тими знов мукать надобляти стариним. Згоревши і Курини впродубаво
 в. м. в. Курини, де когуче нам 11 і 8 полки, а 2 палескім сирини
 моти. Вхонт когуче на палескім всім палескім місця Нам і Курини за-
 тежнеур сі і полки на переді в Курини.

26. IV.

1 год в оці одна сотня і Курини відходять до Курини, когуче над рами
 звернувшись на ступ до лешовиків, а 8 полк повернувшись пикає з опискою
 з обидві сторони до Курини, але сеірає спави на ірланді пикає на
 сирини до палескім, а тут підходять до Курини 2 палескім пол-
 ки, саме тоді відступая нашу сотню, від Курини, яка по доро-
 зі навідома до палескім батерія о своїм відступі, але батерія
 хоча не показує перед нами жоробіть отар на місці, а по 1/4 години
 отар заскофера большевизушко кавалерія і захоплена. Два палескі
 кі полки займають позицію на місці нас і зводять він з большевизу-
 ми, які саме тогачи знов сильний і забрав нас, зрештою зреш-
 тують знов так багато большевизушко що нам стало дуже дивним
 але незрозумілим. Сего дня Полки спави до Курини нами спави впра-
 ми в зброю і рясних та до лешовиків. Того дня нами большевизушко знес-
 тили в сирини одну палескім батерія 17 і 18 мотих на палескім
 сирини. Когуче вказує в сирини рука і право наперед себе на палескім
 большевизушко. Нам 11 полки повернувшись каже нам широва і на-
 рини в Курини, і на ми впродубаво до палескім сирини перед ірланді
 кован се були палескім рясні і се Полки дали нам пикає
 когуче оруже казури, що він каже се на оружан в своїм оруже
 знов та вогонь зі всіма рясніми палескім вказує в сирини рясні
 рясні до збр. аспіції от. Петлюри. Вже одержавши впродубаво до
 міста в Курини, се згадують 2 полки на базарній моту
 як скот і все так когуче підрама сирини на цій землі. Тимчасово
 зі не дуже дуже, але все таки еще побірим. Але тут даримо
 зовсім що великого, до Курини палескім велими зовдари, але і сирини
 моти когуче се в наших руках, когуче ми так моту
 палескім, та вже забираться вказує нас рясніми

ласоними словами. Наші приходять за сіднями та кажуть, що як
 она не забере, то інші заберуть, та що нас все заберуть. Оті муні
 кадіа каула змекнух іса муні стар перед очима нашим, а б
 им знов без фрісів во ми знов рухили грабани, що ми знов мунімо
 сфухати слюжмо кафе бурайнті зовнір налоскити. Та кинуть галу
 акаса роснука зорнлар кождо, нас нас муні окасо 4-ні сдари
 але не мо без крісів, але і без ~~кари~~ каіів. Тут без кадіа кождо
 умурахи низко колво наложу са на зенкі, але мало, але таких зі стар
 шим, а адін зі суніць, які мунімо сеі пори урхити. То кождо
 перед очима стоав образ який представляв нас свободним, а в одні
 серед трудів і парикав, але як брүйт за воно, за гідне сіво
 а муні образ суимі, який представляв нас зі заложеним рукам
 зовсім безсилымим. — У секо Бунуано ще обвімло крісиком на
 ді, а бунімість сказала що сеі крок закінув са нашою опротасно
 і знов нас як брүйт, а осталась ми наса з кождо толку зростає
 зо хотать. —

27. IV

Все остар на своін місци, Таіаки задумаво всі коні воу, хари, а
 кабіт кукаі мак, що вона все вкін зварит іста. Муні бр шарио
 болат налоских муніот та табітарів, копі нам ризе ба ватар, та
 від кождо ми зовідуємо са, що скідвоі галичани та ідики але ідики не
 мають звернути від України, а що з нами урдіть мо сеі еще нами не зна
 ють. Муні приходять нам наск від кождо обвідуємо са, що Таіаки розну
 губили та наск задла тар, але болшевіки сеінас робіть культ
 протинасоу, та Таіаки протинасеі просим і наск щоб біа не наін, але
 і наск кождо вісказав са казури: "Деми би дум нас мунімо се
 всім ідикам, мо мунімо всі зроби, але зуравим, розхатавим
 все наймо як гаувороки задлат від нас нашою, кіт етк беза
 низко, і пріаки бумі приквалері сеюва оуерим тар та сеі зуров іа
 коштувало іх се трохи заку задла знов тар. Та сіа від Таіаки
 розобудим стіа оіна в. асамо куїів і приурованим до алоушкова ік
 не хотів наступити на болшевіків. Таіаки з сею куїів мунімо
 стіах старрима гому нас розоружено. Зоррам ми нами одумлено
 що Таіаки задрам окасо: доо конія верхових, окасо стоо конія
 номарових, окасо боо воїв, окасо боо воїв, 356 старшин і чл
 рив на одні місци — се все муні з III бригади з фронтних
 частин.

28. IV.

до походу остар все на місци, а стало 3 год по пол. забудаво всіх стар-
ших по 5 на фірму і безуть до державі. Тіхто коруно втрбуваемо до села Ясун-
кова де мурено.

29. IV.

Корю село Ясун скоро нас низам і в першій половині минулись нами, але
скоро заступились що ми від конвою, що ми не прийшли до будівель
з місцевого армія, але ми самі отримали в тім селі армія. Люди
втрбувались та втрбували що сталося, а добивались що всі стали
забувати нас, руми мори проуцари та казали: "Обже мабути нас ніхто
не убилоний від місцевого армія". Село так ми почали з альше та
перезарамо рефес село Аблонівки де 2 годки втрбувались. У Аблонів-
ці тільки дались людям гроше в, каки і сі люди генерва мерер
вми внової оцінот нами бржу, нами заслуго та фактори село, що
так же обходимсь, нами во мерер генерва мерер не одній кази-
ці Корфа ранше вноція нас отримати на квартиру мерер стали
слези в очах, неодному казали собі корпий ранше митав нас по-
що сам тут отримав, мерер зморивсь лише, поминув голову
та заснував ся. І мерер сі люди хотят в поспідке нас отримати,
уноціють, дають хліб, маляко і айца дара і слезали в очах,
але що раз стало сі те не вертає. — Перед втрбувані ми бр-
жми до державі де зилкамо нашу цілу бржу на пасовисько
добеталено конвою і нікого від не вноціють. І тіхто коруно, ми
втрбували на станицю, всім до ватонів і у ватонів завоуцали.

30. IV.

Село так втрбували до "Проскурова та стурас на станиці замиларас
будову україн таїкама до на станиці наоцес і української і російської
звучало а вноціало на білім тій першою буквами:
"Роскі-ров". Та, не лише се, але ми одної собою поукраїно-
ку села, але все по польськи. Тим тільки субились на
нас, корю зарозумийи що все де они мерер, аки они слави
а ми ми і забавкою в їхні руках. нас провадять до баракиб
розуміє і оти гати не скоро думам. Тим зроблено ревно
за оружені і картани забрав однаму пер. напу повідеть на
буварки маторнет, бабрен і ревалверу на карту. І так
ми умістимсь в бараках, аки мурим ми собі самі
отримати від порохи і самі ота якого там не отримаво.

Май 1920.

1. I.

Галицький поїздний дивізіон, велика тилова на якій стоїть радом
 сотато бараків заповнених українськими українцями. На площа
 загорожена колючим дротом, коло сук дробь ходять посто
 які фігурують наших стрільців та сарниш, котрі стоять потаємн
 мувати шиблячих людей про наше положення та вакви саосо
 ми мит знайшми са. Тільки помера бараками право розтє
 від шиблячих людей які ходять одна наа другого та червоно
 говорять про різні справи. Коло одного бараків заступився бийший
 рук, до там порать са коло приротовават престолу зі зделки зо
 богослуженя, яке має попередньо зарат са мри (са вграсти на
 них і сваренників (які влізат з наші са саму недалю) за год. 10 не
 поумди. О год. 10 дав сарпун флюс: "Богаслуженя сейчас начесть са"
 розішлось мискавкою по циній площі на до всіх бараків. Кмобув
 забити все соїшмо на богаслуженя нає мискавкою якоїсь розради са
 потику в рин прукрим невідоміа наозею. Другом наші зродобавни
 шма, богаслуженя зарало са, миа далеко зракко рини бігуня
 хорю, який свінбар на богаслуженя до зроти бігуняса доато мити
 шиблячих (укр.) які ідуат зі сая до проткурівско на перед престолом
 козвмі зротиарко і ходє ват враса в богаслуженя, але бігуняса
 іх наміска посто. - І в са миті забудав козвмі за сая розе за сая
 прукре положєа, а прислукує сая гарному сибову, аков бігуняса
 бігуняса не на одній думі проткурівско українкам (на по флюс
 ак макоз скріпивої і вилубиші бігуняса врасі фєво шиблячі сая
 врихитку шибови. О середині богаслуженя сказав один саярускаук
 впронольє в акій заспівав думи присутних до бігуняса зно
 мєю прилавних (на мити) ак макоз бігуняса в присутних
 думках забарит і шибов до всєо сторо. Покладено прукриво
 берус наобварє акимсь гарам якоюс надєтє на саяруску
 думкєтє на нагіє усє се поградує са знєст. - Богаслуженя
 акі криво са і а оні сая зарує з усїх щукуні прукре.
 "Шє не вилєра українца. І поградує по саяку, оо ірємо
 вач бараків, але бігуняса ніскі пруккой не по градує
 здерзати і усє шиблі дєло рин бігуняса сєбїзої ніскі
 ака впривалєса зі збавішми і шибон повооданих щукуні.

3. V.

Доходить до нас вістка, що до Проскурова прибув знав один купець розоружених патріотів, яких розоружили патріотами се що неким ім'ям і частині проти болшевиків.

4. V.

Цього дня приходить до нас вістка надати мисля що. В околиці Л. умиши мисля ку зобачилим са про долю (Замура) українське робітство заборонили проти Поліаків і задаром будари їх. Цього дня український комітет набув в кілках селах фірму хліба, який мав передати нашим співвітчизникам, та Поліаків не скористувалим. — Двох членів від одного мисля з козлами мисля сурійно удрало серед впроті добрих розмовляти се що; Поліаків обко- дилим са з укр. наслідком в британській соціаліст, перевернулим зеквізуючим, беруть скот і безпротімім даром до впроті. платять за одну безпротімім 10 до 20 марок за скот мисля впроті 1920 платили до 5000 гривень, або за корову за акційним мисля до 15000 гривень Поліаків платили найвищим мисля (нов) марок, а інше беруть собі зобича даром. — Але сеі самий мисля каже ось що; Плате старшинам на українську прибувляти мисля франкмура, орузе, мисля, одуше, а з мисля французьких мисля впроті короні мисля, а на кітху каже: "Так ось добро не буде." — Цього сачного дня приходить надати мисля вістка, що Поліаків, яка була розоружена одержала оніти орузе і реорганізує.

5. V.

Цього дня було кілька старшин в мисля які повернулим (були з мисля) показують ось що: Поліаків будуть українську в такій соціаліст. Впрос- курові укр. новаристів, "просекція" вилучило гарну таблицю на соціалістів новаристів з укр. написом, та Поліаків дали наказ, щоб мисля таблицю забрали, видалим пріказ, щоб мисля всі мисля були в польській мисля, а хто вразі їдуть жал не подібує се. Що як було прийт до якого мисля склепу то погубилим польський мисля, та все українське все десь нашо зникло нечалеб від землі забавило се." Все маємо гарний образець, таме ак мисля впроті то сторони болшевиків, нікто не постарався, щоб нас сичи всім поіспроформувати. —

6. V.

Раненько обілючили, щоб мисля козлий старшина висував са в мисля мисля, се козлий з нас забувався що нас рекка до козлий з нас мав іти до канцелярії, се мав вистовити: "карта ревіденційна для жінок" і в сеі кількох мисля козлий мисля дав са, що нас зде ніто мисля ак мисля і до мисля добро.

Одна третя части старшин вже відновлено до сего застосовувалась. По полудні вибрано прапорщиків 200 старшин (переважно вихованих), які мали відіхати до Львова, з котрим поступили в селі дуючий стос: всі ці старшини забрали на фронт і на абат, а старшини всі окремо, старшини забавочували до ватова, а їх привезли до окремого батальйону та були складані до ватова. Старшинські рини позвіль полевий офіцер забрати своїм зовнішнім, що їм подобалося; при рини же і навіть привезли не позавбували собі так. Тоді старшини забавочували звичайно забрано їм не лиш і обій і мундур, але хліб цукор і декотрі інші найнеобхідні і їх всім ринами, а разом рини звершено їм аж у Львові один день по вступу до Львова. Тоді перед відвідом сего прапорщиків і прапорщиків, на сесій старшини, який був командантом всіх параків прапорщиків сказав всім старшинам, що приїде Кошиця і разом з укр. петлюр. армією і буде приймати до укр. армії хто добровільно зголоситься. Дякуючи то ми б.т. зробили те саме всім старшини які добровільно зголосились до укр. армії, що майже всі зробили і кожен зберіг добровільно зголосив своїм німцям, та сів саме передати на доброту параків. = Кошиця прапорщиків сприйняв і з ом. петлюр. армією у село Селища. Петлюра закидав електрикою уряд укр. та армії і працював в догадувати при злученні, всім ким, та взаємні відносини між ними до Львова не дуже приємно. На запит що буде між з та армією, та як він на це задивлявся сказав, що він про все буде мало поінформований і був певний, що все на разі остало на місці та забувався, що кожен вже виводить старшин. А на кінець замінив, що тільки згодом востане прибував, тому що укр. та армією виграє доброту, але він не має великого впливу на це, лише робити се, що кожен йому казав. Дякуючи то він не дуже догадує в сій справі буде ми зробили. І на сів складився з рина з петлюр. Добровільно, що саме добровільно зголосились до кошиці.

7.V.

Своєм для Польки переводом свого ревізю у всіх бараках, а вст
 муз.ких бараках нашім сподобався добрати такі різні
 микри, спужу напу ревербу, а польські зовну самовільно
 задушлили микри, коломашу х.м.б, а навіть годманку, гошман
 ку, спужо для на залоду інших старших звершено. — Тут
 мушу вважати як нас кормиско: два 2.V. дами по 1/4 хм.ба і 1/2
 бездуга, х.м.ба не дами по сім аф 8.V. внов 1/4 хм.ба. А і
 сава ку осьяку, рясю і верер кождо для каба без круху і
 мукри, а на обід зупу без мяса, а за мясо і хм.ба дава
 ли кождо для по владобуді оселення. —

8.V.

Остраге з україн в расі микри на україн в дан
 8.V. до. — Хвалю польський поет коло вродив, поети котри
 ішла дорога. Дорогою ішов укр. музик мекри боковельо сар
 ного билото хм.ба в місто, не ніс він нов боцимлю на по
 газ за грони, але зумав за шонебуть проміжати. А муши
 вину сій народі зрадату і за грони на україн і тих микр було
 не мало родів. Були такі грони укр. гетманські, укр. вост і стрі
 сакі, укр. селітніські, укр. болонаєвські, гетманські, боден
 вські, різкоство були микалаївські, ма кераски. На все
 при микрах власт одна раса грони, була в руні, а група
 була все українська, а все мала найбідніші микр сар
 марські грони, по них ішли кераски з котрими нар.бай
 ішли правди і ривай без круху. два польські рода кошим
 тигас і стювата всіх власт. І глатого не гудю, що укр. музик
 не хотів ніких грони але хотів хм.ба проміжати за сім, мукри, м
 мукри на що ішли. Нам музик з сими хм.ба ішов за се
 самово шішо. Польський поет хотів, сїм хм.б кунди за
 мтав шішо рео неуро музика. „А ло шескі, ой шескі за
 теа хм.б? ~~іше микри~~“ Гла се гадско сказав, шон
 хогє ніжких микр, але як зовну іше нар.бай мо за
 них моге одрфан хм.б. Поет вимарув окарю 50 ма бот
 сав напу бід хм.б вїз рео і сказав. „А то х.м.б і микри
 мр хм.б микр, але нар.бай. І так нам гадско казу
 вав родої, а за самово хм.б в молодих рясях гук
 зовну кабу і крїса в рясав мильки народи „Нам
 витарав крїса і в роцав вонку зволор з україн“

При цій нараді мусив зазначити, що в Проскуріві і польських землях
 це корисно кава не мис в Проскуріві, щоб ми з нами не отроку-
 ми се казури на, що се без нас і ми були втримували і се
 робити, а при цій справі нас отримували при закупці на
 різних річях беручи по 60 до 70 марок (700 до 800 гривень) за бок
 м'яса м'яса по 200 марок за 1/4 фунта топкою по тій ціні за порами
 патриси, або заробили так при вбивці гривень на марку
 кава за 1000 гривень по 87 марок. Розуміється, що така страшно
 брешли купці гривень, а в Проскуріві можна було усе це
 ставити ми за марки і старі червоні гроші, а на жаль українське
 гривень мусив ніхто не хотів брати. —

9. V.

Вже раніше приготувався друшій транспорт до бізизу до Львова,
 по калі розуміється без м'яса та по прохтанню 200 старшини прибули
 окол 60 літників з найздатнішим багатством і нас попросили до ста-
 цию. Ми все задержали нас на площі коло церкви де нам відобра-
 зо нас мис всі національні біззакри (як Гудуб і Рава) та втри-
 кавано ~~з~~ здіймати всі старшинські біззакри казури: "Горіжизі
 за нами до архіву". Старшини пронесували проти нас, але
 се ніго не помогло і ми все догадалися, що нас хотять представити
 скрізь як страших болшевиків. Около год. 330 по пол. без одієр нас
 забавити і закласти так, що ми виказ були втримані, а о год.
 4. по пол. ми вийшли до Львова. І відомо ми українського скідно
 таминкою, де єще недавно ходив з нами старшини поклавало
 бу за право українського каров та встоялись се було сиду,
 ми на сіх сімх смачух темер барини напружені тилков,
 щоб замешти сією всєю, що українське. І дійсно се на
 ударь, але ми в надіях і малюнках, бо української
 душі споминати меду ніхто не потраєрив, а зрештою
 що діялось в сія рас в душі укр. сіданна скідно, тамини
 може хто малим сказати. І так переизгнани кожду ма-
 леньку старини ми барини великі дервод і ція малюнки,
 а все українське, але за іносрпий стурних австрійських
 расів ~~також і до нас~~ (що до нас?) жувас право
 же написати так українське миср барини се
 ми, недавно замарки і мали польською захланною
 рукою і додержали темер ми барини, згарив село в року

який поновив укр. зал. армію. І так нас безкоштовно закинули
 аз до Таращанки, а в Таращанці берегом Відрицького яр банкетом
 набили, аз змусив ся якийсь польський старшина на
 показав нові закинуті вагони так, що багато з нас своєю пот-
 чею мусіло попарозувати через вікно вагону. Все дощоб
 теор. кождий замиє свої кроку та не оден ра-
 хув собі сердечку бдижаків ми присягнули шобити союзників
 Такаків на кождий кроку аз до сибирію та що шоб до них
 передати своїй радий дівкам. У вагоні був одна старшина
 з 4 дружин та показував де що в своїй дружині та що за місто
 би вє забайіше наведених бдижаків зробило сей крок та
 показує місцеві сучасні при розоружувані більшовиків в Тар-
 щанці каже: "Один ретар зі своєю дружиною розоружував більшо-
 вків та при розоружувані одного полка шобити себе полка дали
 йому нотає". "Хто вє держав фронт з полкашми та в вєрх
 ража з нами та полкашми?" а мусити ся при тім закинути, що
 в сій полку були люди переважно з Волині і Холмицького ака
 мо область була завіта полкашми і они більше дивились з тає-
 камі як українці, багатом програти воюга зі своїх сел
 та шоб скорше мори вернути де шоб, та в сему ретареві
 і камі шобити стало акості ні якого, якийсь добрий став
 йому цих людей, які камі так гарно ідею, але се був
 пракаж і шоб мусіло виновити ся. І розоруження батерій
 було се саме і гарматки се шобити казали: шоб вє з
 нас мусити вє? а як багачи шоб се права "стали
 як вфонарі засігнені не знають що робити. — Сей сам
 ретар показує, що Ким П дружини робив наступ на Вилки
 що на більшовиків, а при якім чині боляцько старшина
 і опришків, та в сій по менті як шоб забрати бн, шоб
 мори вилки шоб камі укр. заліск. гарми крушени-
 муски, якого більшовиків задринувши з мести за-
 мордували в горстокій сирості. Тут в горстокій такої рока
 зов камі один опришків що на вказі Котозанка шоб
 по 3 муски з 4 дружин, які разом мусили в 180 людей
 з яких більшість полковник в вилки в сирості більшовиків
 прозоривши, а менті половина шобити утало.

10. V.

Своє мір ми погуваєм в батонах в Тарнові. —
 Дано нам транспорт відізвати до Львова, де прибуває береган. По доро-
 зі жов декодять до нас різні вісти, бо спірально на стайнях граво-
 пошти з І друвади, від которого деже добуємося. Тут приміром швидко
 добуємося, як що місце рашна І друвади розоруде, а більшість зу-
 мила ся з Павлискою і далше бореться з більшовиками. Одні старі дика
 приміром розкажує, що на стайні "Завтрак" знайдено в расі реферату
 Гамордоватого пор. Небавицького. Укниши котрої, вернув з Одеси розка-
 жує один одарець з Одеси, на одній боці. ^{в сест. шевченківській котрої пор.} Зрештою, кількох бесте-
 жиків за першого звороти доби бесіду ганять за кождим разом швидко-
 тий транспор називаюми воро шматкою, ганяли трикут і всі національни,
 на се виспундзі один обіракий білий босий робітник, котрий взро-
 ким повставо українська прав урост проганяюми галатасів з Укра-
 їни по мерею пригубуюми ся до суч обставив і каже: "Товариши
 в десять разів більшіи большевик як ви всі і куляте, ся а одер-
 тили і бігли і помираю сю ідею біжати то мого національного
 блакитного прапора ніхто з душі не вурве, бо се є моїм найді-
 мим скарбом". На се вдали ся гучи окрики слава і одески.
 Аж на замятом спр сід народі шов в одесі дум такоу Каталізі і ки
 на фразі зборах в сани стріпани з ружного скорострїла ману серию
 в горю хотамі замяти свою зидність, свою радість. — Тут такоу
 добуємо ся о шиб, що в одесі шани розстріли она мава грабка в он
 розриває. — Береган прибуває наш транспорт до Львова розумієсь
 дуже молодіші бо багато винувши 9. V разо кажу ніто не ми, а нум
 у Львові провадять нас до стайні прокарбована і добре дають всту,
 сонже недовіа думал, що се дають поляки хотамі викаропроводити нам
 вонд в орой, але вкоти добуємо ся, що се все є дарунком
 українського Комітету (На хліба, кулема, рай, а тонки думи по осе-
 шкуєви). То береги нас замкнемо у батонах де ми погуваєм.
 Од як винувала ся кинувадомі; увадомі коєто зі своїми клумками
 замкнемі, так положити ся, сонже на рай все сидит, отак шиб вима-
 гар шово, сонже побільшо сон вають одно за друми на підсоу
 а вкінци все поконилося і положилось не зважати в фазу
 на сті рузі нум ру голову або перево, але в расом шов
 горало і все однамі стал важко дихати з кождим перевертати
 думатом в шиб спосіб палом собі віддихати. Все як

українські старшини були прапковані Токмаком. —
 Давньо нас ніде не на Пизауре не переведено 52 разів ревізую і за що
 багало нас в бараку ось які: два бараки з одноворовами привітани
 приїжджені з давних австрійських кінських стар, в котрих у наших
 тодішній старшини кінські золото. ці бараки наскоро одноворовані
 в старшини спосіб, а на обох сторонах впрод в наших ревізую
 в себе ходять польські пості. По надвірні вільно ходили від год 5 до
 7 ві (по нов.), а до міста не вільно їти в бараки. Цибисові як приїжди
 ми бігбидувати своїх по говорим в Клауштарі по 10 міну, а
 на вбраві ревер впрод, яких бігбидувати що хвили носі. —
 Тут влітку приїжди нас з паномію що до прохара вана, бо дають нам хліб
 та кождо два берез, як на коз три поміри комітет хр хр хр виліт
 зроби як що ми та ревер комітет кождо собі даємо може купити. Тут
 ми одержуємо коласомі і без разів впроді можа бжати, але дуже важко.
 Дня 13.V. обидували, що нас вивезли на Богданівку. Та село два біла
 у пар. Виліт сестра, котра політ казали, що сиділа впроді в арешті за
 се, що впроді говорим до урядника по українськи, а впроді ми впроді
 перша моді як 2 томаки зарукали за неї. — Дня 15.V. приїжди прапковані
 стрілець в до Львова, які впроді впроді вліт. Та що комітет не ми, соліткі
 хліба доставити, бо хліб у Львові був на картки, а урешки біла
 змаліт до впроді ми та що приїжди нами коласомі, стрілець, бігбидувати
 буревіткі свої хлібні картки, щоб комітет ми закупити хліб. Тогувати
 про се, якійсь зам ми радіст огоруба нами впроді, що ось ці
 до коласомі серва тевер потрафити озичити сі впроді, які перешли
 нами стрілець і хотят ми поміри, а ми з впроді сторожа огорубу ко
 дого замі що на нас покладає однокр впроді, а ми нахобились
 безвильні в такім положеню. Дня 17.V. приїжди до нас одна старши
 на, який чміт з рук ревербуваліткі з Київ та селі рокажу
 що більшіткі в велиководу патіткіткі розстріляні впроді,
 а в перший день веміткіткі 500 осіб в старшини спосіб а се най
 біткіткі українці які наш найлі новіткіткі організації
 а прохи таакіткі. — з Київ поарештовано всіх укр. старшин
 і стрілець з гал. армії (около 500 старшин і около 100 стрілець
 ткіткі), а богато з них з міста розстріляно в два арештовані.
 Арештовано також на свій шоб укр. гал. армії, як: Коравка,
 Михайлишка, затвасского і Володуба, які були казарені біль-

11.V.

12.V до 16.V.

мешкаючи, та їх дошлюбуючи виверили заковані у Київ. у Київ-
 би ніхто не був собі небагий і кождий з них на весь дурний згуро-
 мованим, що кождий хвилю може зловити з релігійною і з арешту-
 ваним. — І сей ретар показує знакові, що мав нагоду чинити і сам
 баром, як тільки обходив се з укр. музикою на Україні і так при-
 широм в селі Тюрданівках дубів в селі 17 польських міністрів, в
 котрі казали собі забавити на свіданні якогось і почали, на вчере
 свідати солодко і горілку, азенький одіг, підверілок і ласкаввер-
 руд. А не один зі сних міністрів хотів вийти на за акорось востан
 до другого села на прохід, справ собі музичку підвину, що
 расть куралось, а все зовсім даром. — Тоді в одній селі такий
 смудан: прибуло го казика з польських зовні, ^{звідомо} та заварив
 збілку незвідомо казати собі зарізати кабаня і обсмажити. Та-
 ко з богами зарізав своіого власного кабаня, але маром по-
 добив в насі не хотів обсмажити казати нехай они собі сами
 не зроблять. На се польські заварили подним на казанні ціну
 рідну і хазини мусів обсмажити серокабана, обравши і за-
 кубом і на шп. — В мавшия селі знов Польки за Акрис
 які найшли в селі селі, розотримав з музикою, та ціле
 село сміло подним. — По всіх селах Польки дощадно рекви-
 рують збілку, забираючи зі село по 5 до 10 мусів мусів збіла
 то з то з мусів від снми, а хто не мав мусів пошварити у того,
 котрим мав, а кождий під загрозою розотримав мусів, давати на-
 ндрену скількість. — Річко, виландив собі Польки на що
 небув богато нібо, а расть більше чим було потрібно, а
 богами тозе, щобні польські заварив зробив кілька верств
 німки. — А загалом такки робили і роблять собі, що їм того
 барсь, а практику маром доз Керайовца польського віши так
 вавоцим, просячимого, граблять і закупають се над музикою
 але в снмих музикою кров виводити не один казе: Так добро
 оно снми не може, они бують як не снми мо пром
 підіймисе парубки і сн флот худом" або: "Мені кесо гуд
 мого не треба і добро здати не бують або він буде
 в снми хазини адомі самі, а вселам одо." —
 Музика не барим українського вистека, а як се барим

ми, по суті мало, нутом що сталося з укр. зал. пар. місце погали
 біверман свої надії на Петлюру Карузі, "Панаме привели на
 Німечку, а сімчас Петлюра привів нас до польських". Вправді тоді
 ми забігли незграбні політичні укр. зал. армії і повстанці в процесі
 скоро посувалися наперед, але що сталося за 2-3 місяці
 невідомо. Зупинився цей ретар з бігіним повстанцями вранці під право-
 сою Морганівна, а зрушив під проводом Заїцького, а вва
 бігіним луским з пидари гарної кавамірї, які вуріжале підозрі
 но в місцях болшевиків в Макаричіві і Кадоріві (коло Хвасова) бігін
 вуріжало при сїм в цих одох місцях всіх дубів біт найменшими
 в найстаріших. Під реча, що ці повстанці не знають і не знають
 Поліквіт але приїшо мабуть час, що невідомий такий Морганівна
 і Заїцький знайдеться, але все буде коно мислюю ризиком. —
 Фрагмент був такий, що був урвасником доносилася на українських
 мобілізаці в вправданих всіх в укр. мобілізації в кінці в кінці в кінці
 і соціалістичні соботи, але бігіним до 70 літні укр. сторіччя
 погли з великою надозносною.

17.V

Дня 14.V бігіним першим транспортом старшим на Богдановичу, а 17.V бігіним
 зрушив транспортом старшим з Коприна і в іхав. На скало зростає все біт рана
 замігалим через протім вода мати, невідомий батько, невідомий брат, сестра
 при зракомітї, які давалим все хомїя побарит своїх перед бігіним на
 дубівку ризиком. Приходять до нас Кошикет зал по брехавстві хмїва на впротім
 ітним, що не вквато збїїїя гроша зал запомогут в квітні посто маркв
 та все пригтовляється до бігіним в іквотсе невідомостію та з гадкою што
 зна коно приїдуться бурвані з польських місцев. Нас все знають
 все урвасляють та провадять ад старим. По дорозі ризиком в лосі, шати
 Топе а скоро вернатице "або, дай Топе шоби, скоро повернує". Але
 в раних серцях бігіним вкїїїсе в іронію Карузі, "мабуть не
 скоро". Около 5 год. по пал. ми бігіним ідуєм дуже повалим шати
 шир. —

18.V

Раненько о год. 6³⁰ наш транспорт привів до Терешинцї, де ми
 стояли 3 години. Тут як ніска збїїїїся українці в іронію, що
 привів транспорт погали сходилося урвасляти, пасаж, наші ма
 не відомий маб надїю що ось ось стїїїїся зі своїа мислю ризиком
 або поварішся, але не одної матері серце розривається
 з залом як погала, що ці сїм змїїїїв, або побїїїї на шати

а таких суграїв було багато. Перед вабоном стояло багато українців, по польські посли не пошкодили їм змирати за вабоном, з невідних грудий ринули: "Кийсе, з вабоном, Х, Кор. у і н." На с' рину з вабоном: "Вей шмилубсе на українці, твби мадуть по нас в руки большевиків, наший змиаув, ризе наший намер на ризе? Не одно серце тларе за украиною сина, наше за упратою рідкою, боі серце, присутиаи тларути що ось українська мадлог, бу, сани чавим, коприм ма в добри багана і заліри по упратай ду, такою самого чавим по прихити сиваих і несаих обставин з наймощі в обитиі польських багнетів. Природа такоу не соит, але багуні сей праведний душеваий тлар так важкий хмурит своє гало і не наре хотати у великити сина душаи залі рожити свої сироти і шми бар велико каати шміжкоу дошу. Но серед заліи не можна було стояти зі залозеаиіи жукаиі, об не знати було ак зово тут поїзд ма в задержати са. І шмио великого дошу одні з Колюсту видостоті какою, српні роздатот хм'б, прети тавироті, а вильні зів алегали в прах прихитиляють са селу. Мідти наші яка видавала наипроти зблуда- юрико до нашою вабома пвтралою каге і, ві ваи зейм уха поборивала, вал не тут шоче, ми навіаише, що ви прийдас, але не в суотроводі найзних полських багнетів; таи віддаише, від вабома, за вистав свиток, погуше голоси сердешного трацата і потас рушиш в сторону. По дозозі вивають са в вагані ризи розумити, а весь вабоу скотит са шмио сиві сказани одної з наші до нашою вабома. Са наші сказана ні шмио з усе шидкою на ризе, але і шмио в огах, а сказала ваг трафоті, бо скакиа зійса шмелалоб так зробиш. І тмек шмио ваи кофтии застаюваеаь над своїи поведени і свого трацею та ги не має собі рою до закиаеа. І на залі а є неваши що багато в сін шмио шмио зійсао фокорів собити і шмио сего що неода ризе ма в вк- шмио обатанки з сего що трацубав на укр. баіи шмио сиві кацре- пош своїи Користи зійсао так важкий скороті самі від себе що они були прикрившиши і перевицишиши шміу зрота шмі хвиі. Але не богаи в сін хвиі вє восталош тавих шмі ка шми, бо такі змивши вє до сего расу, а обатанки шми шмі, копрі зерубуваи все, що шми шмио від кароту, сиві сего так нецудного українського кароту. З годину до шміо з перемішиши поїзд стаиув на шміо шмі, але дош наші шміо шміо.

та мої надії, що може а когось з рідні сучайно спійня мене
забери, бо стазик брла зовсім внарозда а номер поблизу
зрешив дальше. О від. 6 по пол. томас прибув до Радцева, де ми
оверрали березу, а по березі поїхали дальше. =

19.V.

Рано поїзд прибув до Кракова, де стобв цілий день та де оверрали
ми субдан, обід і березу (росити марише) та тут збивають ся на нас
не з такою запертостю. Тут зелизничники проти село, що там
квід ідує на українську кадру, що на шкеську там тисячі робітників
польських оставляють на помяну сурди, а на українці оборона
тоже своїх ^{підприємців} ~~підприємців~~. =

20.V.

Поїзд цілий день стоїть на стазии "Лавковисе" де вукриваєт, а
щободим старшина вінк (саяк Німець) і нас беруть мер в об-
лившу отку, загачають всіх до вагона і заручилася вогонь.

21.V.

Радцево прибув поїзд до рекстохови де виграють пак етери і про-
вадат як калям тольки на обід. Кожий з нас був вимогодний а
привезена водака і аз зраєв як сказав, що буде обід. Ми при-
були до харлевої стазии і вогам братни сей обід, кофоро а
обід було браво, але їсти його не можна було, бо се був обід попер-
ного для зварення перед обідом і приладованим був когось сур-
на попередній день, а що попередного дня ніхто село обід не їв
рав, то він стояв до годички на кухні заснежив, а і шот не
хотіли їсти його, а люди нами бились сел, що бум дуже саод-
ні драки бум привезали голода, хоті прохи застаконіт, кво-
зафру. По обіді, дама кабу, але також з попередного дня зі снідан-
дівнаючи іл конускою від каучет. А що кабу з каучетого сур
ніхто не тив но і ми викавчим єї. Нїди но стіє і сачуван-
нас заручам гроб у вагоні і ми поравим від сибавні зари-
ниши нїде се виграшми, мало що не виграшми, але не виграш-
ми на стазии, не сам вогу і у вагоні виварсь до лор-
твєскою текла, у вагоні зоракх виче не можна прабно вичи-
зїти, а на стазии пере, в вагоні так вогу і прабно не
рши ~~се~~ виграшам і ми радимо собі шим, що робили
у вагоні бляско намє зірок щоб сати змоу наймиван
зєвизану вогухову, щобу текме було виграшам. - У сьотє
нам так, в вагоні сьотє як се українська раша іграєт
ми сьотє се заручам гар нам сьотє кабу, та не ма

тому імав відносину і так прилучивши бувавуємо розмову між со-
бою, зусильну в кожній в першій мурі кожну графичеську собі
некільку способів ^{кожну} ^{в першій мурі} ^{кожну} ^{графичеську} ^{свої}
ме своїя соорада принадував сю модю ^{на} ^{першій} ^{мурі} ^{кожну} ^{графичеську} ^{свої}
Онижк бувавуєсь розмова йому ми тут ідемо в на кімнату
дарує і кожну дарує себе безсумніш скажув, що сам мурі
робити по бурвалюєсь зі сьх уриві Ізгарімо ми прилучив
до сего перекозана, що ми поравду бінат з толікама не вимови
сумімо брат власт в свої руки бо бракувало сам брар модю
вигнубитих на саві старовина. І так в першій мурі бракувало
сам мурі модю вогниці, бо в буди. австр. априлі іх майже не було.
А не було іх тому, що се бже в Биліадрі, урешіткові, який мурі
укирати і дімоз. Кіма, а вінсир хонів ітне до бінської, а кіл-
ній вієков Лобано йому се уварави мурі оспієрським ітне
мисько, та бачірського, а не мисляри ітне ітне модю
в бурвалюєсь, що місце Генерала бже доступь адвокат. Туб брар
желізнаки всіх степів, а Марко найуриш докарі, що
міграс послідній бінат місце укр. желізнаки в на фаль мурі
бже обсажені полікама, бо ми бже не мали, та ми не бже
що при наших вигворотах ми поиміам так брар мурі
на старуках, а се ми заврєки намсеки урядника мурі
в бінській часті. Не мурі ми мурі зрєдних на стару
тораві бже, але бже мало, але бже брар де недовієр-
ній мурі правік займат місце старости. Мли ми
за мало технїкх мурі і брар на кожні кроці дав
жирка брар ітне брар, а в кожні у великій часті брар ітне
на наших мурі. А в кожні прилучив ми до сего брар
що поверави на мурі соокїного рета, та мурі обовзкан
бже в першій мурі боротьба з польською ітне
і брар не саві розшириш на поиміації польській,
що толіки толікам бже на першій мурі. І кожні се саві
задрисєрську собі в свої сумі що бже працював на
жидичи гравікам, що в бже в сего власт модю до сего,
що українське, що в бже в сего ретєво, що в бже в сего
в себе, але ітне Кіма польським, який то мурі обовзкан
як бже не сего покаїтє то котроєсь з бурвалюєсь бже

нам представало, бо то не сам таку страшну багдицу с бачи
 мелици, але то сам посправки інтелектуальні мислительні і
 не тиша така страшна поски о які розуміє сторе-
 наше". То цих слова поїзд рушив, але в поїздіні бабачі і ба-
 скати польської молодіжні, котра розумієє була-доже поїздпро-
 шовара що ми за отні і са польська молодіж ієдрі поїзд
 нами бабачи вигавала рі, седе дзвукі дзвукі звичай та митовала
 у вікна наших бабачів. Осе що показав польська кучера
 кучера заходу. Але се не була сак молодіж мотні і ан
 звичай просиділа, котрі дубіх і гравідишкан, котрі естуні
 до сего. І а зовсім не дубував се сими молодіж мотні, що
 соки так робили, бо будили так дого під кімчи а дізсавим
 свободі і одержавим свою державу но будили мже в нас
 поїздформовали, багачи в нас під ділше як торго-
 ікаві державі і оми з любові до своєї держави так погу-
 тили, але кже раз кажу виную мим іх гравідишкан. І ось звичай
 се на сїм припадк до такої любові мим повинні поїзд
 дити наше шавде поїзд, а сонера поді наступити
 іржава неїтні мисли над шавди іродителі, але
 поре саму кавришю з нас безуми коміс, в своїй старості
 ікр. іродити на ірощіку а ірощіку так нечас-
 нил сиків акого небує шавде хотіти польського, естуні
 би і поїзд мже мже мже на нечасних сиків
 ми риват в недові ірощіку мотні дацьше.

23. I.

Около звод. по палуді ірощіку ірощіку до мотніку Тухай, за коре поїзд
 котрі з нас мисли ірощіку, бо було се місце нашого ірощіку, боїр сиво-
 ів мим ірощіку, а що була се мотніку ірощіку боїр ірощіку
 мотніку, хотіти ірощіку, яких то сакі баїт бумі мимі в своїм
 мотніку. О год. 5 по пол. нас ірощіку до бараків, які поїзд
 вали зле мотніку ірощіку мотніку, які ірощіку ірощіку
 валикуй мотніку ірощіку в Тухай. Мимі нас мотніку в бараках,
 а поїзд ірощіку мотніку.

24. - 31. I.

Всі сакі нас кже раз ірощіку, забрали в ірощіку
 всі ірощіку ірощіку по 100 мотніку на ірощіку, ірощіку мотніку
 ірощіку мотніку ірощіку ак мотніку ірощіку ірощіку, ірощіку нас,
 ірощіку ірощіку мотніку та ірощіку в мотніку бараки котрі мотніку.

дам ось як: Франка плоча на кожій стіні десятку порожніх
 бараків, вкопаних в землю, кожних мимі мами вкопаних вистають
 зі землі, а кожних за доз до 5 бараків опущених колишнім дромом.
 Хлас запроваджено і зміщено по 100 старим в бараку по 100
 при сід ось як: Како Кава, видан разо без крихотки цукру,
 б'ю зупа в аким є расом бурок м'якварва доо м'яса, б'ю
 килька дарабаль, а разо з'єсім ніго, що найрастийше м'ясо,
 верера кава така як на свідані і хліб 2 віскери боковий і
 на 1 людин. І так коротають в сін бараку свої рас ні, кожні
 борюмса за правду кунити не можна ніго, каба може позволють
 собі на се тої хліб мал бога ^{плати} платити по ширині ^{ку} ку
 постови. Примиран дохоує хліба в м'єстї на картку 2 марок,
 без картки 2 марок, а пост прогає по за 35 марок і м'є
 м'єстї с'єгати, потім в м'єстї 10 марок - у поста 25 марок,
 цубарь в м'єстї 2-5 марок - у поста 10 марок. Не можна кунити
 задати басети і право приходити се продавати, тогд в'єсно по
 логд 2 рази м'єстї, але цойко з'є зарам цєстї рудан
 передаратом с'єкиси в кожних м'єстї се м'єстї в'єстї в'єстї
 как і тут пакує б'єра, а при тїм в'єстї м'єстї м'єстї
 мало м'єстї з'єстї м'єстї м'єстї, мабуть з'єстї, що в'єстї
 галиши є з'єстї і м'єстї м'єстї, що з'єстї з'єстї
 добре укр м'єстї. Дня 30.7. на землі с'єстї нам н'єстї
 б'єстї б'єстї м'єстї при с'єстї гарного кофу, кожні по
 б'єстї м'єстї м'єстї, ще не в'єстї. Дня 31.7. з'єстї м'єстї
 по м'єстї м'єстї та с'єстї дня дам с'єстї кабує добре
 істї, а з'єстї дня було в'єстї м'єстї м'єстї м'єстї
 м'єстї м'єстї м'єстї, франсортї і м'єстї в'єстї м'єстї
 так до 1600 людин (м'єстї в'єстї старим). Тут с'єстї м'єстї
 бога наших з'єстї м'єстї на в'єстї м'єстї, а кабує
 бога з'єстї м'єстї, з'єстї м'єстї з'єстї м'єстї, по м'єстї
 по м'єстї м'єстї на в'єстї м'єстї і б'єстї м'єстї
 в'єстї м'єстї, з'єстї м'єстї на м'єстї м'єстї м'єстї
 з'єстї м'єстї, що м'єстї с'єстї с'єстї м'єстї м'єстї
 с'єстї м'єстї (тайно) і так в'єстї м'єстї м'єстї, (а м'єстї
 м'єстї м'єстї, бо м'єстї з'єстї м'єстї м'єстї на до м'єстї
 а м'єстї м'єстї м'єстї м'єстї.

Червень 1920. (з павльської неваги).

Вперше з перших виходів вашого прибутку до митри та інших се серед таких
важких обставин трапився над кучка хліба та замідари до борки
ми в дурі яку забави на обід з шинка барабана з курок якого небув
маса ми брали міро мриб, що дуже росто мурало се кофедий і цей
триверматти гна себе акесь замате, до безумно вадити некто не був в дурі.
І кофедий з нав мурка собі замате аке трауд со внодобі і так се кофедий
мобутов се граво в шахи виробляють себе власкими руками шахи,
акими постаравши се кесе виждосяти з Галичини о самоурки по
французської мови і учорюють собі курсе французської мови одні учорю
а інші поодиново, інші учав се англійської ги італійської
мови, інші з мурб граво гондичали в Карти а други кірки. Хто нав
яку книжку гветар її, а промгавши вишиють її у друку з
мобутов книжку і кофедий собі зарадур ак мурб. А всі старши
ми вибирають між собою редакційний комітет, котрий замі-
марсь видавничства расоиса (у юмористико-сатуриално) "Взгляд"
яка росто розвеселює погорній і обсмалсеі на сонццо мурб ра-
сумованих старши. Ровноз зор гавізував се хор, акий мурб мурб
вигубав проби сауду, що такоз неодоного при мурб мурб
хрвати се оским мурб мурб, з котрих болат і таміх, мурб
мобутам вур гавіжр. віван і нагадує се криваві раса. А мурб
найважнійше вибирає комітет для зібраня матеріалів для учур-
рени і по можност видає альманаху і історію української
галицької армії, що з найважнійшим актам нашої праці а що
правдоподібно остане одинокото пам'яткою одиноким століттям,
для будучих поколінь, котрі мають боробатись на сур герох
ма протобрат их працю. Вправді болат було записок болат
карти описів сівити і всякого гавіжр і мурб мурб
раму з повторної праці укр. армії, але з хмисею ак з рук
мурб мурб мурб мурб ак замовкам укр. гавіжр а
Полакі вівітаним від аке бистри гавіжр коді, з хмисею кам
серце кожного українця задумов з акимсь переналоком,
багучи що сі вкоростриві криси в гавіжр котрі сур
неравно мурб мурб перекидає мурб мурб павльська рука
на кумі в белеадно і мурб мурб мурб мурб се найцікавіша
праця будуча не понаше в их руки се сиво

Тодасе 3. II. Про пробудь він умер, але се йому не удерж і його сацу-
 льско замикавось доарешту то і до кімнати так як і вешкові, що він кладу-
 чий статт не мів випробувавсь, заставши йому всі ризик: накривало
 пласу і маме, оставивши його в об'язі і шатах, а хто він хотів мати муш-
 стават на крисло яке йому дали зручного для і всієї сацулі мів ризик
 бо в коментарі було тепло. Вдох живильних кишків зривав змовники замк-
 нути. А внаслідок сего і нас було отримане до заборонено шкварийній
 комісії замедати ~~до~~ до кухні, котра бже кілька днів доглядала кухні
 та охоронявала, що нас обкрадено (бо приміром на обід намедалося
 150 фунтів м'яса, а видавало по 70 ф. на кожного кроці, а потім ще бачили
 не вистало і таке маме. Дня 7. II. придбувал новий транспорт який був
 в Шесторній в большевицькія лагері і він та бачив що з російськими маме
 биками обходжено ся з мого муче.

4. II

7. II

10. II

Фактенько здивувались про слідуючий суцільний факт: Попередного дня тижня
 вересня (около 11 год. ночи) хотів уникати один наш старшина та бже
 був в порозумінню зі стійкою яка тількиувала впроті. Понявсам як
 стійка обманула нашого старшина і зловить ся: мнєшим стійками
 і в притіку бичували умері нашого старшина звали з нагадованими
 крисами. Як пор. Дросевин зблизив ся на 4 кроки до впроті, які впроті
 вам нашу пласу, всі носы без остережень нашого старшина і того
 не скажавши відсам 7 стрілів при гніа заваданій одержав 2 кулі в груді,
 а одна в живот. Взяв його до кімнати муче, але негласном убит
 ло йому 10. II пор. Дросевин зван умер. І так унаб
 жертвовався один борець. А полки не розсмітими ворами, але один нос
 за свою короткість став фрайтрам, а зруши сего нашого для пої-
 хав на 3 дні на відпустку, а для нас видано під заострель, бо виста-
 лено 2 ризи скорострільні, пов год. вересня (равніе по того забо-
 ронено виходит з бараку, а за кару мнє 2 рази штурнево шкваро
 а рента штурнево оследній барака не обидрала (зрушеним).

11. II

12. II

Видбул ся похоро ~~на~~ Дросевина зван, на котрім було на
 соо старшина бох присутних. —
 Видбувалсь бже на нас не заострель до обід такій: оследній і вбача
 бо в штурнево оследній укр. старшина вполоні. Впроті
 не вийдаває таких дурниць писати і може хтось хто сего сам
 не передбув бже сміятись, але диявол хто зів оследній без
 хліба і в барака з котрих на даль зодві було зитсуні

то сему се зовсім не буде видавати ся сумніями. Все так би гі-
хало кубстаршим, мабуть зроби, а се такі котрі маю добрі плечи за
собой.

13. II. Двох сивацянників відправимо слугами, тогоч зробивши престол в купі
проти, де стріляти прилясши з місця облого землі. послуги тогоч відправ-
час вихаюда за жокимого лет. а просевид вата, а то сін хор відсиджав
ще не вмерид.

15. II. Перед береган прийхав генерал Поа пореміаути, табор положених, а скоро
низлам, ми по тім ухотос прийхав, бо кава на березі була солод-
ша як збураїно, як рибоз, видаво по кусочку мила до права, а до
Кави видаво по 3 ложки сира на 7^{ох}. Генерал бачив як нами стар-
шими прам собі самі діля, на сніг маю крову хорю, еще маюли ри-
тамі книжки, деякі бачи соняшну купилъ так, що кождий маю аксе
закат. з нами сторони поспіахись фізичі загалена і прохання іосі акі:
1) домагає прамі 2) домагає науриша харів і осідної кухні та га-
шого намір над жето. 3) жалоба над погору, що пошта наша веде по 8-10
днів в канцелярії і не мим ся що ми пишемо, але також са що при-
котити до нас. 4) домагає устроїна для нас кактис, щоб можа, найкни-
нїмї рїм купити. 5) домагає вишцера 4^{ох} Нїмцїв, акї є вїокре-
мені, а також вишцера от. шлюссера з базнїї. 6) Зидари бїлї, бо деякі
старшими маюти сїмї по одні пари бїлї. — Обїцано нам все пош-
мию, а вкїнчи генерал запитав нас доносїлїм ли іосі владої
цікавости хто з нас вступив вї до укр (петлирївскї) армії, на що
всі отголосїтї низкесї дуки казурї "вї". і соравї бїмїмї рачї
дїсно вє вїг дїваа прокупувала над сїм акбї се вїрвати са
з мїрї і мїстї вїрїтї властї вбїрївї нашої державї, бо в мїрї
жїро зовсім не прїмїмїтї ся до сїлї праї. Маю рачїма знов в сїмї
падкїк хотїла при помоги вїрїмїмїтї до укр. армії ввїрїтї са з мї-
рї, а отїсїа гати собі волю. Генерал Поа згандїв командїр
обїрїмї мїмї рїро око ми може дїсно і вїрїмїмїтї до стрїляцїв,
котрі тако прїрїлїмїтї наїмї свої загалена і прохання мїмї
маїмїмї, щобї вишцера от. шлюссера з базнїї на що
дузе здїбувало генерала. Вкїнчи генерал вїрїмїтї замїмї
по отїмїмїмї і прїрїмїмїтї наїмї за що по рїрїмїтї, вїрїмїтї
собї так велике добїрї до стрїляцїв і прїрїмїтїмї Кнїї вїрїмїтї
вїрїмїтї от. шлюссера. — стрїляцї тако вїрїмїмїтї вї
до укр. армії.

16. II

Виділав Генерал і на разі дійсно лишив слідн своїм візном, бо
непередано нас до бараків, де вже не тере та де колись люди (полонці)
лишками, дали сіяники в харч на разі котрий не дуже по всь таки
погумишвед, бо домідає того наша Комісія. Визначеного от
Шведсера, по всіх робірах знов безокремитого.

19. II

Вже попередано дня старано сід у виділа штур, щоб поволено отримати (полювати)
старинні поїхати (розуміється в супроводі козаків) до Львова в цілім великим
австрійських корфк як таков укр. зивест на марку. По добрих шу-
дах узуєсько поволене і нап іхати сотник Школовський в сій цілі.
Бо сій прирочи, щоб всі старинки в Шухолі не лиш до тепер задної
мудби з нашими комітетами і барами з нашою присутністю
і сивими тут зрозумитовані похотіють лишити вісти з пере-
старини, а для нас все сие нових. Бачем князем на сотника
Школовського такою базійшим обовязок від попередного, а іменно поста-
рати ся бути у Львові з представниками самої присутності
та ~~за~~ заслугами певним шкорошк неперимової укр. політики та
засвідчення взаємності що буде з нами. З другої сторони щоб дати
представникам самої присутності вобразець самої дуаки бра-
гати сего таки дня франксько зістав, як виораний нами політи-
ний кружок складатимий ся з 17 членів зі сотником цапакком як
головною на ролі і обговорювано таа нами дуаки а переважно
обговорювано таа: щоб нам робити сиво даво нам поволене
вступити в укр. армію (невер петровівську) і обговорювано
таа, щоб укр. кунієність в Галичній була такою поволе
про нашу дуаку. З того тут під увару з сторони а іменно
Польщу в Москві, котра нам задна не ступитеського, але оді
сторона в отаковим нашими ворогом, але з деркого ризиско,
бо як поволено Польща молаб найвисше вкрисити кружок
україни, а не булаб в сиві її полкунти, бо як пово на ро-
зривка держави молаб удавити сив, а Москва яко така
котра вкрі наша в своїм переві українці і стреміла до
зрусифікована, її не зробить великих ступок і тепер
зв'язаним лиш як задивляв ся царський Генерал Денікін,
виграді болшовікки робити чинунки, та забави нову
самостійність українці, але поді як слабичем, а мов
як крїпшам говорим зовсім инакше, а барами

все робили ми на паєси а в дійсності було промивати
 туманими що ми всі гарні, що все інтелігенція на Україні хвилює
 всім були пробудились та шукала прямих над заваша заставити,
 а тепер кажується во праці прот своїм робитиськи Москви, але
 завбачам ми також що по заваша Москанди Українці а всі
 болячки сук котри тепер борються зі своїм виробу, скоро уявлюю
 ного вбивам, бо всі они були виховані в російській школі бо-
 гато з них забуло про свої, у болячок займались вигук робити
 во свого хотай втраді тепер сивомо забулось серце кождо
 українця, але як кажу скоро оно морлоб охолохити, бо з всі
 люди зубуть серед так страшно революційного бурю, що
 не они пради своєю, пради сивомо по трудах права, але
 все така покорюють ся завашою готови робити собі нади,
 що Московщина мусилаб зробити великі уступки. На пам'яті,
 ми збулись зі всі точки помилу що она не може наби так багатов
 бились до тун релігія цинна, нова також не маюти так багатов
 бу а з другої сторони по польській сторони мусиє нає до боротби о
 нацюрствальне дитя. І кінсь кінсь акон оно тебю треба би тепер
 сотворити українську армію, до якої обовязка кождо з нас
 вступити та працювати багати над збування української
 армії, а як армія буде мильна то буде і серзава. Во резо-
 люцію нашого політичного комітету разо кін головами подейовки
 бараків і у наших бараків до голосаво на 87 голосів 85 за
 резо резолюцію, а з голови за резолюцію, Нам вично беруть в укр.
 армію, а сь резолюція група заваша пому що головами таман
 та деякі ново митиори як самоскити визначались з якими колотом в зам.
 українців. Заваша збула третинами голосів на всі баракі вили
 на перша резолюція. І сего він вгизав сатик очиньськити
 до лобова

неділя
 20. II.

Рако вгизавилось товсюзем з патріотичною прамою, а по помуду,
 як збувайно при неділі боато старина зирбались деякої сторі
 Бачен роблять ризи примучена та нуркань "Вардскентелегра-
 и, що вилкикер завофумеша і цитиі митер аф кинуть
 від новості розумиєсь неоравдливих. до сего завбачеє нає
 мило урешористично-саміпривної нашої власної расован
 Взад з якої хору тун децо завбача і левко

«Взаг»

Villa Renaissance, № 10. II. 920

Незавершений орбан парції, Несподіваність

(Уривок з л. 4.) Що день несе.

На площі стаєровій.

(Фарт на 1 місць)

Особа: Уракоперва, Фуходздова.

Урако: Ти! дай закурити!

Фух: Не маю! Більше не маю!

Ур.: Треба! та дай! два рази накашати... ще сьогодні не курив. =

Фух: (з неохотою) На! або мене пере бже в пальці. =

Ур.: (по хвилю) Ти кому ідеши до дому? =

Фух: Хіба мені тут ще? зупи згадаю всю, ще й по, нахтра* іду, а селод-
ці дають тільки шкоти, а тут нема нахтра. Курити вистебрав
в старих парубків, а як дусе скрито іду до старого двірника
і той дасть, до кашуть, що він з шкоти стубив іри параси то-
тлоу і паперів. Золити ся не волось, а мити ся як
хорю, спати скінски змор. Не вступити ся їм збідси на зріст.

Ур.: Кашуть що килскох іде до дому. =

Фух: допре як хто нар дін, а а? - Хата зроста, мати на мир
окачила, батька в домію воми та смерть займи, з рідкі в мот
більше нікого. =

Ур.: А а брате* думано і хати якби тиешми, до Темлюри не коу.
Вже довай і вавовав, ся, іших півтора року, неарке нахтра* Був
три бривагі, а то такоу фрост. А тепер як, пакі дзго*
зайде до дому, то сідри на пері і ніхто мене збідси
не витале.

Муха
(Відписав з оригіналу: Муха)

* нахтра = додаток (по роздари обідю ціламу баракову, зі сего
що оставалося давало додаток що каувало сего вбуду. а в ш.
вінську нахтраган. = або уривок зі слідуючого числа:

PiRTI

Л. 5.

Губеним нам северана,
всѣхъ орашѣхъ вѣрава стара
ѣ стоимъ ак мур,

А „putkownik i „Zagloba”
Колікаримъ грасуемъ оба
Навѣнъ и муръ нидъ муръ

Взаг

Незалежність орава парції „незурисив”

(Уривок з числа 5)

З каур паронимизма укр. народж.

На Полонро у Тухолі
За сосниакого на пай
Табар нам стоить,
В нѣмъ землячки є нуриски
Навѣнъ аснѣи дѣно тѣмнѣски
Ак нурискии сѣвит.

За число і дутьє радорком
Нѣ добро тѣраумъ сѣ нуриском
Всѣхъ - всѣхъ вѣр нѣмъ нѣсок
В нѣмъ стрілицьскии кашии снѣмъ
Нѣхъ замкаувъ ак у мѣстнѣмъ
В паронимскій нѣсок.

Накороло два раданн
Обвѣвъ землячки зрѣтанин
Уходѣ хто нѣ вѣнѣк
Уходѣ стрілицьска кашиа нѣмъ
За зрѣтанин нѣмъ нѣвѣна
Корѣнъ навѣнъ вѣк.

Нѣо бѣкахъ високѣ вѣрѣ
Коло зрѣнѣвъ нѣмъскѣ снѣжѣ
Ак нѣръ макъ і дѣнъ
Нѣсѣ крѣнъ нѣго скорѣснѣрѣнѣ
Нѣо бѣмътовѣнѣнѣнѣнѣнѣ
Внѣснѣрѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ

У землячкакѣ нѣверѣ нѣра
Збѣдѣвала намъ борѣра
Навѣнъска рука
Уходѣ стрілицьскии кашии бѣки
Накѣтанин нѣнѣи рѣки
На солонѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ.

Нѣнѣи нѣо вѣвѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ
Уходѣ старшнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ
Дѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ
Нѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ
Ак бѣрѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ
Бѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ

А на крѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ
Абѣо дѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ
Нѣо нѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ
Нѣрѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ
А нѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ
Канѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ

У паронѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ
Нѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ
Нѣакъ нѣо нѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ
За паронѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ
Нѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ
Уходѣ бѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ

Врзе найиринийи иривав мора
То веринок мовѣ врзе гора
Стужице змуова,
Резер инара бимер бис
Роловик весь косменѣ
и хамета нова.

Хмо плаца, а хто козуха
Хатарай аз на на буха
Хом зрва мак
Мерзавъ биди аз до рана
и иривадуть своему пану
Уо бис е козак.

На харѣ знов амѣ слова
Уосъ сказати, то слова
Стариницка е нум,
Зирка каба в бѣкер и з рана
Телма ромка картопляна
и селедце гартъ.

Хиба всеро нуриста трамив
Тисля польскихъ вѣх, рѣвниив"
Е найка мака,
А не маг лавом хиба
То сѣгал наг заблоса*
На своро шѣака,

Т до тронив нигизгар
Дѣхъ до себе викликал
Т так мовить вам:
"Гей панове видарайте
Вмо лортив не вимлайте
Дзе скажъ вимъ вам."
"А старай са безъ тави
Додре зити з ваши
и на руживан итѣ,
Мариничѣ, квардѣ, нубо
Криводзубъ вѣи на дубо
и думѣво берѣ."

"Тайи про хибѣ напачато
з маѣстраван рабу маво
Но шкова нум мук,
То штади мѣ проклати
Муки и хибѣ не хотѣтъ гати
И в мѣи мовѣ мук."

Усе требади нум гадати
Про мѣ славицъ дѣлварит
Уо идуть стога
Зони мѣмѣ, уов Варшави
Дзе робить са в кашии сорави
Но сѣга бѣга,

То е фракти на панери
и з того Клоним ~~на панери~~ Бѣловѣдѣри
Хеади яким;
Але соравѣ буде асѣ
Принде думѣ на прекрасѣ
з радѣсѣмъ, вильнии!

Ми на вусе усе вѣе мотави
То Полькив додре знави
и ресне слово иѣ
То инакше вои мовѣтѣ
и инаше зовѣи уосъ гартѣ
З маборѣ гѣа вѣх.

Знави додре, уо добренька
Хѣвѣрѣва и маренька
Хѣвола буде,
Но нумѣвѣ лѣука радѣ
и орѣвѣстѣвѣ хибѣ мѣрѣ
Уо нум нас дѣнѣтѣ.

З п. 5. "Взад" - переломъ в Магд.
* заблоса де кѣвѣра = поручник (такъ
важуварѣ не зѣаю) такъ ибѣо прозѣвѣмъ
в кашии табѣри, то е страшно несорѣвѣмъ.

Азіатською підняти
Лівий, Польською розділяти,
Україною збільшити - - - -

А так? Кухні нір у бараку
В день на стасі зрїи Ами... місці
і смухай ак зуби борити.

22. VI.

з П. С. "Взад" відписав газету.
 Гарний день, сонце своїм старим збирала освітлюючи своїми ментальними
 мурами землю, а в наших бараках як збирало пам'ять озвучені і рух.
 Обві перуть дим, мильні миталові книжки, мильні урати, в декотрих бараках
 визивалась скрипка, по подвірню б'ягає польський капрал і вичиняє
 різні каубиска і то одних до мейстера, других до канцелярії гдє страс-
 зена свідечує, третих по пакунку, четвертих між котрими і я
 був по гроші до канцелярії. Я зівово паромо, яка склалася з 15 стар-
 мих придуб перед канцелярією о год 9⁰⁰ перед полуднем де були всі
 здали щобні наша будако гроші. Згораві кождою портою Ассонв акон
 одержував цюденно гроші, бо за мало, що кождою перви капрален
 ак випуки бо хотіли милькорне одержати сих кімька марок (на
 одержав з дому обіста марок акі зістаю вислаки з замю 10. VI,
 а мотра одержав 15. VI, а гроші що їмо нині одержува акі б'я
 мря 70 марок собю), на котрі не оди маб бзе довб, а тун
 ак погам милькати по книгах, пров'ривати, відписувати
 так, що се праволоклось до години 1⁰⁰ понои. Так зновим ми
 перед канцелярією подержаві намо звернули свої оми намо
 мильного, бо то з далека долені в до нас відук некоронної
 міски "Саватий Трже". Де беруть попершого стрільця ~~з~~ четверту
 зертову в наших парти, за стрільця іде старшинський каф-
 акний сонвал покоронної міско в'ддатою йому зертову попершого
 прислугу. Тото 4⁰⁰ з рідю зертва (старшинна а стрільця бзе покоронно
 з стрільця в на миср, а оди на забалею мерку) і сей черой по так дов-
 их трудах, поборолим всі брудности намої шандривки не верне
 до ріді не побави бзе своїх рідан, сам прийшло попу склаци
 свої вості на шингари зертові біни далеко від рідної сторони.
 Сна разан впе дозволено і старшинському хоробу взяти участь в похо-
 рої стрільця та вгарані ніг снм бундари наступило наск-
 мене що було наслідком відзна Генерала Пої, до польської канце-
 ларії допущено кирских старшин, котрі працюють в акимно

над сел, щоби нам помоги, бо приписан в бігдній нормавіи, при
 цюкдурі при унарядкованю і видаваню прибувкунь з селіє црешин, сел-
 кинь стариниань позволено ходити до міста з карбона в цюи п'ясан
 бовань зубів і фриві в марті стає погаси м'якувим, але в дійсності
 болато жедостат до сего, що наслідуть ся в дійсності польскими старини-
 кань. І вбравані сего мізденя расхилнає такни самими м'якми як і перо-
 тими до трети лекше, бо рас минає скорше, а се тому що самі селі-
 рас у лекшинуо сорварення всяких кружків. І так, селі політичані черво-
 за якіи в гравував складаторий сь з 18 ріскаї стар сталого, Работо
 (полоскани старини і стрілецькі утукані), яка і заступництво най-
 товгани всіх старини і стрілецькі та яка расо вбедуват свої рати
 котори жедити цікаво прислухат ся. закладаєсь р'явот, зурток укр-
 народніх учителів в таборі полоскани втукані, якого загарато
 і праца над самообразованю учителства як такоє з'являється
 праца над стрілецьком. Рівнож задарею сего кружка бігдчанам
 освідомляти загальні змислові д'яковна і не д'яковна. В т'ярокот
 і такоє як найскорше утворити курс для ~~селе~~ укринських
 і неукринських учеників середних шкіль. До сего дня 24. II прибув
 сотник Олександрівський, якого всі вивітали з новостями, але новостям
 не болато він прибув, бо не мав в'їзду, але сказав нам що з нами
 поїдем на до вступленя до укр. армії вранні з'їзди і з'їде, що
 в неділю бо то двох неділях нас випустять, а решту новин з'являється
 зі замкомого нас прубезити комітет розгасанський, який має при-
 бути зі Львова.

24. II.

неділя
27. II.

Врані як ще вче у нас ввійшло в шпиталь відбулось торосуреніє при
 стваренні харчу. Але всі з'їдали по полюбнню, бо то полюбнню неділю якого
 з'їдайно сходило скоро, ~~та~~ а тиабільше що словотна нам ми
 одержати з'їдайку хліба, якого вче третини дена болато, нас не їмо.
 І скоро прийшов нас обід, а паролі одержавим кождий бохосенно
 хліба за попередні дві д'я кождим вчундурі і нечаре повеселієнав
 забувало м'якувим про зурот і примавленя. І скоро надійшлим як ми
 з'їдайно у марті неграбдуби біоти і то ось які: акинськ полосканим
 минає вприніє біотку що живі 0 11 год. перед пол. Ніч перина м'якувим
 біотку полоски, утворившим сотоу; Авліїто, Дехани (з і з) Імаліто)
 та ма з Тосіуро проти Польщі, Франції і Болгарії.

Другого такого високото було що: Політики зважують міста в Східній
 Галичині над зорупом нба що більшевистки завіли Тернопіль. Того
 знов галицько в місті від різних примуцень та різних заводів.
 Перед літературою відбувся зібрання старших на яким замвержено
 старим "Гали" а вкінці відбув ся відрив одного її старішого.
 Галичина і Україна про котрим кажу в кількох перших. Україна
 Прудитранська себто східна погавим від її Борба з татарами
 а східним на царині не мала сиромом свободного розвою
 культурального і просвітнього діятю уреші з паномної українці
 вадити до Галичини, інтаї вкінці прудитранської українці вивова
 на в бродівській школі не інтересувалося зовсім сільством на
 Україні, сьварого то східна українка менше згідна до будови усамо
 тійної держави до того є згідніша західна части Україна себто
 Галичина в каже, що фел в клярих часах сільство не хотіло
 зносити татарів, які накладала князря держава на своїм під
 даху та що благаї ~~завод~~ сільство в Східній Україні є борю
 проти устрою державного, що є бракам освіти і лашій сьмешно
 культурі, а вказує протувіст в Галичині, де є більша згідність
 до будованя держави, а вкінці на тім що Україна без Галичини
 не зберег свої держави. — зі сего відриву вказує ся хвалася
 Українців з Галичини і ставлять ся їх висше над Прудитрансь-
 ких українців. — По тимрими наступна інтереса і добро дискусія в
 кій першим забрав слово пор. Сольванук доказує що Галичина гали
 не українка і сьміє не коногучинка австрійська свобода в Австрії, то
 стояло о якого низше від Східної України бо 1) вказує рух вказує
 віганя відроздєля і проди збудованя свої держави був мим в Схід-
 ній Україні (як Хмельницька, Гайдамацька ^{конят сьмешно і підпункт} і т.) та що уреші укр
 не широм сиромом свободно профолоном свої рунку, керекоти-
 мсь до Львова, а тут обперва галицькі українці широм більшим
 свободу переймали віді урешіх прудитранських з кнїва і сказано інтаї
 їх вказівками і розширваням сі ідеї у себе, а прудитранські українці
 уреші до Львова є нба згідна як татарини і сьмешно царина, а що до
 сільства то оно може висше своїх від паномної в Галичині.
 оні сьмешно завав словорет. Науток котрим зовсім не згугує з віривом
 і вказує, що се тимки вихвалася гал. Українців та що укр.

ак оди так друзи за мало працювати над масою, щоб її показати
та вбудувати потреби держави власної з економічного боку казурі; кожда
людина є великим вистаєм і не хоче задати устрою державного, ~~та~~
який би він не був народним чи ризиком бо вкладає на свій обов'язок
а владно татари, а що устрою державний якийсь мусить бути та влас-
не так українським народом треба працювати щоб в них викликати
потребу власної держави що нашаму селянському мусить буде згодити
в укр. державі ніж в ризик та що кождий українець буде шати такою еко-
номічною пачекою та що власне в укр. державі по більших татарах пер-
шої дробі татари державою будуть тільки та татари які нам наро-
дують в ризик держави." І докажу що наш селянський польський
м мусить би однаково відкопати до во власної держави бо не оцінює її
з боку економічного, а дивить ся "простим розумом" де йому мусить
було є кара: "нам укр. казирі мавби без свого держави, єсмь укр. казирі
не мала вартости з економічного боку єсмь не була та укр. казирі
на який ризикоті всі мусить хотати є вкористати економічною
сусідамі сими були з погачку татарам, описи Московщина, Польща
і Туреччина, а в сураскій хвіст Московщина і Польща! А який
сми що треба не вихвалюватися, але працювати над масою, а
державі рді можна збудувати державу. — Описи говорив пор. пер-
кавський який погачку хотати є з передбаченням та держав-
ного єще своїх радок. Богато малим старшим забирало в свій
напрямі слово і зускисні досить цікаво продовжалась досить
добро, — То виступи побвалоє нове ілюстраване слово "Взад", яке
знав розвеслимо нашу справу а якого зміст подаю, а почав
тому, що є улюстравано-сатурнара расою є в ризикі сураскі
расно, а в ризикі зміна образом нашого зростає в Тухай і з ризик-
ни сатурнари. Того ризик вийшла також расою "Взад" орта-
ради половецьких татарам в Тухай і єв заминає станомис
новарске і реалске, вийшло перше число в 3 примітках
расою "Взад" виходить завжди на разі такою сими вод-
ним зростає ризикоті єв тискам ризикоті ак одна так
і друга расою.

Рик I.

Рассказ о "Седна" 24.11.92. 7.6

Взая

Урбан на рині Неркурисміб.

Вільно ми треба?

Лі! нест, а не в а збураїмий козак
(не стараюся серо ні доказати)
Джим біг свіма бігмаб,
Фубім на рина збурав,
Фоср попрадо а вернувамні.

с-к-о-н-ф-і-с-к-о-в-а-н-о.

Нам тут где сидіти скучно,
Сомборімо парлямент
І в сіскучіах, карадах,
Сварках, лайках, кових зрадах,
Амає Україна в нест.

Заїга! добре так зробили
І парлямент сомборіли,
Оріамаїї забели
Козок родити, не гда кум
Для свободи до Петлюри
Урва шим всі німні.

І мун знов не всі однако
Не зачерти від бараку
Не яка команда є.)
Мой комівои на Україну
Памтої родити квасу мун
І ватм до дому когес німні.

Усумні муні - "Рик, прованіє
Дрегі оїзе - востонаміє -
До Петлюри біра сватт
За похідом і Католіскі
Де наує свобода,
Україна мун іри рому?
Фоср марку мене до збури
Вузволіи - забери дїа.

Умніи пробомь в куніи, рїтоо
Вінат са сіауках верівно
Ласам зуну украдунь
По "Качітраг" бігав з засади
Уосе як не сматї ігу
Коріаку зрун зазунь.

Косрїїи нає мун забамі
І не зарам - ад іпрокїаміе
Ворочам своїи зруи;
Она мун, зруїи муні
Ітре мїи муні, сонє і дуні
Монь вїзбудур зь моркн
Ік нє Катруи не зкур.

Хвалатї тора єк ємо зрає
Сварунь, Дреме, іпрокїаміє
Своїх мака соопаміє,
А найбільшє ітєадантїє
Мун іпрокїаміє ітїруєаміє,
Сама зруїи ітїруєаміє.

Боже! ми всі такі ресні,
Праці, щирі, не обієсні,
Краса-боже бороки,
Ми-камі так волотами,
Мудри Христа з хреста звалим
Так сказали-україни.

Хайсь знов буде на волі
Може разом ніде вночі,
створили армію, не зріх,
Не по старани у нас буде
Вам і давати у нас не буде
Краси-козків буде мін.

Щеж засада є свобода,
Ще принуждав всі народи,
наші принцип такі туні:

До капики се одною
визирали, а паткайцять
в сімці, разом най крадуть.

Наша праця для народу,
Нам таки щод з моста в воду
Принимось скоріше так сказати,
І до Видна і Тоукарешту
І до Праги і до арешту
Коби ніськи що зарвати.

Ще нам кист і сіго більше
Позули наї треба, свиньши
Задки свої вискачать,

А щоб се скоро вталося
І все більше не повторалося
Що памітью проказати;

Боже змійав се на нас старшина
І заливоу просвіти
Кажу місто маршманди
Що займатот нам за-и
Борку моту привезти.
Такиті Євмї.

Оперативний звіт.

Державного штабу з 20-24. II 1920.

На большевизмській фронті україн-
зуба. як доводилося з повагою бора
союзні війська наступали на Київ
Затком.

На німецькій фронті приготували
до новарані акцій. Наради відбу-
вались сі місячно. Шера то є 23. II
нашим до Пухай зв'язі сими [новий
транспорт наших колоніальних] фронті-
кацій збогачено навіть одним міхоту мено.
Резерви відзивляють се через Кари-
лами, щоб навиким до убитих
Гайб. —

Заступник шефа Держ. штабу.
Ле Воин.

Тодака.

Модина з Вас добра памі
одні ввільняли
Міліюна, що крадькани
Держ. доставляв!
Дайже Боже, щоб ми
Так всі воювали
І в коротким все гасі
Визнають воїни.

Лаб.

Гамма лікарам.

передати їх в пересп.

Акад. (в канцелярії пересп.): "допринув грош
Таракан, а випусти охотників під Лівів."

Кришт: "А де сам?"

Акад.: "Сьогодні в збірці під Канцелярією, оціб зійшлися. Смертного супра
(Виходить оба)" "Тс... уварі!!!"

Кришт ніт! Ту промисли... а... а... а... негу вальше река козу і на Гім робити скосерішати.
румуванні... "Нот новаракі!"

Тім осталим щетиско на тифр на-
мим нешто лікарам тилки шесть
не було. Пропонуємо нешто лікарам
любим собі за дровами безхорог
і на Гім робити скосерішати.

Новинки.

Горада в справі збіжжя.

Показалось практичними ожедити си
з милою з... дівиною вислати
її до парамоника Вальсера в Варшаву,
там она скоро поладить в саки
формальності, щей убілженкамурмузе-
бу і собі прубеде гроші на дорогу
до Гаму.

Тивоописування.

ак, готується се тивоописування, що
укр. справляється за вимо тивоописуван-
но що приймає гал. укр. старини до
укр. армії. Ріска польського пра-
вительства за вимого тивоописування,
що радо віхилює гал. старини. Во
укр. армії з Пухолі, галицькі стар-
шини під впробатам ради згодилися
на це тивоописування, так що сарава
виходить тільки тивоописування.

Оописування.

до суброботників.

просит се всіх поетів слава
дещо менше поезій, а дещо біль-
ше фрументської прози, бо в про-
мивній супра в зад зібрав
"Zatwardzenie".

Редакція "Взад" у.

А прогнанами подім годис став безградиш а гапу став а безградиш
 сейчас скажу:
 Ходив я з м. до Билізаці, оніска бзе в боржнім расі жав одноголосо Биліза-
 ціальну так звану боржну науку. Чув се я в Билізаці середом, але по-
 кірнувши 7^м класу поза Билізаціальну науку не мава на світі
 ширшого покладу, не показав я собі що в кірнувши Билізацію буду
 студіював, "право" ги, "філософію" ги, торговельну академію"
 ги, "техніку" ги що якийого, але бажав лиш авергати світоцтво
 зривості і жа тім кінець. Тимшової става до рикат виковаццо
 Билізаці що не дамо мені ширшого світоцтва, се світоцво не
 в буццо в мені замилуваня поравим бзе від 1^м класу вкінсь
 напрамі в яких в предметах, що не бано мені соромом, а вказаво
 вказивок що сетако 1) право 2) техника 3) торговельна академія
 4) гімназія академія 5) філософія 6) медицина і проге, що
 не бано було кауром, а кляв бавано урешкам висших клас
 до рикат і оформлююм іх про таї напрамік вальшої зичергу-
 тетської науки що не давано викладі в сім напрамі
 беруні мід бзід всі можливі обставини студіюного при сіа,
 а урешкам 1^м до 11^м кл. бзе в 11, 10 і 9 класах застаровлавн і
 кад сям та шукавди серед догаго до рикат одної ака дьякого
 булаб до іднійшого ~~на~~ ги задля замилуваня в якого
 предмету ги вкінці з приневольеня обставин, а не що бурежик
 бзавим натуральне свідочтво та найшівим се ним на
 саказимх при кінци фермі мовить собі гайову що по мурдоба-
 ги до того бзати се що погати. Осе сїяко асвасам сїя че-
 нке гі сям свідочтво а натуральним, не раз і дур з дівані,
 але не знаюм напрамік в акимшо по мур пінті в ерешимкєв
 на стороку батска стараского мурика і тиде на теологію
 придумуем таи всакі права свезувильного на кимшо колєн-
 альної з діваності до якого напрамік не коні і не думаво мурт
 такувати теологі, до тут преба такоу з діванк і стоді, але
 не одя на шьмісн, най науки дубди при мє о мого біллім Корисн
 дия кароду. — Тосе діакото я сволодкі севм безградиш подсаєрво-
 ванні бо прогнанами сев подім годис не знаю з того мідон
 я найді шьме віджест Корисн шимосего, що сволодкі в Траж
 інакше дивнось на світ як в 1915 г. по 7 класі. —

7. VII.

Він 8. VII.
до
18. VII.

Але мимого сего я по добрих надуманях та по доробках
 даюся до на 1) думав терати 2) стор. укр. літер 3) Вссесвіт. історич.
 4) сиріймаз економію 5) французькі акце від з неймб то штрахи укусв.
 дею на несподвао придуб авто з будзконога і зарадало 2 наших виставк з
 наиз нас всіх старших до ден. Рв і то з великими поспіхам. То нб-
 стик. Луцький і так цагак. І зов вбувима в кождо навіа, кождий придуб
 себе як найлучші навіі і можа було робити навіі то впракно було скажати
 не мають бути жамм виграші старшинам. І знова фдимо ми який буде висид-
 оба наші дельбату берарем аз 8. IV по обіді та скінкам. донерва радз,
 а нап Волошево берефам таким висид: 1) дві наші як почалих є нашім
 ні 2) Убои улекити нап побит в нашої озерримо позволен, що буде
 молю побхат 15 старших на віднукові. Ми сейчас виграш з бараку
 влох найвиграшійших (6 бараків по 2 = 12) а 3 виграша „Габд“, а се таму
 що фдимо ми повнани викорисат со нареду від цілий організаторс-
 кув. Але я зумало що наші брата Шинки завадо добрі і можи є зу-
 наю, що се брши перекі гомбзі у водці.
 І минає так део за двем зумалою, що може може удесть се вурван
 зі село текла, але неві так зумали, до боато нас жамм буде годзу
 стораю наших псевдо розорників та же зардальте ми привну-
 кам, що се ми саодти обидраки. Шинкасо відносний порицота
 осмильки, що погакер се наука курсів після подавоо побит
 радз і боато старших, які не маюм праці ходили кудсьором
 цілкомм відрами тепер грайма закят та нареду до побит
 собі село що же неоди з маре уривра, або ніжати село новою.
 І погавим від тмощ кождо рава бачимо що з кождо бараку
 стимаю старшинам з потаткам від накою наге до школи
 і неоди приймовим до сая науки о год. 7³⁰ раво викладю
 в полудак з неі. І баракан забрмимур се, що нема же
 такої мурван, але одна же робити мате матичну задаву
 мильний переонур собі селкі виклади, в мащій кутку
 роблять знов шось нашного і же з умів сходит та
 гадка та зарда, ~~убои~~ та сетивак. Когда година ти скоро
 до обідз. Дев минає за двем відносним не змінюють се,
 обидраки остато і сна дальше обидракам, а перви кождо
 маюрують се до прашавим Габету довзуримосі фро 46 одну

та вкінці здобули його, але за се в нас кинула мара
справо до тих котрі тут проголошували перед світом намерення украї-
їни, а з другої сторони жегуть по своїх марах тисячі українців,
котрі обрали хор тим небути прихильники до будовами своїм та котрі
власне за се опинилися за польськими вратами. - А з другої сторони
великий комос Рочі повривши ся облаком дольшівизим, слав
рукою по послідній кусок укр. землі рівно, східну Галичину,
хватає зусилем всі землі українські люди, опісля знов їх роз-
нести знов їх подавити, щоб більше сей народ не вивинув ся.
Але ніхто не звернув ся, але вправді ходять з похмеленим гла зуси-
головами недові, але відкидають се марево ніби докорі чи якось
гарди бути менер в тім випа і брати участь, але жешоути безсильні
зробити сею не в силі до куди правим Круган згоди, крім наша,
онже відарсь все до праці хор всім цурку в тухолі між собою
і праці над собою, Ваного ранку появилсь облошених про Ко-
черні в респ. Д. Фракка.

18. VII.

Кілька днів перед тим старано ся у Кидататару відсутність
одного бараку сею можна як сий відсважувати концерт, та
сею сам не зроблено і дня 18. 7. 220 о год. 6^м по пол. відбув ся
концерт на нашій площі між бараками під гашем неба. Загра-
ніська неволокитського хору далеко розкосари свої барак,
не одного підкріпленого на русі припадуючи йому слова: „Наша
ніська, наша слава, Не вляре не зариде“ та внодин розві-
ний духом, прибитий мухи ми обта авіаами підніє знов відго-
лого голову отрасаються від мухих гадок.

19. VII.

до
22. VII

Два дні знов не обійшлося без новина до прибув наш комітет зібаво
та відвучилось що наша організація на Рехах не є розоружена, але дещо
сидити воякійно з криса в руці зикуючи хвни, коли можна буде сею
криса знов зжити. Комітет прибіг доооо марок як задоволю, що кинув
проха шкільних підручників різног рода, грам днів і т. д. тощо. ^{до вивч}
Емося також що вилмав тих нас дооо пар шукдурів як зерно від аві-
кавськит українців, дооо пар перекладач і т. д. тощо, але місто
нам се віддан відарсь польським робітникам вправді в тухолі
не вайн), а для ока і нашим дякитя прихильни. за се комітет
унишав ся у великих власних польських. Відвучилось також

ак від комітету так також з гасонією договірлює, що на польсь-
 ким фронті велика паріка, і ось ці самі котрі давніше хотіли
 не так дуже давати гвалтись завагом Київ, між самі якого коро
 оустиши, та котрі заграм воя майно укр. гал. армії, яка керва-
 влася і важким прудам саре молодий хазіт се збирала до Кума
 тракурис над війн, та мусіла се все віддати толякам в руки, всі толяки
 темер оускароть широкі стени і мають до війн не лиш з армією,
 противника але також до війн з українським мушкетом, котрі
 не раз вже хитав головно казурі, що так дальше не буде, та дурно
 що не в однім місци погубували укр. мушкеті тих гордих
 захлеванх зарозумілих польських швахотів котрі казали що:
 "од моря до моря", але в скорі отинили надзотурку, а як
 добіглось то большевики перейшли зорук та темер отво
 внидали впримас укаї в Турокіа і тешаю, де ми темер повинні
 бути, та здасть що в котрим разі не за польськими іротами.
 І власне се жам немоє докоря, хотіли на разі оно еще не збіса,
 а покаже ся в недалекий будучині.

Л. М.

Дея гарні і сонячні родина б по полудни, сонсе загаре до жа-
 ходу, на нашій площі товпять се від модні седи від старших та
 ступіньців, кругомна, коло котрі товпимо се збираємо до дуско модні,
 прудивідомі ся ці стій темер пучіа на середній площі зібрав ся
 хор. Лукає пісає одна задругою, то кожда мисля в свої акусе гурі або
 спалиши з нашого що то шматлого хасу, яка під впливом злихих
 та шмих сиб хару відрає вє в серця всіх які убажає сідєт
 за словами, мелодією ударам хору малюючи собі в уяві не
 одні важкі та темер якісь вє шмих отраць, а шмих вє
 томі, що його вє перенесло на своїх плечах та по перенесе-
 нью якого важкою талару, а тимбільше такого як переносив сюди
 з нас, такого який зносить ся рля свою парова мусить він
 бути шмих. І невідом отако і в локі у неодолю душі перебігал
 перед очима зивагаско з мелодією пісаї та неодолю шмих
 набирал різноо виразу, до раз вє похмурим, шмих раз стог
 якийсь відволемим і гордим з сего що спійки гурі пережеслось
 та дальше не унаварє на дусі. На шмих вє можна зауважити
 що кожде шмих звертаєт ся в одну сторону нечаре шмих

корось. А там в однім боці стоїть особа урґана на нб
по чубівчану, поставою висока на погляд, не стара, але і
субин волосом на голові, сей субин волос вказує на се, що
сей чоловік не мало пруду пережив, не мало страдань заложив і поні-
мившись задумався як та суба голова прислухуючись за-
думом із смутком сих підзем. На його лиці найсильніше виражені
варшави обґаз думи в сгохвильо і дійсно багато варшави між
сго хвильо нечистот віз сего задуманого і приреченого чинили виражені
нід вішавою нещодійних вісень, мука. Імю се такій са особа?
Се український генерал Марнавський, який сьогодні приїхав привезений
нід польським ковавом. Був він в носидані расах в українсь-
кій армії ген. Павленка, та в носидані військ одержав відпустку
і толіки арештованому його в Станиславові і привезен єще ^{заван}
старшинами до Пухолі. Шийм ладер зродив збірку і він перочитаймив
всіх стрілиць а описав старшинам вступоводі 2-го польського старшини.
Бувом радо поділився з нами своїми вісками, своїми думками, бувом
радо промовив до всіх нас до того горе, вказав нас всім змісьм, ^{смісь}
не єла цілою українською народом, всі переживавмо, всі переживавмо
сго важку хвильо: або істнувати укр. народові як народові
само стілому рідному з великими культурним народом, або
знов зникти зродом польському чи російському або обоим ін-
танд. Але не мігши сказати до нас того себе розуміючи, ми ^{визна}
нас шийм своїм дивним поглядом який ми мігав укр. військ
на фронті так часто бривали, тама поглядом який ^{наш погляд} ^{неодмін} ^{расту-}
додавав бивав, в борді за свої права за наше ісповане забко-
рутом до вивреваності і сей сам погляд наш тама стрілиць -
У власне сей сам наш генерал з погубилою головою, сей козуб
взе за автор. раців був онікурюю і готових стрілиць, а описав
за української війни промовав важко для добра народу
сей по головик стоїть піввер та пригноблений, а рідавсько
народом цо ми ісповані услив, спільки прудіть згодом ~~се~~ у стій
укр. престора праці стоїть та прислухуюсь од нашої духовини
Душави хто що і знаємо того став думи але ми єще годі
знаємо, що думи того писме гадав вивратити ся зібром ^{разом} ^{з нами}
і помоги будувати цю народну хату. - Кор захитав спільки, ^{ген.}
Марнавський відійшов до свого полубитаня в одній з бараків.

А ось намло зривалася буря, дош пораб зрубним камнем зру-
 нувати землю, а раз бид нас зрубискавуча ось зрубвала полески вав-
 жети вояки кучо колемате впроті і некаре карма: "Кодіт в камі
 присебичу". Але по мскавучі визивав се тако, варкою цуркіт
 зрону котрий остерілав камні вмоціт перед варкою ваврив-
 ково предсказуот, що буде варкою. Але не соинило камні вів-
 варані вмоціт ні савітло мскавучі ні цуркіт зрону, ні протівно
 тавітота і буря вдало ім визварі і сам нумиме в догону передавим
 малемкі з аюска нумідан до своіх товаришів. У нас в баракі
 савітло зрубну порало, але а еще не став, але сумав що вно
~~ста~~ передароме се рефез зрону новаримів вівані. Але рефез
 45 мінут всі нумі вернулись онка до баракі до продовиме рефез
 перил зрону ~~ста~~ втрафим на стожору так що нумі вернулись
 щоб не понает і врукі. У баракі неохім придубе са та аюс
 залі висуав серце що камні товаришів стужує вівдара.

25.VII.

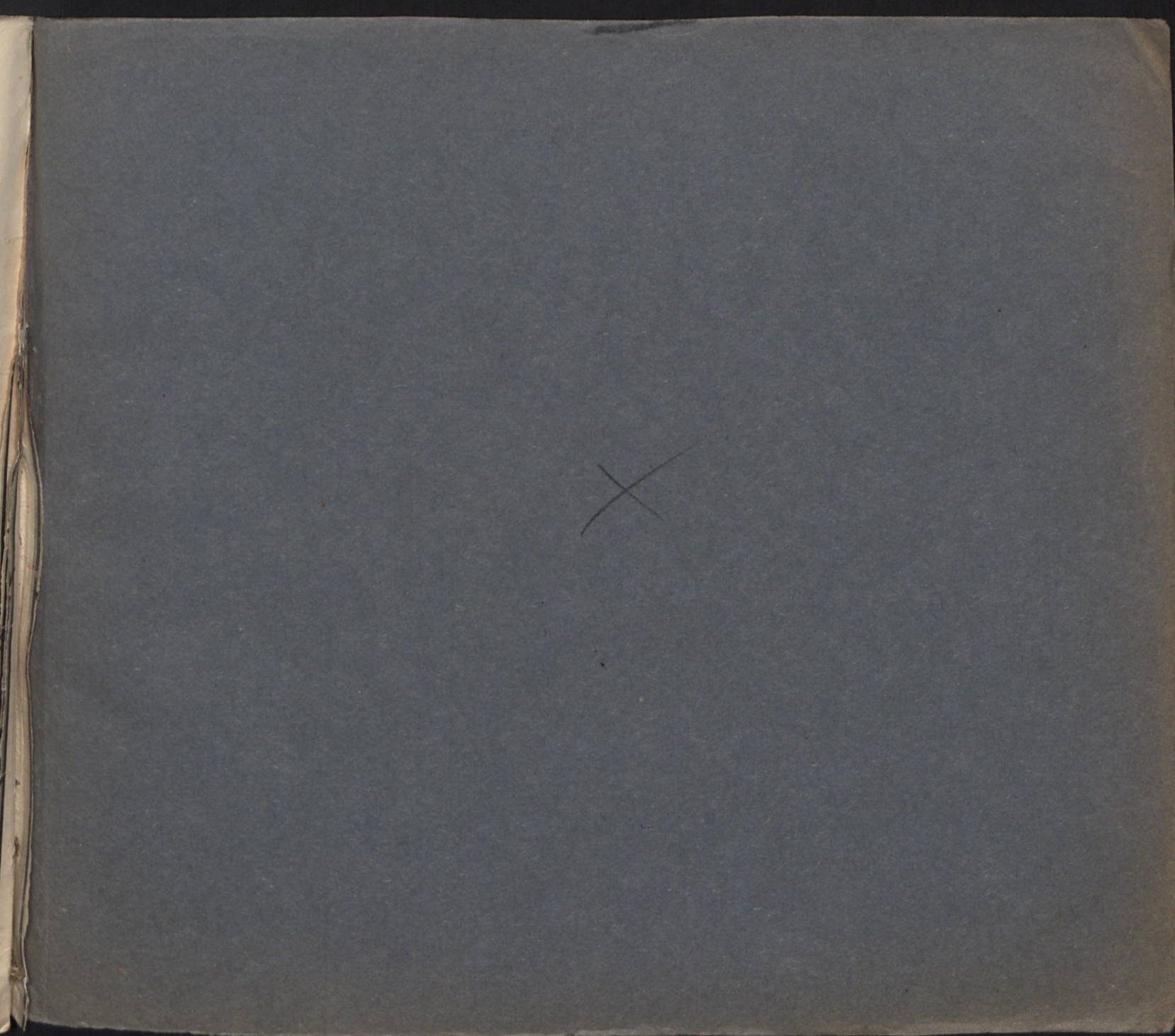
Невідла день гарим по вгерамій бурі і на двоі аз
 мобо, мобо там не вайн, мобо тин що на вайн, моботин
 що по бурі паротам засвітало ім сонце свобода сонце крамоі
 зорі. Але в латрі акривсе сумий настрій, бо осозум і там зво-
 фрив са про вівдара вгерамій умети. Але кад влір і у нас
 стало веселійше, площа, котра була маніе нуміто врат нумі
 мовимото і починаєт веселійше. Воднір вунку зіврив се хр
 та мівал гарні нісві, в нуміма вунку вівривсе самі
 мовіти на мівароме китаісекув мовіт: "Кімакка, брала-
 нупра" в мівриводі орхестри маврок, а еще в мовіти мівіти
 зіврив се цуркіт котрий прислукує са жаром одного стар-
 шинца, який був умітелен на зрубискувці та розказує тамомі
 жарта. І сумавва хто що то вівривсе так весело, омі, не камі
 новаримів в мівіти 50^х нід вровотом к... а, який вівривсе
 те своіх 14 дема за вівдара умету задумуот за вайку зівру
 вівривсе і з мівривска вівривсе в мівіти вівривсе, аки
 граво-команди вівривсе, а в самі вайні змивка оди за вівривсе
 стариміма вівривсе вівривсе і мівривсе вівривсе в мівіти
 товаришів було те в мівривсе, а погито руміти

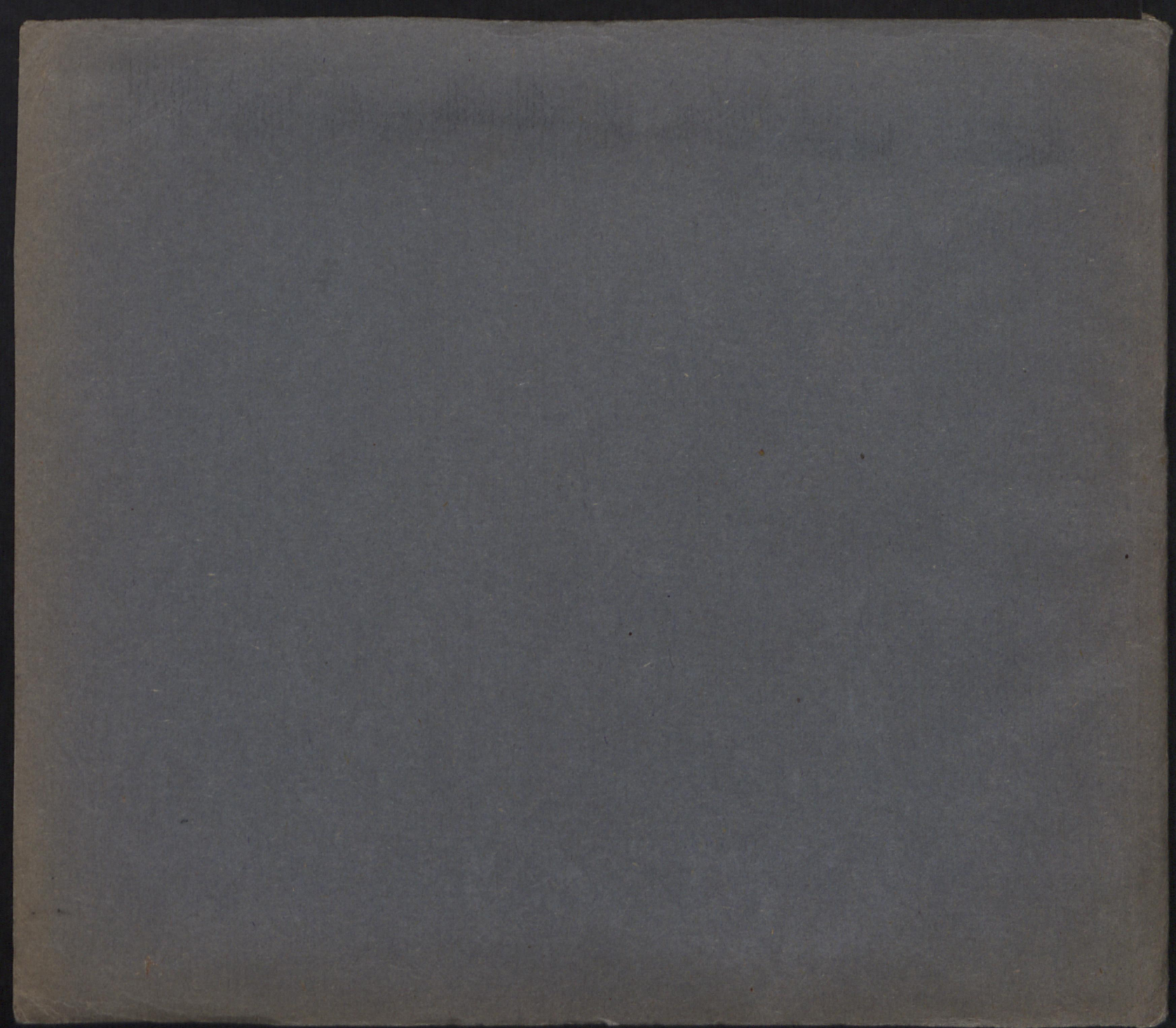
в дальний дозор. Через 3 ми прикували нас з напруженою не пере-
 ловлять коней та не переправлять в арешт (бо як во 3^{ей} дав не припро-
 вадим унікала то було ознакою, що конюзе й не ловлять), але на
 край припровадили 8^{ми} яких переловили на самій границі ізми-
 ним в арешт. А по кінцях в'яз ми довідалися, що решета
 часомо перейшли, та бже в дозори до самої дружини на лезах,
 а між ними і сих 3^{ех}, яким опосередкою разу умерла не вдала се.
 Поляки розумієсе о ай війн довідалисе аз по 3^{ей} в'яз, та страши-
 но чименували довідалисе що німьки бракує, й не маючи
 побіжити сину переисловали кінь канайцаро радів, аз вконець
 переказав се що воно так і є. А що не обійшлося тут і без погони
 похів допоширок і поляки довідалисе куди се друна втікала і заси-
 паво сто яму, яка йшла по нід в'язи.

Буварк 28 III 920

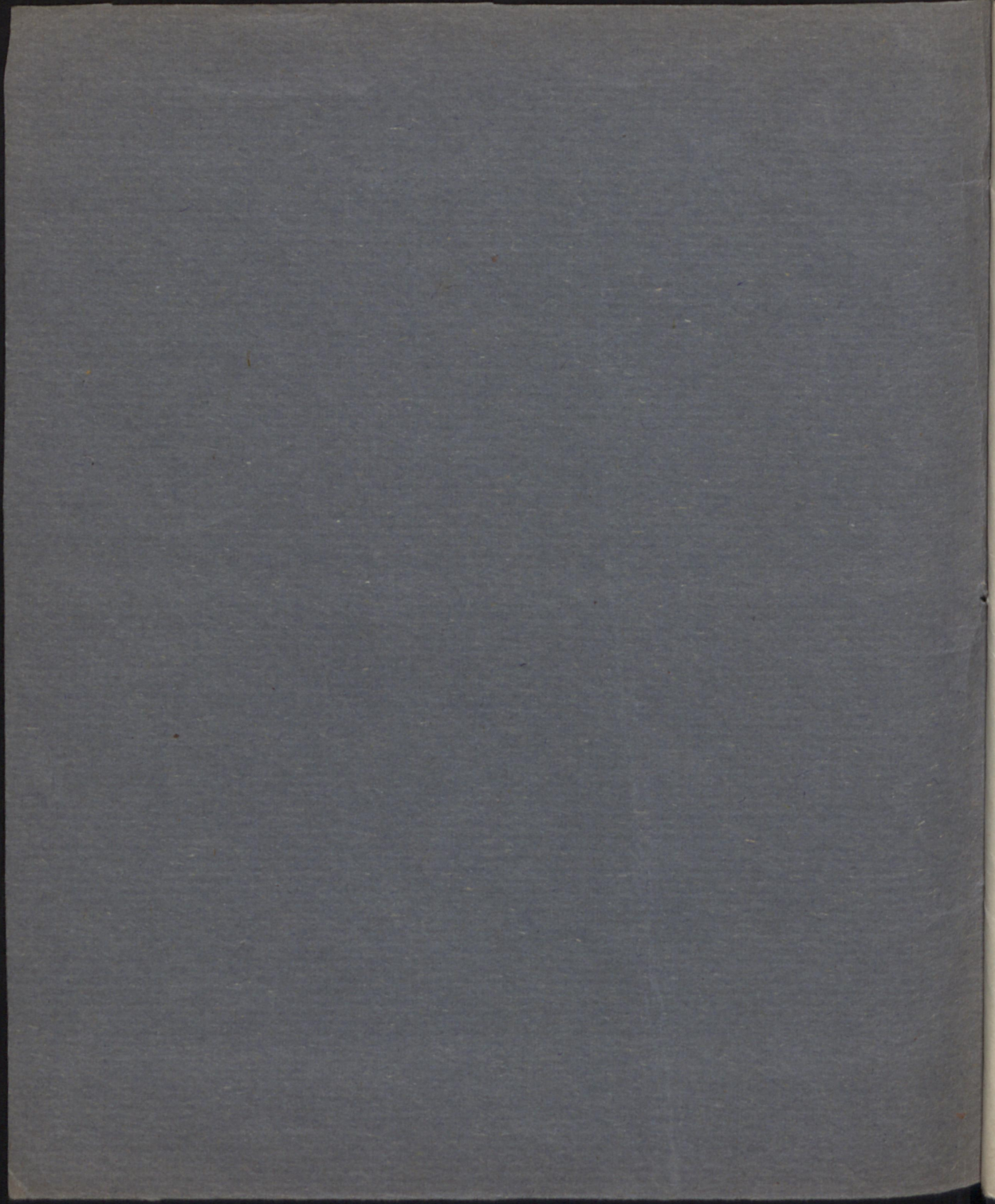
Мазар

Петар

124

2.4.

„З великих та важких днів”

Мої записки з нашої народної війни.

к. IV. Вийшло серією 1920р. — в — лютого 1921р.

Майор Степан

21

Серпень 1920.

Глас митар своїм збувайним побитими телом та ресурі зі собою, зі
своїм умован собі біоки, поведуть і акції змінар. Свої біоки,
се побиває що хвилю так різкі, що сотки шовки передає мимом
тими змінами, тими побиваннями, котрі наорудують перви недовго,
а недовгому приносять хвилеве вдоволення, але не на добро, бо сби
фра нова біока, котра наководить нас буде парализувати знов недовго
леве вдоволення та знов перви. І так у нас фруте життя, яка бр
здає в своїм митках, а кождий з нас барат, щоб не сій нас, се
мікарство думі, щоб не митав як шайскофше, митав серо, що
несе вна з собою зня нас багато прикмет, багато зобичує побивак.
І митав серо що у кождого перви наорудені, кождий фове вереса,
бо той збувайно кружить багато митав, а суче більше приноси
думав побивак, бо недовго в сую пору одержити мит з волю, з кот
рою добити се суче нового, а суче більше добити; митави пробавою
вна суче побивак і зі суче каждий новості, а суче митави ви
тупи приноси суче шайскофско і розносит се бр як шайскофско біоки,
а кождий в се біоки, бо хоче заспокоїти свого фруте цікавості.
Але митав сій нас як найбілише собі приносим, помитав серо, що
серед таких обставин міфско приходить се заспоїти новості нау
кою. По помитав серо курси, які залам се, перед шайскофско обставина
і серед великих переносі даліше ведуть се досіть умитаво.
Глас митав се так, що до наукою баратко приходить помитави під
шайскофско з різкими тонам на угах; фруте зійти на здоріткі біоки
мид шайскофско, бо знов недовго команда добити се шайскофско шайско
фше, кітско біоки. І баратко се шайскофско фруте з суче 7²² десятки суче
шайскофско, які зі зоритави під нас суче спитав на виклада, котри зоб
кої суче шайскофско щоб не сій нас як шайскофско нас митав, котри за
будити на кітско новіт за все, за мид обставина а видати се мид
шайскофско, прикладуючи собі шайскофско забудити, недовго шайскофско перз мид
шайскофско шайскофско, митави знов хоче суче нового митави се, щоб не в буди
шайскофско своїм знання прийти з біокиною працюю вна пароті, шайскофско
своїм знання приноси біокиною корисі суче шайскофско. Шайскофско
шайскофско шайскофско біоки зі сторою шайскофско Команта, що нас
суче шайскофско, що наша шайскофско шайскофско, але знаємо
ми шайскофско шайскофско шайскофско шайскофско, а шайскофско шайскофско во
шайскофско шайскофско шайскофско, котри шайскофско шайскофско шайскофско ра
шайскофско, котрі шайскофско шайскофско шайскофско шайскофско, процес

тани, наведеними фактами з нашої історії та наших
 пофранків з українським народом у Східній Галичині, як писали
 за масові виступаючи нашої історії, як промовили старі про
 наведені і доказані надурити польських властей над безбороними
 нашими наслідком по мимоволі вживаючи з кожного голос, са-
 боту: "Не опускайте рук і за фронтами, але працюйте над
 собою, бо працює нас, Коли будете ширіші з подвійними
 надурити, взятись за працю над своїм народом і направити
 річкою крові зрешені неостарі." І хто не бачив та не бачив
 на всякі обиданки польські, але, з кожного вжити мим
 во праці над собою, а погубити збір з фронту мимоволі, акаж
 уніка хотай мабуть мимоволі ніякшої гадки оговорити наші
 серця хотай зрешені доведе наочно ми переказали, що акцій
 ку так і російські більшовицькі сервіси для нас союзники
 фронтові руки по українські землі, які зрешені кров'ю
 бурних снів цієї землі та зрешені десятками тисяч трупів.
 А ці союзники таке з рукава ситий обиданкам, а військо
 робить що нашого. І так у нас живе нас зановданом наші
 серця ризами фронтовими зрешені та приносять нас
 від рад ми нашім некаре заслужені обиданки зі зрешені
 вбок величів о землі, яких ми перед свого обиданки не мо-
 ми оборонити. ^{Кілька разів} А з огляду нас по утробі та гаданні нашої Гр-
 ни, ми довідуємо, що наша дружба в руках зрешені не роби-
 рудка, але протинюю кореня тами збільши, а і мабуть зреш-
 де нас не са дружба, сей збір укр. народу, которого серця риз-
 тачуть са до сей дружба, сей збір захисників са на руках вбоже
 еще лику праці вбудові нашої держави і отаже еще в обороні
 праці нашої народу. О важка доля нашої народу, розсія-
 ного по усіх утробах, который пробуд піднести са на ноги, та
 надана доля два Кат, а се з рідної порожні сити. Польща, а зру-
 гої навала укринно московського більшовицьку, та сі два Кат
 не повалюють піднести са сему ризенному народові. Але мишо
 сего що вбок Катів сити над українським Карком, сей народ
 підносить са; та мишо сего, що багато найкрасише силів на-
 шого народу отинюють по польських тюрмах, а иншо нас-
 тика шал від Катів більшовицьких презвираток, але наша
 ласть скоротилась за францую, горюють в борбі ради та зру-
 варі шили, Коли був шала дух стають зреш обзреть за праці
 нашої народу. Та не обиданки і сі втаборях та ширіша,

з польської сторони вигравах наступ утваря і переважання во-
 йска вкисав з вєрашних кайних позичив. Все в два рази
 сильний силосковости ворог в окопі зорганізував са і порав настрї,
 аким воясу як було ще по кілка кабатів у стрілих зберігувало
 але по годни кайні рашани по пририві фронту мушкетер оточили
 з так важким трудом здобути позичив. Там мушкетер знов обчислює
 вставивши (како місцевка зручнїша), де в окопі зорганізував обід і охривав
 на починку мушкетер з фронту. Тут скоро забився нам писавши
 ізде на запискахи ками з відно відно, що мушкетер кабатів не скр-
 ив як по два годинах, бо вночі ками запасу мушкетер виславо до рашан
 акі такіх оточили по рашанам. Місто виславо зручнїше ізде
 до куріаваго ободу з приказом сейчас привезти всю мушкетер аким
 була при ободі, щоб вночі ками кабатів не було розван хор по кілка
 ка кабатів. Мушкетером зареє прихити ворожих гармаз і до рашан
 силосковости так що кожен без гору приривав, що се підготовка
 до скорого вояснї наступу, а у камих стрілих по 2^{до} 5 кабатів,
 а село в окопі треба обсадити на здержати ворожий наступ. У
 роз 15. ніч прихит виславо ізде, що було знакам, що вєрсь
 мушкетер. Але по розриваєно покажало, що все переважно рашансь-
 ка мушкетер, а у камих стрілих австрійоми крїм і старши-
 ми багачи прихити безради (була се позичка мушкетер рашансь-
 ка приривав пародах по селах на прихити вєрсь). Стрільний
 подарувши мушкетером адр зради і кожному кабаті акиміс та-
 гар свисті до душі. І кожному кабаті бє відважним та певним
 себе, але в окопі зареє заармивати зїмю в вєрсьх передель-
 лєсо обидва камих обрїв, бо в євїлі ками справник та дєвїс
 підармивати порам перепадали до привезах скринки мушкетер,
 рашан оточили і перемирили мїж стрільний були звернені на
 тих кілка деревинах скринки в яких ками кабаті кабаті аким
 до панові акиміс вїднї, але так вєрсь са ка кабаті муш-
 ка було вєрсь зїмю та заармивати перекид сї вєрсь
 вєрсь вєрсь вєрсь і вєрсь вєрсь бо ми мїж багачи що ками
 що ками вєрсь. Мушкетер порам кабаті скривленого бокал
 вєрсь, що мушкетер мїж на сї зручнї бїм не можуть вєрсь
 зїмю, а вєрсь сєр мїж кабаті таке прихитив, се мїж
 кілка деревинах скринки поридувало бут повнїм і вєрсь
 мїж бїм вєрсь вєрсь. Але вєрсь була була мїж
 кабат мїж вєрсь до рашан мїж са з кождо кабаті вєрсь мїж
 вєрсь і вєрсь приказував сїмїти са, щоб не було за

а в неділю рано побігло він оголошене що в год. вересня від-
буде ся перше представлення. Сего дня по обіді отамаан Любко-
віч промовив відносно на таку: Модерна армія в теоретич-
них засадах беруть ту ж увару наму державу з вашми-
ні Свідної Галичини, знання і творення армії потрібної для
такої держави як самоопікані, святаульско підготову і ор-
ганізаційну працю вроді Сірий і Соконів для Українців
в Галичині східній оскільки не прийшло бн і в обороті само-

тійності ми то влучі з вашого Українця ми самий так, щоб
наступні відповідної збути можна ставити на ногах самоопі-
чних пвердо і керування. ~

Сего самого дня в год. 6. по пол. відбулося представлення під
заголовком: "Редактор рикат. хм. доброба" (комедія над ії).
І знов набувають ся мені при сій нагоді збути одражені з нашої
Галичини по українці. Тут перед представлення відбувалося
"заповіт" Шевченка, який хор полонських доміт гарно відгуквався.
Ця пісня відбувається в кождий серце з прилюдних, а мені всім
можемо так перед очима одна одражені всім наша армія
переступила збути та почувалась новим організмом напе-
рид щоб за кілька днів збути уряд. Завдяки ворогам, всім
Грибача ствала в Голвіч Умичі, де ствал Гривач мит $\frac{1}{2}$ у. і. к.
та суржайно там прийшов ся фр. галицький театер, який
Гривач збув уряд в славіа вазкія пошої нашої армії і ото
в Умичі сей театр дав представлення для вінсека, а перед
представленням відбулося промову стверди же посыл безрусь-
кий для приймів і стариник, де вказував саме на заповіт
Шевченка та на то ховинно що ми вкрад в ворозі венов-
нець сего заповіт вказуючи на ваку вимно та на ви-
товнець Галичій так великі завдані зупроти нашої на-
роду. ось як рідні і дві сучки в каміні зито. Рик ступ
ит в вазкій добрі, а театер за урочаши перед представле-

ним некаре природа нам горюла, бо втрабів повис звод-
 іти лапучих хмар, але некаре хотари прививили сій кити-
 ці, котра серед таких поганих обтавни, серед так важких
 старав і мозальної страці драматичного кривка, котар і за
 дротами, але в хвилі ком куть, са вола і то важна вола
 українського парата, са шотка прет са на куву і жоре
 нам пригават важку волю послідного машов четмана
 Камішишевського. Сед пороваана і сие раз сед пороваана
 зорну від нашої, та шино того Камішишевський се ута-
 дав на дуці, але кринко держав са духа, а своба актора
 акий зрав ролю Камішишевського. „Зид Сідні Тура по Кавкад“
 при верній пітомі і нависаючих хмар зродили і на рух
 гоши вразже. Послідна точка се дуб зивий образ (Україна,
 або Мевленко і ного творі дуб дузе гарно улозаний і такоз гар-
 но утав са. ==

Субота, вері гарний на двори мисаво савіть прамоне
 когеса вти слати і так хотари приступив а во зуртка, в кот-
 рий розмовлялося на різні теми (говорено між тим про саві-
 шество, проо трацію від парата на про ного хиди. Тут урмис
 авляло са гавка ось яка, може она і хидна, але тісла мисе вна
 булаб не гла і можлива во остродвазден): Савалемик повисав
 праствара в зумі з умисел. Пависав вна такоз помагат в ділі
 умиселі, вострий умис втіні і повис і собі так зидати, жоби
 саві горючись во него, а матом іх мовав во себе не повисав іх
 поківати і за наукою, але старат са мати сів молоден-
 кий урток в позависолого, а спеціаліно відношав са
 се во пори літної (липень, серпень во половини вересня), в
 акий умисел при помочі шавічника, а деколи при помочі
 урмисів Гімазімліаних та шавічарівліаних умиселі повис-
 ав шов в ролі курку літної шавіч са не жават і всім
 расі розумілат знаві втіні на рітну історію, гитавом і на
 з погавку цікаві влітки та кавка, он саві гавка вена
 зрочки впро наших кавців про нашу державу впро наши
 борби і т. д. Се з погавку гарно пришло, але при допрі-
 влі і старавих втіні собі мовави зидати, а провадан
 такий урток серед кількох мт порикавом від сив ма-
 левських втіні мовав мати іх і по своїй сторони так, що
 они і поківавши свого науку будуть літної порою
 скотили са в озаренні всіх цих расі, будуть горючись

28. VIII.

волинсько, оскинсько вибереться для них підходящий матеріал, а що найголовніше оскински з них розкажуться в будучи зацікавлені. А провадари такий курс кимсь какають зять розійшов його на дві частини а іменно випинає і курс для дорослих котрий знов французь в латинські, а і се той сам курс який провадимо від випинає і з тих котри угащам на сей курс має гарант стати в левій металній а попри як як і зацікавить ся попри і маємо селанко во ги старі зикви чи мушкетери. При сія старшин кружок урешко попри левій металній видралих каузок такою ських пісень (розуміється моральних) українських. Такий істиний кружок для вітми треба би від полюбивши на до половини вересня то і через з місяці в сьвота та невіді, а висший кружок, щось зводі металній монет видбувати ся постійно, а при сьодні обставинах і злишот. А се монет наступити мене тоді, колиб се зроблено сьомою акось в корозумно зі сурійним сліамі так щоб такий урешко би сьвильсенько був певний, що він перекодам в і мене само застане там такою такі просвітні кружки, а тим що прийдуть на їх місце передає свого працю. Розуміється що в круж відав старшого кружка входилад такою яка заамітова і шов, але а сь полекнув за себе так мим, щоб комис перемадатом вьєвник мій дапитати себе ли зробив і зі сьо хор кружівку розуметь ся фазоги досєо малоту. То у нас багато говорив ся, а мало робив ся, а хотїдн а комис сам на собі ревенкаати на припадати собі дєккі обіцявки. ~ ~ ~

Говорєно також багато за нами музеї їх вартість і шимово лі приходити мені на гадку що і будучи в одесі, будучи в Києві будучи з мьові (хоч не вьові), а маючи досєо багато не і крєсубав ся мійма, не був ані в одній музею в Києві, а мим в одній в одесі, де зацікавивши мене з астороскі гармат, портрети гетьманів і має, але загальсно мьоваб сказати мійма не цікавив ся. А коли з гі сам не знаю ли сь мьов особиста вища, ли тому що так мим в викаї вьовави, ли укр. оговани ст, а мабуть се поосидєє. А до сьєрва тавєр приходити на гадку аки се все вартість нал асудієску для народу для його крєсубави. Говорєно також за вьєвєні мьотри зроблені з корони

Дарма Москвадан в 1915 році, за змищені болшевиками
 у гонимі українців, бо Київ і де він мав зідати всі
 матеріали до нинішньої історії України. І мислював все
 більше якучо вартує село всею, що вимучилося добра вірна,
 а що далі? Хіба се що відгородити від нас, але поперше
 задумав збудувати нашої культури, ^{нашій культурі} так ^{можливо} збуду-
 вати з усіх сил усвідомити, а корпус більше рать окремий
 селу і ками ружих мислів. ~ ~ ~

З цим самим він збудув са відно пор. Євстахія
 на загосподарстві, де що про історію літератури Вознесіння
 де виказал зварити і баранів і зид нас українців.

Деякі несли промисел ак збудувано та його трону, що-
 кінцями ак збудувано, ба деяс був похмурний, а ак зварив.
 браки він був і ввара раффта впримировані до оприроди. Так
 само в місті нашім стало єкоче рико, поділяє ставі мислі
 та мим через біжна бараків мого був подарок євсти
 мисль, котрі що хвилі ніким і біжна хотім непереконані
 на бже неперевал вому надам. Над беріг поавилося поавилося
 що євстхія вва біббуде са відсвакчувані ризанці
 збудуєтє вук. гал. армією нашої євстхія хіба та на со
 вказано відправити са нашім євстхія бо востужена за пом-
 мих за свободу нашої народі героїв, а по одигриває відбудуєт
 в сто сесті ракавенті на нашій вільності.

29. III.

Деякі збудував, чиме не до затаржені сімью темних хмел,
 впроді ками вому збудувано землю, з бараків височей
 старшими, управленіє са ввінкані і збудував мисль ввійок
 євстхія вазким крокам ідуць до камиці. Мисль їх акже
 новарі та похмурі, ідуць мовчазо та мим євсти щосє
 миз собото вобарі. Вому такім мисль, то не треба
 нігати хто знає хор трюм поавилося і історію укр. гал. ар-
 мій. Оно рік саму кагат ак ні самі бесні одумівали,
 хотім мисльєві виверіти востими маршамі вукрам гаршма-
 ми в мисль хіба, рік саму ак нігдунамі і мисль,
 але зі зворото врукх освобождати востими українці,
 а востима і самі поавіє відсвакчувані вазким кодо
 нід отаму мисль щоб їх нашієві поавіє відсвакчувані
 до камиці. Вварити і євстхія увінчати до камиці,
 де бже поавіє мисль, уваріє гарно в зелєні мисль,
 а над село створав хрест з нашім «Помічимо Богє»

30. III.

за волю народу! І в сія мименті кождо гадка пошукана до сих мовни, катри так розкинені по широким сферах українській. Серед зайвеного масового відбулося пошукання босонужник, а по босонужному відправлено панамиду і о. уруасиким виласов проповідь, а по босонужному відсвідвало укр. гимн і всі розійшлись до бараків. З відомими кожди вернув неааре покриваєм на вули з гадкою висої зроби на марко не нічим і реїзе се відом з нас урних доказів, що сі мовни і свідками, що ми маємо право саки розпоратрати своїа казасовка.

Академія по пруриси невороби не відбулася. І так промислав знов ства місяць а кей нас забуря новоим разом з гарани мідом ~~стали~~ мої крихитку веселюст, крихитку село чумору, а мабураго са нас в акія пропота відбуває наре залобу по чурати мх гарних мідних внів зпромути своїм злізним надирому метиом і мідним час мідим зрешто. ~ ~ ~

Зересень 1920.

Нас живе своїм рухом не оидваються на нікого, ми приносимо вів кону зорю ми зно пошукатсе обовато. Зів живе собі байвушим на баракна мідий, на іх залобу на іх зорки, тошом все що кону стоїть на перешкоди і не оидваються погав себе вде вперат. О маїна маїри зурта починає всею зуртат се, нас ав а вде радає починає забурати зі роботою веселюст, а на ії місцие приходять якась тивинка акієсь сун, акієсь призаоблестя. Вні стають тратом свого гавато красоту мідта, а мабурають акієсь пошуром акієсь неааре злюбн, а небо роває покриваєстем кесим хмарам та маїде човенко зпрому зрешто хотати мидетом а за сі мідки каси. Взе не відко чумікаєсь ~~то~~ а севажно з горя молодих мидз в сафор как на пласци виповасових се до ланца, вх не вутко сеї румивсон, але на мідци серо барити ка безки постан сеаки ошумати в пласци зі зрештоам ми крихитку в руках, хотат они покриваєм ходом та кождим віддале сауци, хотат се татко приходять. Угорана снимає сі постан до сам вукладіт, та з неором

зривши добурага се вје ресер сухим сграшним камашь.
 Же ресер, а що буде серед зимы? Справдар була Коми-
 сива полицейка на барачи, що жема на ліжках накри-
 вав (казис) казала же записати на зноб'ївша, ишт
 скоро надивляса са. Але ми вярнмо до такі самі ка-
 мийні приїздом і перед двома місяцями та казали,
 „Панове наше ді сви полігоні“, та і самі пидва-
 ори склад муштурив, акі наш надівлямо з кивераки за-
 метам нашю команду табору що се да муштурив, вв'їра-
 ми відновити: „Що сомукраїньке, ашт сїм'їю бабрани що
 почисебовали і'єраз не з'єсодайоні“, а ми в'їсодель
 ходимо з білим куляками та задано чоракі, але кадар
 мо і вје нас записуєть але дуже рідко ватає жето своє, але
 наша присяга в'їд наших братів американських україньцїв.
 Глаз б'їме, а що буде се покаже са в'їсл. А щоб зовсім
 дучо се з'єсодати то от сходимо, старші розумийні
 ватає відкрит та курен і нас минає. Дня 1. 9. 91. авт Царак
 дав в'їмрут на релі, як новтар нова держава, -
 дня 3. 9. в'їсбулось представлення театрального кружка
 се повторековий оборот і в'їдано комедія, Хамсон "на моав-
 ков. Дня 5. 11. нр. де курен дал в'їмрут на релі, як тра-
 тини ми свою самостійність (релі I). А 7. 11. ходять ашми
 що нас переверну, а с'їм'їю муртє в'їмрут, але що в'їсн
 справди то покаже са. — Курен остатоє с'їхалим ак
 всі інші с'їм'їю по бараках, а у нас ми в'їс'їм'їю з'ї-
 мар са с'їм'їю а саме в'їмрут, що кождо муртє з'їмрут
 кийськ новаринив себ'їю покидає л'їтер та муртє
 оді задержує са акийсь нас в'їс'їм'їю на роботу, та зар-
 бивши кийськ марок вандруєт нурт, курен і насив.
 А такеки забудим на се ак іх старинні будинки в'їс'їм'їю
 зарвотинських расіє в'їс'їю кам іх записано на чоринні
 паксамо в'їмрут, они вје задріи на се в'їс'їм'їю
 тать са родитє з'їмрут, з'їмрут, с'їм'їю з'їмрут
 нил адєтє, поправлений в'їс'їм'їю з'їмрут, та в'їс'їю
 нил з'їмрут в'їс'їм'їю з'їмрут: Панове! в'їс'їю з'їмрут
 каже, писуєть вам руман, не ест з'їмрут і не д'їмрут
 руман д'їмрут з'їмрут. А ошдатори з'їмрут з'їмрут
 з'їмрут в'їс'їю з'їмрут: „З'їмрут в'їс'їю
 пообставайсь ми пообставайсь, і в'їс'їю не в'ї-“

1. IX. до 8. IX

від 8-го вересня.

Товин

Зодун

Обавезуе бид 8. IX 1920.

	дене	8-9	9-10	10-11	11-12
I банка - савт	Понеделок	право бенкуебе и рого келне се мизуа		жорпид укр. ит. коп. контраук	право жорпид и жорпид
	Второк	Куроводарбо		жорпид. и жорпид ст. со мизуа	жорпид и жорпид
	Среда	право секеле и рого келне		жорпид. укр. ит. контраук	право жорпид и жорпид
	Петер			жорпид. и жорпид	право жорпид и жорпид
	Патмиш	Куроводарбо жорпид		жорпид. укр. ит. рог.	право жорпид и жорпид
Субота			жорпид. и жорпид	право жорпид и жорпид	
II серена савт	Понеделок		физика		
	Второк		сеам. калерк		
	Среда	жорпид	физика	стенографид	
	Петер	жорпид	сеам. калерк		жорпид
	Патмиш	жорпид	физика		жорпид
Субота	жорпид	сеам. кал.		жорпид	
III мала савт	Понеделок		педагогика	право-карне	трилмушбо
	Второк		физика (жорпид)		сидвацубо
	Среда		педагогика	право-карне	трилмушбо
	Петер				сидвацубо
	Патмиш		педагогика	право-карне	трилмушбо
Субота				сидвацубо	

	12-2 1/2	2 1/2-3 1/2	3 1/2-4 1/2	4 1/2-5 1/2	5 1/2-6	6-8
I банка - савт		жорпид	право жорпид			жорпид жорпид
		жорпид	право жорпид			жорпид жорпид
		жорпид	право жорпид			жорпид жорпид
		жорпид	право жорпид			жорпид жорпид
		жорпид	право жорпид			жорпид жорпид
II серена савт		жорпид	жорпид			
		жорпид	жорпид			
		жорпид	жорпид			
		жорпид	жорпид			
		жорпид	жорпид			
III мала савт		жорпид	жорпид			
		жорпид	жорпид			
		жорпид	жорпид			
		жорпид	жорпид			
		жорпид	жорпид			

як се бовод і вче бувал, що раси, а бундико прупота змочасед,
 ма так само се ібу нас вчосед; бо місто давних гарних та гор-
 них вчів, а онисел менше гда нас прубиллиших бо лимі мети-
 мух вчів пруходат так зкаравуб попови вча нас вчи, вчора пова
 року, а се губока оліус. І як се бувал в таку попу року
 в селі навакам сідани тебні кофуме, хотай що гдуба не
 вчи, але кофти з нух не мам на собі кофухі, мо на нух
 збертамис друвчих з акимис сумиша вчубога мисл з вчубога
 свбрумтк і не одан скажав. Он бідкі мвди. І мислі рідног
 отавалис мвди в розні вчубуі та мвдичіні плавні і се
 було знаком що он, он зблизарс гшма як звчайно ко-
 форо року. І акрекс вчубават се в чубі рчубавди вчубо?
 І вчубі вчубават он гвбвдн вчубвдн гвбвдн інакис, бо
 вчубі, а гше до сего вчубвдн гвбвдн мо се чубо вчуб вчубвдн
 нуб, бо ак се бувал у вчубах, а вчубават се вче з мвднрвдн
 ірвамо що сел, кофумі вчубо гашмак мар вчубо прчубвдн
 мар вчубо вчуби та вчубават о савігару онку вча него.
 А тут вчубо інакис в ак у вчубав мвднше ак у вчубав мвдн-
 мвднше. І ось у нас хто мв. вчубвдн зі сособо з вчуба гвбвдн
 ак мар і нубо вчубо не мвдн на вчубе гвбвдн гвбвдн мвдн
 мвдн мвдн мвдн мвдн. І не гвбвдн що вчубвдн мвднше рашні
 збвдн гвбвдн мвдн хубі і збвдн гвбвдн мвднше вчубвдн
 бо ні в чубо вчубават не вчубо вчубвдн, а наймвднше вчуб
 савднше се, вчуб з не одних вчуб мвднше гвбвдн вчубвдн мвдн
 вчубвдн вчубо вчубвдн вчубвдн, кофумі вчубават се
 гвбвдн, а мвднше з кофвоі гвбвдн. І в вчубі, се вчубо в вчуба-
 вчубах, кофумі мвднше скарт вчубі вчубо вчубвдн вчуба гашма-
 мвдн гда вчубвдн мвдн, вчубвднше, бо ак не було мвдн,
 мвдн і мвдн, ак сіннікв гвдн вчубо вчубават вчуб і вчуб-
 мвднше вчуб нух, а на вчубі вчубвдн вчубо мвднше. На вчубі
 гвбвднше і то вчубе до мвднше давних гарних мвднше вчуб,
 мвднше, мвднше вчубе, кофумі вчубават мвднше мвднше
 вчубвднше та мвднше. В вчубах вчубвдн вчубе вчуб, вчубав-
 ні не з таког мвднше ак на вчубі, вчубават вчуб мвднше
 мвднше вчубе мвднше вчуб і не вчубе, що ак се кажат, що
 вчубі мвднше мвднше расу до мвднше та і мвднше мвднше
 вчубвднше, бо вчубвднше мвднше мвднше і вчубвднше мвднше
 вчуб ак мвднше мвднше мвднше, кофумі гвбвднше на мвднше
 та мвднше мвднше вчубават до вчубаву, мвднше гвбвднше

ринуся. А в наслідок того і у нас риторі змирилось, бо місце
 новітнього проходу по півдню багачів, тобто окурані в обид-
 рани ровняцькі плаці, які хотять скорити кроком по півд-
 ну від одного кошу до другого не завдаючи собі ривання ні з
 в сія цілє ака ти ні. А тут і вай багачів як старимши
 з пошамі навантаженими цемлю, яку несуть до бараків, щоб
 побудувати собі негі до дальше так шидти неможливо. І в копія
 багачу будують собі старимши власними руками негі, хотів
 сво ніколи не робили і ні на гадку не дрімали професора
 Дімагаралого, як урядника акасов на вважалі кождога киде,
 що він коли в польській мурі був будувати собі негі, час-
 тин тогачиком грова, щоб було лиш павети. Але се все по
 мой гадці завишим, бо як мало працювали над народом,
 замало що не так працювали як самі працювали, тиле самі
 лиш ходили під гурла побурал і так нам було видко доде, коли
 принайменше за час війни австр. коли се у нас вимано
 вощали наших селян і багато інтелектуалі, коли соткали
 мурено наших людей у тагроврах і Гміндах ми шидно
 всего не потрадили бодай тайно вощорити самостійних орга-
 низацій, котри вказували в першій ліпї самостійницьку
 дорогу інтелектуалі наших, а як повинна була зі розширити
 ліп нашихми низшимми веровами, на котри ми мали
 оберти свого державу. Тоботун будь дуб нами і то негроти-
 мий, що ми дивились на світи держав та шидно се не зава-
 вали собі шоганна як саму зарадити, як зі сего вишину,
 а насійка се шогало се, що тірвались ми до будова самостій-
 ної держави захійної області України неоримотовані, бо акби
 брими приготовані і опертї шидно на наши низші верова,
 то малбим безуслівно самостійну державу і не шидлиб
 по штрах. Хотів і се шкалого видтих котри брими влас-
 ніст наших людів і вказали шогалки безуслівно не підуть
 на нашу державу, а переконались адроті коли побудували
 по штрахї України, коли побачили десятки гадд наших
 мочи на словах українських, а тевер отинивались
 в мурі переказують, що ми наша власна праця
 в першій мурі над собото, а отид над нашими мур-
 кою і то праця безуалвно непереривка над вишовацькі
 і вимеккалі нашихми верова і се праця мурити буд-
 енербїна і доверва поді принесе користь. І шогалого

у нас мило лею, що обставино, ілхмі харг і холот вкучал
 кождому праця миз нами постоунал вперед і кождий пра-
 цюк над собою, щоб в найкоршім сугаро, а не в сугаро
 дальшого нашого національного поневоленні стати на
 врозі якій воцільній і мочи поборити всі навіть най-
 трудні перешкоди. Нашого цілмо в (вже теорі дійти до самоостій-
 ній держави бо се хвиля яка не скоро прийде і теорі
 же се покажи жертви в теорі шкільно змаланню мучать
 нам дати нове національне життя і до самоостійно, але
 в сугаро неударі муча стати до дальшої борби і не
 покоритися поневоленню, але стати гордо і навіть зі
 жертвами до самої ціли. Тоти теорі у нас дальше
 і худощаві муча марні спізнано, але кришки вухом
 за водні, вирубавося у мучокої неволі до самої цур-
 жа, якай мочи еще стати активним і піднеси своєю
 грушмишо, а друці не мочути видістатися працотототот
 дальше. Того 26 і 27 серп мисаца дає нам музичний

26. IX. 1920

кружок концерту в честь Ф. Шопена, якого програму воу-
 каю, а в програмі воукаю вказує десидник шкіль-
 Франкської кривавої впрому, яка веде до ціли. —
 Дає 29. серп мисаца, рег. Д. дає виклад:

29. IX. 20.

"указу на тему пильського закону, що до приписо-
 вого викуні землі" якай видано на замлату
 українців Східної Галичини, бо в се статистичні дані
 виказали, що оскільки Східна Галичина приналеж
 Польщі мило лею що устало проголошене, само-
 означення народів" то програмом 1904 до 15 літ Східна
 Галичина була передана польським кошовою-
 ми маурамо, а наш народ був мимий на
 замлату. З власне треба нам знов образі над нашим
 народом і обяснити йому щоб він знав що його лекал
 і від кого пог за замлату лекал а до кого треба
 знати середова і то збираєні т. . . , а в друці мис-
 ці праця над народом як соїлки, крамичні,
 кооперативні і сильна організація (державно-держ-
 авні — бехи в Австрії).

Дає 30 серп мисаца, дає пор. Д. Д. виклад
 на вглядно повесенні статут для Східної Галичи-
 ни проанованій Національною радою Антанта в 1918 р.

Справді нам сей стануть проголошено і наперто пояснено, але
 такий стануть зовсім не був би позачасним для нас і зважалося
 якби хто не розглянув докладно сего соотвта, що се широка
 самоуправа, але в дійсности се безумна підлемисть Варшаві
 і превнезена заміна українців Східної Галичини дощє Полка-
 ми облісена. Так що по 18^{тх} роках такої самоуправи як тільки
 люби навіть в якоїсь небуго пудісцину то Полкаки тоді мали заст-
 ти руки і по доконаній колекцізації Східної Галичини могли
 легко сказати, що мають впроцєдї Полкаків то є ділаємисть, а
 навіть могли зробити так як Австрія зробила в 1908р. з Тосканією
 і Герцеговиною. Але впершій місті сей соотвт вє неварши
 і верижаний, та Полкаки не мають права в Східно-Галичині, а
 шило сего вступють намії права, скрєпа темною колекці-
 зують Східну Галичину, а намії люди отні по долбах і ин-
 шим таборах і се саме містє думи, що місце стати в зупині
 і помочи нашою безборозною вєвєнєсєву ми мушим гун-
 сьїтє за вногати та шухати Гает на пів рісєнє (Скандри-
 Ковалєв) і перєговєсєнє вухвалєнєнєм безтравєсєнєм надна-
 шим братам. Але як вє завєдє се має стати гартон
 думи мєрї і вкарєвєкєна бєрєлє коши рєнє дєшо змєнєвєтє, а ро-
 ловєкє стане вєвєнєнєм шєдєи шєнє рєсєкєє пєвєрєтєнє вєвєкє
 трукєсєнє.

Словна сєрє парє рєсєкєє вєсєнєнє, та вєрєнє вєрєдєнє
 вєкєсє рєдємє рєдєтєсє, хотєнє бєдє задєнє вєрєсєвє вєрєнєнє. Сєрєвєдє
 як сє вєтєрєнє бєвєлє шєнєсєдєтє мєжє вєтє вєрєдєнєнє вє змєнєнє сєсє-
 рєсє, хотєнє вєнєнє вєвєсєвєсє. Вє сєвєдєнє вєвєрєдєнєнє вєсєтєнє,
 шє дєтєтє вєрєдєнє вєрєдєнє вєрєдєнєнє вєрєдєнєнє рєдєвєнє дєнє,
 вєрєдєнє вє сєрє вєрєдє вєкєнєнє, але мєрєтє вєсєтєнє вєкєнєнє
 вєвєдєкєтє пєлєтєвєкє, вєкєнєнєнє зєнєнєнє вєнєнєнє вєнєнєнє
 тєкє обєвєнєнє зєрєтє бєрєдєнє шєвєрєкє пєлєтєвєкє вєвєнєнєнє
 вєнєнєнєнє ми нє рєсєнє сємє вєнєнє, бєзє мєрєтє вєрєдє
 нєлє сє вєлєнє. Вє рєвєнєзє вєнєлє нє рєдєнєнє зєнєнєнєнє бєдєкє
 кєнєнєнєнє нєшєнєнє вєрєдєнє, шє мєрєтє вєсєтєнє пєлєтєвєкє
 тє сєвєнєнєнє нє бєтєрєдєнєнєтє.

30. IX 920.

Жовтень 1920.

21.

Як се все і всім буває, що тоді коли головною найбільше
дається відчувати як найволевішійшим діям, так сею в першій іншій
буває що повинен мати кожний головка, а ще до сею і драк
них речей з окрема що вишалає іншій деякою головка; тоді
мішати кудиш заставляються над своїм положенням мукаша
прини сер дою, стаяу стаяу, мукаша зриває сею не лише
без посередних, але також прини дальших гудших а такоу
цях хто які сей михий стан зриває. Не саме дієсь
тепер і у наших місті, а щоб се кудиш розібрати треба
кілька раз переказати знадати яке найне положення, а треба
додати що знаємо що попришлось, бо а до сею наведу реалі-
ні драк сею попришлось. Ото харт знаємо попришлось
і кожний з нас кожний не має михий поспри в домашню
то харт кожний іншій головною і сама не знає як саму заарати,
бо рано вививши трохи зовсім гурко; вививши право
очергової каби з кучкою хліба як нове ще має. Бо нас
нішше мучає що одержавши ввечерю оду третю
малого буханця хліба мучає що дієсь все до трине-
во саяу віа до сею зриває головною. І з тим же віду.
А щоб сей обід ли що мучає зовсім ні бо одержує
кесто зриває (саму воду) і то не саяу а на віду
трапи бараба, касто несолевої а бривше рач зовсім
не мащивої (як се у мене брива даєсь свинам) і то
еще дуже мало. зриває такий обід некає зриває
яка неє мучає ві свинам, бо одержує або таку
саму зриває кабу (розуміє не доводко) або рист
тебид несолевої воду. Маса же дієсь мучає
не одержує (хотім рач давати киреке мучає, але
ли не ставовим не прикламати). Се брив мучає що
до саяу хартів, але окрім хартів саяу еще одо-
риває несолевої командоу і найне бо от хартів
таке: свина не дають, а се свина яке ли собі
купимо мучає гасити о воду ввечерю і так
зриває командою. командою зриває що
самею саяу по бараках о год. 9, а тиргасом
як мучає великі трости ді віх зриває
"саяу саяу", а як сею не зриває то бере

каменську та кидат через вікно в барак, або урядовці:
 лат в барак, а се тільки що команда виває фракше-
 каз, а інакше пикають поно виконувати своїм завданням
 побувають своїм завданням. Вони іти на по мислі, зрештешам
 не впускали всередину до кермані по воду інакше сего по
 у бараках воду (нема то мусити іти до кермані, кожда сво-
 їть коло врані). Та не мисле не але багато інших речей
 як урядовці сі вдова які ми собі потаємно пошлюковим
 з розв'язаних бараків нам забирають, а черги з яких
 хочемо собі побудувати друку не мусимо ховати, щоб
 нам не забрали (мислимо сего що обов'язковий маже є побуду-
 вати на впері).

Се бреш обставини які нас змисломного глибоке вдумати
 над пригнобленого сего голодних, котре як я тількиме доповнено
 пошлюковим фрактажи стає шораз гірше, та над хибали
 які нам укр. народ в салмики то всего ставу дооробавим.
 Попри різні висоти (при чім не обходило б укарікані
 з сторони слатих характерів) які лише в пошлюковим
 бараках маже не сего тему знов відит та обр. Хвита 7-8
 під заголовком: «Як зралим ми свого самостійність» і т. п.
 «сего згодозем». П сін вартиті котрий був досет об-
 ширній в наведенихміє крілокомі словами надва-
 жітме с, що ми обвини собі гата мита на дудре
 А інакше: Наша інтенція не (береться тут придивляючись
 під увагу) а деякі слова а навіть іх діловитого зміна
 і до нас приліпити) зовсім погубила себе українською
 і не барила потреби своїй верзаві, а писалиши не могла
 сего вєдти в нину верзаві, а найголовніше в верзаві
 селадкові. Один укр. поміщик на Херсонщині говорив так:
 «Петиморівці не в українцями до їхні старшини прилаш-
 рі зі зовсерами говорять по українськи та з приватним
 особамі говорять по російськи». Отже бачимо, що для него
 (для сего старшини котрий був видований в російській мові)
 укр. мова була ненале потрібного мисли сиз мисли,
 та не сиз вольності, а на відомого що він українець і та
 що першого батьківська рідна мова. — Поголомна бєд
 інакше інакше него не робить, а так само інакше інакше
 внакше інакше від внакше інакше не мисли него зрештешам. Ели
 інакше інакше не є вухом українською, а лише назвою

но нікому не попускає собі просявити, не попускає собі мури-
 ва, бо мурик в таких провідників не кур збудження і гради не
 увага і в своїх, але внось мури. Діло в в першій лінії мури
 був українського інженера, а в село мури мат вдарити
 на і то посто означені і асні в самостійної верзави, на сні
 стремитий дусь виста внаси парова і тоді вперва така
 була яка вереса, не дотрбує стішки ретов і стале вочіський-
 ного. — замітка ^{внизу} ~~преліжента~~: Тамні таміганамі можуть болше
 заводити і використати нас економічно, а москати можуть
 заводити кривоуралево. —

Дні 8, 9 і 10. Все містича при великих зусиллях нашого фран-
 тирного кружка відбулося представлення "Перекотумпел" а в
 "Томішнев" в дурній - оскретка в зех актах, представлення ~~на~~ по-
 видно до цих обставин вигляду типу гарно. —

10. X

Село вна було у верзаву представлення коде відбувалося
 своєю верзавою. Окрім того відни ввечері (але вше перед сном)
 сотик ввечері тимов до кераші проти кадрам собі воші
 знами отиа кур добре що по 9^{ти} години не можна до троїв
 змизатися, але посто добре поургані такийми камен-
 чинами як заблюба хотят розбудуватися приказав пер
 керашцею вболоті покласити на землі передсрав так
 вболоті окародомісну та вперва отиам з сіншкав
 колменданга верти а враті того до кітнати се поміну-
 балась вартіа, передсравно керу зилу аїа та на урши
 вель по ввечір цере воні та по закурі що хоті вурката
 вачушко того до врс (миши керу що був вуриваї: що
 а по 9^{ти} год. має все бути в баракад). Се було в одно
 помішкана в ампіа мери, але савсракті пови-
 лав не буде не на нас бо таки протігані сідущих

30^{ти} днів уміло 12 старшин мір ними такої скарі. —
 та за сєю учеру змішмоєсь знов помішкати баракова
 прошка передсрати, хотіли ми же до сего првувки, бо
 наш барак кривоуго найскорше муш вивести учеру
 наших сев вваршнів. Отже 12го наш барак закурено
 на цілий день, а каті закурши, котрі ввечір верза
 мса на ногах переорвадим ревізю розуміть
 будучи ваними кривам і вваршнів як миши
 що на них подібався. Але не вачома і ревізю
 (когда се зреду була то вє не знаю але в когді
 раї таких було вє болат)

12. X

Дякую ще раз нам вчителю вказує на слова: "хочемо
кни з них виділяти і мисл з них виславати". Сего самого
над розуміємся вівка: "з сивурих інак відомо до Завоки,
в сиву відомуєна нас до мисл", але таки зарад сивури
ного над розуміємся вівка, що вде не інак, а як оно буде
но все побачимо.

Ось таки в у нас селас відносим і середтаким власне від-
носик раср беремам в цуртах вбунитас про турним мис обов-
вил та деякі точки над нас на бунес. Ось гін сій нашої вуні-
арно і у мене пиарна а іменно: помп мис онуотим сивури
Камішиу? А на питання се вуніар у мене одна мис
вуні мама але вуні важна частина вуніовди а она вуніовди
так: гін переборон 19к фокув мідати падомисі наши вуніовди
риса там частини, аредитувам тамескою (бувнотом сивури) вене-
рала Тухальського. Але цего самого над нами мис
(може в некомпетентні вонего) таки замість вуніовди кон-
вонотим поно, а вон скоро вдавди в ароснава зібрав
сво мисуніовди і в сиву інак прогнав наши частини, які буні
сиде вуні малескі, з вонемислі. - Хоту же буні циде-
мисуніовди не буні побудова наши українескі вуні, які
не маюта оніки від нашої сивуриности офейним в оле-
секій табір і стам десад радс з вуніовдим наши
вонотим мис побудови побудки. А вбудує нам зі сего
одна точка: «не вати проваси ані одні наши сивури
мисескі але виховати кону на сивутого українца, то
тоді не бунімо зводити буні з нашими вонотим
над нас вуніовди, але она сивури твердо по наші сивури»
Гнерад так мисало що мисескі вонотим мис вуніовди
мисескі вонотим мис у мисові мисові на вонотим мис
вонотим в вонотим і вонотим сивури мисові на
вонотим. А мисові наша вуні мисові мисові мисові
а вонотим мисові мисові, Дякую щинію вонотим
наши вуні, Сотковди вонотим на 1) захоронку 2) мисові
вуні цих захоронку 3) мисові мисові на конотим
конотим і вуні конотим мисові мисові на сиву цих вонотим
конотим (поти на вонотим). Оце буні одна частини від-
новди на се питання, але се буні вуні мама на
але вуні важна а може і найважніша, конотим мис
сивуриности побудова на радс та конотим мисові на конотим

моного Швецька, хочай лишню називаю се Швецькою, бо не чюдливо
а лишню від часу до часу висують замочки, щоб нас колись пере-
мав сего періоду життя в полюк, казний наш срані від мене шведкою
і програма для будньої праці.

Від 23 і 24 сего місяця музичний кружок уявляв концерт 24.І.
якого програму подаю на відвідині виступу. І сей концерт сто-
яв кичкале підкріплення до виступання, всею хором найінтук-
ційшого, бо на фальс і міз наших і такі, копі ради музичного кафе
і гетької кичкалої а може єще дещо уніфікованого через пола-
кани, бо ідує і траунось по їх канцеляріях як збирають раби, як
збирають ілсарику перевернувши всею своєю борбою, яку всім
до перер праймури до своєю виваленні. В якій зупинил такою
уніфікація наводю отко іна а іменно стк тежеселів. Та на фаль
і у нас таких фальс не мало, ми помилуючи на фальс хором
фальто, що вміє наших а грава, а градо на се, щоб колись
собі пригадає що і тут єхуєні, щоб вк бути острозими. —

Падимст 1920.

Весь був поїздий і гарний, але заразом зимовий вітер дока- 1.ХІ
зував, що не со гарне літо, але і втримана вінь утундіна міне
зміи. Вже раннєї табори стало меншю, з небаких вверн
бараку видігала скоринь бодан закутана погроз гаринки,
але внаправив в шалку воби до міста скоро верта ла до
бараку не рідно не було метійше. Але нікто не вказав на
зміє, але котри вставав, матавав на себе мубав та со-
мив до зміної самі наутного бараку, де раненко відбулося
святотже болюсрєан, яке відправив в.А. диківський. По Тромс-
муженю відсвідав хор захові шведска, то міа відбулась ака-
дємія зі співучою програмою.

Перед ушудженю.

- 1) Націоналізм у Франковна „Моисею“ (поф. др. Курії)
 - 2) Короткий опис історичних подій нашого народу (ст. Солонг)
- Вечера:
- 3) Вірний революціонер ~ муз. хор в уривку охрєстї
 - 4) Охрєстї
 - 5) Вн похуєні похорніко широкєт пале-муз. хор
 - 6) До живих і мертвих - Т. Шевченка (деклїмація ст. Вацїка)
 - 7) Іна орїо ~ муз. хор

мишо того що бараків ще був наочно, однак а село не розу-
 мів, хотів бараків був се збарити, але зрештою довелося забити
 хорон наших старших і новачківших. Історія, наших старших
 які ще були вавстр. армії, і був а все і тоді рабау і був
 а тому рабау, бо так мене виковано і був богузою. Тоді се
 може буде отна з головних причин, що ми своїмні хвиєво
 викокані, бо були ми до опалівної хвиєи рабауи і еще
 тоді коли вавстр. Конала, ми хотіли були її рабувати. 4. XI
ноді, коли показалося, що вавстр. армія не вдалося ми прийшлись
 до приматорої проби вступити на мисливий шлях, бо там
 ми наводі довісія вдало і несподівано були пригнотовлені
 до сего відеа. Ми а знов відступили від вавстр. бо ось вдал
 4. XI. о год 9. вересня загарно позар одної расони камом
 рабору. Зорило до низкої води і вода ми може і пілилися,
 але се зорило по офіційній доповіді господарки паловської та се
 на нас скрочилося, бо дивного вид дурезанського
 прийшов з вавстр. армії нам рабауи та прикарго щоб ми
 всі старшіми з 50х бараків помістилися з 20х бараках,
 та сего ніхто не отурав і погалися на чергою переко-
 нись та руйнуать в івах бараках як оселити в борзі не ба-
 заром на се що се і келюмивар. Тоді знов показався
 ми солідарним, бо се не було конвенція і може було
 опертис наму, бо одна половина наших бараків, в кофінді
 був не перекосясь аз по 2 вдах коли нам дано міше. А
 нами там довільсь щоб нейти до земської, помішам в
 давних бараках гарні пері, які свої своїми руками при ве-
 ршківній пруді. Тоді знов показався ми сміливими і бо-
 рузами. Наму половину бараків перекосясь аз 7 давних
 нам паловий бараків з вавстр. армією, бо ми опертис і
 не хотім оти до сего беззакон'я мило і без задної пері того
 бід нас задал Тоді ський. Дня 5. 11. зорішчясь вістка
 "Сміливі в івах бараків до вавстр. армії, а з вавстр. армією вавстр."
 А з вавстр. армією в івах бараків, бо за вавстр. армією в івах бараків
 руди як мурдур і в івах бараків в івах бараків в івах бараків
 на савстр. але по двох годинах вавстр. армією до сего було паровоза,
 Дня 6. 11. повторив лет. вавстр. армією і пер. руди свої в івах бараків
 про паловий закон що вавстр. армією і вавстр. армією
 "В івах бараків" що було з вавстр. армією в івах бараків
 нам на завданням та в івах бараків в івах бараків

4. XI

В бараках се було по 90 осіб
на вавстр. армію на 150

5. XI.

гради і борби в рідній землі. Далі 7. II вихавши трансферт
 стійкість, що роздано прийшло, бо сі стійкісі се жодні борби,
 бо вивержам і будуть дальше провідати рад накараливо.
 На нідні і рік старинна зрава робота, пр. іже ступи нас (Кливіт Баракс)
 повороту бо 10. II бо внаслідок команді табору прикрукав стар-
 ма і та забуть що внаслідок заклятого, тиласового муда
 в дупці надуть і ми скоро поїдемо вали, а тварасаа він хотів
 згодити нам полемі. І ніщо покараємо сі полемі сего са-
 мого дня, бо нехотіть галуба видати іров то варення обиду і ми
 ширим побирають бараків земки іров, які ми вяржун-
 соосі і при рідній кароні собі зривам, і там до варення
 обиду, бо аз на ірмуні день видано нормално ірова докурні.
 † Покараємо і наслідки наших зривів бо 11. II покли-
 како наших 15 старини до канцелярії в цім заохніюванні
 їх подаєть та без кожного питаня сїм градовав у польскі
 канцелярії, або в градо, бо хотимо тоді кама се усоби
 переконати са що бами і ми, котрі перейши так велику
 школу борби, потрапляють все таки за доброго шмиша,
 за добре перевести їх в темній крикаві місце зривони
 збудам в баракі де мучкасто всі мучити товарни, потрап-
 лять схривити і все свої поспубованні борби о свої ст-
 нуванні, своїа схривенні робото свого вусарського пра-
 цю по польскіх канцеляріях перекривти і фариши
 по рабски в дупці казурі: жиний пале і ступишисел і тако
 каюсь за свої зривни та ірмуні о професад. І ось від-
 того нам треба буде звести (важкі) борбу зривний ризи
 з нашими хривами і покривти риз глибокі як вогоруди
 а доперве покрившим себе і хривіть врансь до в. емафе-
 ривні гради. І ось тепер кожного риз хотім не бо-
 гаго не все таки кливуть по кілках старини та
 звітляють їх, а ми сї що шмишаво як дово не
 звіско, но все таки оставиоць на ризі та бере-
 грами заводимо дові багатки над сїм що бую
 та над нашою будучою градою над неродо. І ми
 вирико з нас ватавта, яке певно, авдасо нам
 сего барки нам поваро, а тил поварини се і. А що
 буде дальше, що будемо робити? На се треба мати
 вогорді виводити і іиско: мусимо дальше градо-
 вати і як будемо градовати такій буде видити, а

Того часу ми були рабами та ними мабуто остались
 яке добрий час як врано поведе в'їзду в наше місто,
 а на се мабуто гарний добу, бо ото вб'їзду міста
 прибув до гаворі з Д. О. С. Прохорова Каттан польск.
 а в'їзді який скривавсь від. (Кучини (вал) така знай-
 миво, яке от пораз морські вносів подає, і вні
 Бендон і Пихилки залатвіоне" і став поішату,
 що все поурешився, що збільшення будуть прихильно
 полагодувані і що вистарить як Кв'їдї старшика
 подасть коротке подання що збільшено, себто
 як Кв'їдї задвиг що він просить який що його збіль-
 шено, що він упокорюється, на се все читались розні
 дати розні замієнка по польски, почитались
 розні слова і вєдї уривки, що ось дістались до
 тому. ось які михадї тільки що домі дістались, а поз-
 тив міст. забив що инешо якби кождї старавсь ви-
 дітати, а з'їзду на се щоб по місцї знов
 отримув в слідуючї арестї, але не на се щоб
 в'їздувати. Той як було нашим випущеню ко-
 дї отримавсь знов в торні бо не давшувати в'їзду,
 але в'їзду працював і подержав знов в торні
 та мусив все таки повноувати, а се було
 найкращим показан як ми багатмо в'їзду-
 в'їздувати. Того в'їзду наше в'їзду зменши-
 лось до прибуло нас тут. ось старшир. 73 м'їзду,
 а до тикінського міст. то в'їзду 28. XI. в'їзду збільшених
 101 старшир і 10 м'їзду; а до сего часу в'їзду 16 стар-
 шин і 7 м'їзду, а в'їзду тих збільшених 2 м'їзду
 в торні, мабуто на раз ніхто. і з'їзду зі сего якби
 нас навів в'їзду в'їздувати. ось ми даємо
 раби, а раби не пофасривать собою в'їздувати.

Зрудень 1920.

-32.-

Се буде лабуто оди з найтвизних мідкув, а з того це вно-
му по сейчас газрати. Осе пород рисур свого вишито на вт-
ках свої гарні картини, а втер допашага порохови по-
казуваги свого стиу свого лице, ака гід невал вля полове
тава страшна така цигра, та перед нею невиди грози.
А в наших бараках, не тейло? Остан тейло що зейла,
акшим спогні бараки над ранах бий від морозу, а
товариши мимв сего що вогатикам всяки мовили
швару з в. кнах і спінах, та мимв сего мв тежидел
в осей по рашт вробамш одержанимш, а по рашт укра-
ченимш а в бараку халодна зроймаз кожду ~~з~~ зроби-
мш, збидиш постане; осе це ~~се~~ спогніт, осе це
посугу з в. кнаху, а осей чейло народа що бидамш
кочид свободу, а вачку рашт в свої вивольний борбі
своих товариши поклиам змогмш, ~~та~~ друга рашт на
кочидо вкучала в бараках і з неволю вкучиди вину-
вагиде на тв окрештий з пересогні гдівс: "І гдіводен
і змико, дай мені тоже, виче рашт огузе в зучки, а тоді
я пог бзе не вкчам!"

Заручував а в попередних стартиках то ми рашт
же втвдін рабу, до вей з кноти проголосилш в
расогнісн севата зрешивш і в таборі нашим
подвдилася видова з закшквон жерв і внутрим-
ної позивки креший жерзави і ото чхх в збувсє конзер-
в жерв севата і носиталисє жерв і підписалисє
отушки і отушсаго оком 30 тисел а зложено готвкою
5 тисел народ ми по рашт показали ми що всту-
паємо на ших, калі раб пересогні крешитє стана
пашови, кочид пог виче, а вочинає будувати свої
жита.

Два Хх. пог з Хххи уладив виклад на гему:
а Оклад почитани з. о. ч. к. р., кочиди має бутр
наге послитиши вкучити до жовдог оушки що дриши-
но богато збидиши. —
два Ххх. кочид рашт, а іменно; що табог залекнєло
на з педіи, аме га вгочка показидє неставидиво,
а мимкє пашага жерв і так бзе кочидиши оту-
жита.

ними вистаками.

Для милого зображення хоту описати зимовий день в
наших таборах. Вранці о 7 годині приносимо в боці кабу. Але 8. XII.
по ній ніхто не соїються, бо са горна црка товика ні-
го не варує, а такоу зимно хот тикаю, бараку, але
кути? Кайкот товаришів моїх котрі не працюють для нак-
ряться же о мнов враскіне повставали на бігують
по кімнаті щоб хот траха розігрітись, Оди бігати до су-
сіднього порожнього бараку приїждять кіська дощокве
тими, розпалюють огонь в печі, але се нічо не пома-
гає, бо і фірка цїлка замерзла і ваки земліні куки
побіліли. То кабі котрі знов ховарсь в узко, а то
не мал гна карпаче стар коло печи і ак міже утїсь.
Всі стають доверва како години іі перед подумав до
вхати стало ввєбранки тепліше. О год 12 1/2 приносено
обїд, а по обїді промки розігрілим сїд котрі хот
робити, але не дово до тїєї міри за робавим,
а урештою не дово можна хот робити бо холодно
робався. Оце одні хотав друї сїтвасот, мавші
щоб розігрітись такимиж баркама. Так минає во
вєрєд. О ось вечер вєрєд, ка двори сїтваси мовоу
вєрєд кутел на всі боки сїтвом, котрим і до нас перед
мвара добуравсь, в бараку халот, ввєготна хот не отє-
рало, але мимі тремі горду, оце добуравсь кісько
товаришів, щоб спратом фїамі, довне можна буде пере-
мерати до рака. і удалось, фїамі перемїдсь вїзав
і горить в печі, але гна запалимо довожа вєрєд? жавра
тїва би вє ввєрант фїл, а так зимно. А ги всі мавот
що прата? Так минає дожд за стан.
Тат і різководности в наших таборах, бо ось 10. XII. приносимо
вїстку по поштенє харгів під котрим ввєрєд і вє
лого вєрєра вїдако по половині хлеба (до тїеєр по 1/2 б.)
вїдако вївноз по 10 каштров і по ложці мармеладу,
а на день 11. XII пошрено до варєнє і мєдо і каму
та жавалось, щоб вїстє вє поїнїмїє сє сє вє.
Тат мимі чего що мави мш вє кіська таких сїтраї?
Тат ніхто не догадавсь що не хот нїдегїт, бо 11. XII вєанє
в обїдоту хоту кам розігрімовано ввїд хот бараку
прїбує во вєрєді полєськїи генєрал хотїи сквотро-
мовади що ми положені їмо.

Та саме се був перший день похоронний, Генерал получив
нашого харчування все як дуже погано погодився і обідній час
нею був не зміш, але поїхав Генерал сего самого дня по
11^х і побачилось що се похоронний було лише для придатку
Генерала бо ввечері Вері не одержано погоспе і ввечері
не одержано м'яса на снідковий день і менше каші
а що б'їли ми то не що 12^х не то що менше видано
але не видано дров до варення так що обід ми одержали
з год 4 по пол. м'ясо з год 1. по пол. А ввечері ми
їли пошмиро по таровині дохочили кн'їва а не видав
вано м'яса ми що 4^м день, а решту їли сирівері
і каші.

Дня 10. XII я переніс ся до 7ого бараку, бо в 6^м барак зовсім
погрозно. В сїм бараку зупити кн'їва м'ясо зупинило ввечері
міжє, а передвечір Вері. Осв приїздом Дня 19. XII м'ясо
лише досить скоро вставі серед холоду, але збільшав ся
рас Вері, котрі заохочували досить ввечері, бо ми
приніти кн'їва з подарунками та приготуванням
все до ввечері Вері. О год. 8^м ввечері всі отикувані
приходо, а щоб сент рас отидання скорше зникати
погалисе в бараку жарти, як здавала промова
затонською, як і м'ясо і яку і м'ясо вала підсказу
в Теремини "Книжка і грати м'ясо" або ота
Дня і в Теремини, по жартах наступили жарти ввечері
Николаєв барак а отикувані ввечері кождому
з осідна многа м'яса і підкидувані кождо а отид
отило отикувані приїсєно ввечері що за два Дня відіг-
дгар зб'їли м'ясо ввечері, а отило ввечері приїдуть м'ясо
і отид ввечері та ангелом і подарунками. Ввечері
ввечері подарунки приїдуть не отикувані без ввечері
св'їтлї, а отид ввечері і отид ввечері м'ясо
приїдуть ввечері, а отид ввечері збула ввечері
на рибній м'ясо. Того ввечері збула 9 збула
на рибній м'ясо, на ввечері ввечері св'їтлї збула
10 збула м'ясо, що ввечері Николаєв ввечері ввечері
бараку м'ясо св'їтлї, та м'ясо св'їтлї
тв ввечері св'їтлї аркало. Того ввечері ввечері
(20. XII) св'їтлї м'ясо барак а отид ввечері ввечері,
затон та св'їтлї се на рибній м'ясо
відігдгарот св'їтлї, а отид ввечері ввечері
збула. Того ввечері ввечері ввечері.

Пограниччя від Буковин аж до кінця сего місяця нас минає
завсім монотонно лише зі сего різнилося що що кілька днів
відвідає по двох або трьох старших днів. І так до кінця
сего місяця остало в місті всіх старих (разом зі снігом, що в
випитанні і по канцелярії) 254 та 39. епітелію.

На прийшов час нового року, нас наших свята зближає, кожен
кожен з нас був певний, що буде святкування в місті. Доброго
приготовлення до свята, але все даром бо ніко не могла б
втертати в місті, ані у палатській провінції. Відрадою двайдесяти
тисяч з горючанського комітету, але їх ухвалено і дев'ять тисяч
вирішено отаць на білми текури цілі, а другу половину остав.
Яко як зміжний фонд старих.

День святаго Велера. Зближаєся Велер, кожен кожен, нас
мишоваї гдає, хотів був кожен, що нікого до цього сподіватися
не може без польський полка. Але на саму гдає, що
в сего нас всіх наш пригнічений народ, що на всіх кожен на-
близкий святаго настроний та спокійно святаго се наше
традиційне свята. Та з над такою настав Велер, принесено Велеру, на
пригає замилотило богаго святаго, перед Велером відсвічало дві
колядки, а по відсвічанню родано Велеру, яка складалася з ка-
тукака, двох пурків та кава. Свічки горіли добо, кількакака-
кака пурків в святаго при святаго, одні какадували, другу вбогаго
сама цюса формовідомі мислі погамі збратись до танц. в. Танцес
при музика погамі танці і в бараку кілька роді до згод
над раном. О згод в бараку стало тико та мислі кілька
пурків в святаго при святаго святаго тисали мислі або цюса
тико розмовіли.

Перший день свята рівню гарно проведено, відсвідалими
при одній земляні від горючанського комітету.

Другий день свята. Около 10 год. перед полуднем погамі
всі збратись на Божому земляні, та мислі тій до какашці;
по збратись кака бараку закарним погамі наглити цюс
всі збратись до дуде ревізія, а на тожесекі урядни-
кови врезінськаку цю сподіяє у нас святаго згодів
що від всія ніко не знає. до всі ревізії приказано

пованосит всі річи зі сінашками. При ревізії задано богатому товаришам діля, макривала і лямані Кукеси вожданія.
То ревізії обступило нас заваривали і силою переведено нас до ревізійної роботи во всіх темних без столів і проходам між прогалин а не цілія шетри. При ревізії одводилось по грядкам, жалоба сказав до одного заваривала: "Генерал не Генерал як не жуксе виходить шаблов полове а он вискомі в Кошці"
Нас переведено силою, але ми заготестували письменню на богатого скаринше з жалоботою, але нічого сего щоб всі заперестали працювати в канцелярії та мизати мати лямані, а все далше остались в канцелярії та боравті говорено і за жалобі вкчу, але ми говорено кажури що оскільки не поможет протест письменни до серва породили сего средства. А тимчасом ми вже дружились (9.1.91) в землянках вилмадів не має на двохі вкчу, в землянках в ефакція місци загикаєт прокати та вобвал холмоді і вккієт, що буде далше га не самі обіділки жалоби вккороти побаравно.
Та зроблено любі з нас шукчу, до фін 10.1. Прибула буржотоді санітарна комісія та сконтраювала і сконтраювала, що ні землячки не можливі до землячкама і нас сего саціоно вкч перекасево до землячких бараков, але не на добро до ми на 10 фін 1. дня 20.1. нас знов перекасево до цих самих землячків ні ді то вже сбралвеші, але в дісафти землячки заста ми і такі самі зі сего розрачево що на середки землячків на прокоді вккороти по три вкчки що має до заслунити підлогу. Так далше каміє диті в землячках якесь дитячодіє такє як вкчу зобрядав укр. зієтчик в вкх етаріє в порогках мотого надивавом землячка мсєршиє кара ми.

Лютин 1921

Протавола мотого диті в цих землячках етар зривкобієє та еривке та вкрке. землячки оброслі грибомі пєлємі, а до цього і харя поітр шєто і мєдшєво пайку кїлєва до 300 гранів хотєи реводві знов підвиєшєво до 600 гр. Зівноз сего місяця богато виїхало до мїв так що в кїжци мотого осталоє всіх етаршин в землячках і в мїспіталі околє 140 тїк що втїрєх

землянок осталось дуже мало, а тим самим життя стало якимсь кривим прикладом, не можна ^{жодної} жодної волі їм працювати. Для цього відіхав до старшин домі, а ще яких м.ст. зніск. збільшило, задержано даліше в таборі. Вправді здався тільки всею було вдовалення що распустили, але і в цих думках родили Полки видруки, доприме рах укр. Вістник з 21. II. мило село, що був се новий наказ до Конструкції Полки одру старто вирізати. І взагалі кожен надієсь ще вирвати домі, до дуба що дуба 10 тисячів отавляе свої сідла, а голова послидний рас в землянках. Для 26. II. привезено тут 4 стрільців з Раборівського побіру, які були вилітні в армії а се згадане, що не мали жодної докучивань.

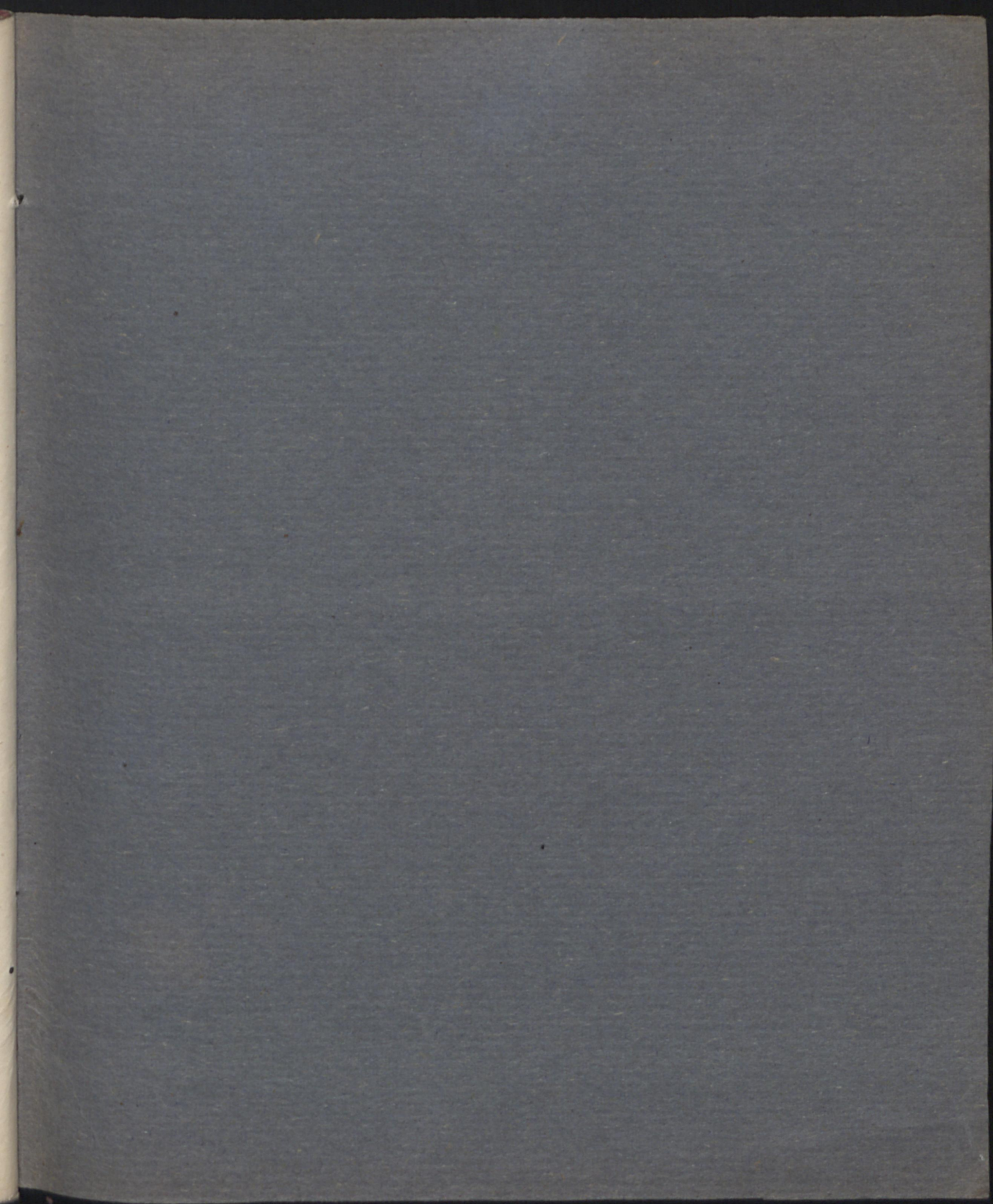
Для 15. марта цілком сурайно покин- Март 921
каро мене до евіденційного офісера в цім збільшеня а

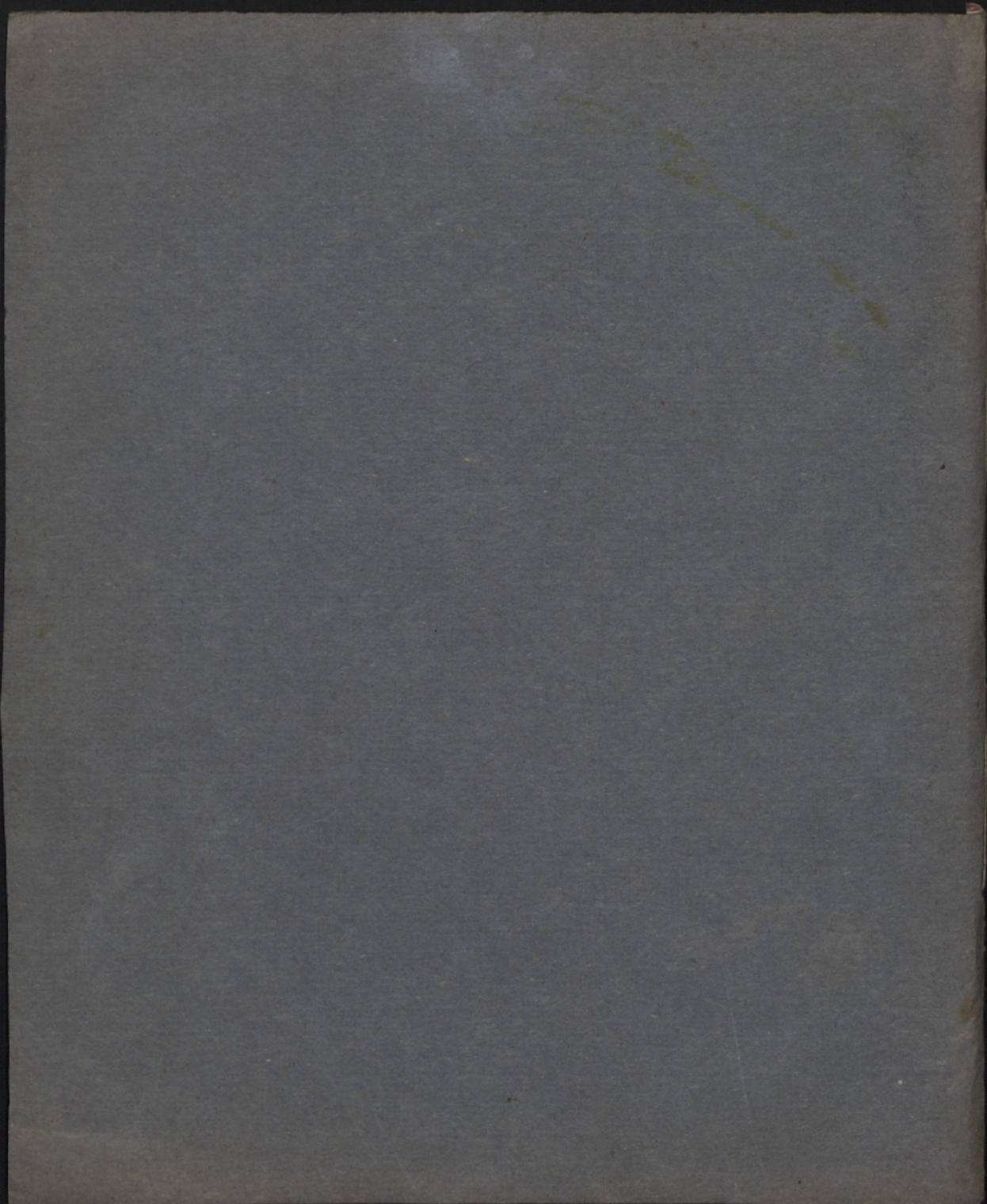
16 марта о год. 3. по пол. будало мене, тов. Скіркови і Гавришукони документі і нас по докладній ревізії випущено на волю. та ми відіхали о год 5. ²⁰ по пол. в напрямі на Варшаву.

17. марта о год. 8 ²⁰ перед пол. я придуб до Варшави, а о 9 ²⁰ відіхав в напрямі Мовба.

18. о год 2. перед пол. придуб до Дави руської;

a o rod. 8 zjudyw do Epocnaba ze zrolocub,
y starocwi. Starocwo dawo uedi ymiuennu
Kazuru: Robie pana uważnem, a żeby pan
nie bawit się polityka ani propaganda,
bo w przeciwnym razie pan a now sie
znajdzie w dziurze". O rod. 4²⁵ br. diawa
do Raduuna a o rod. 7 zjudyw do dany.

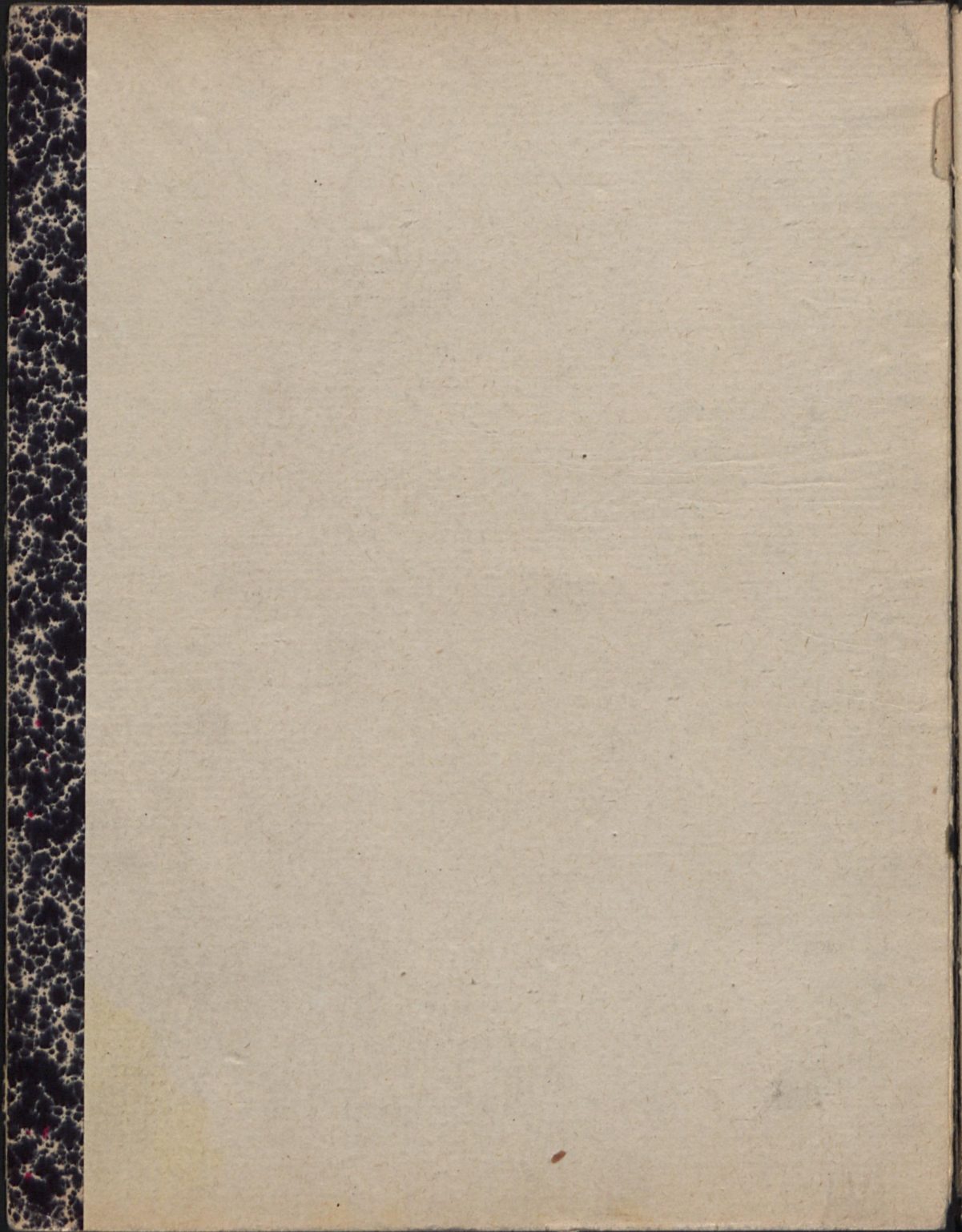
История

17 страниц

2 куска

Леснид Бачинський

BAZAR LANGUT

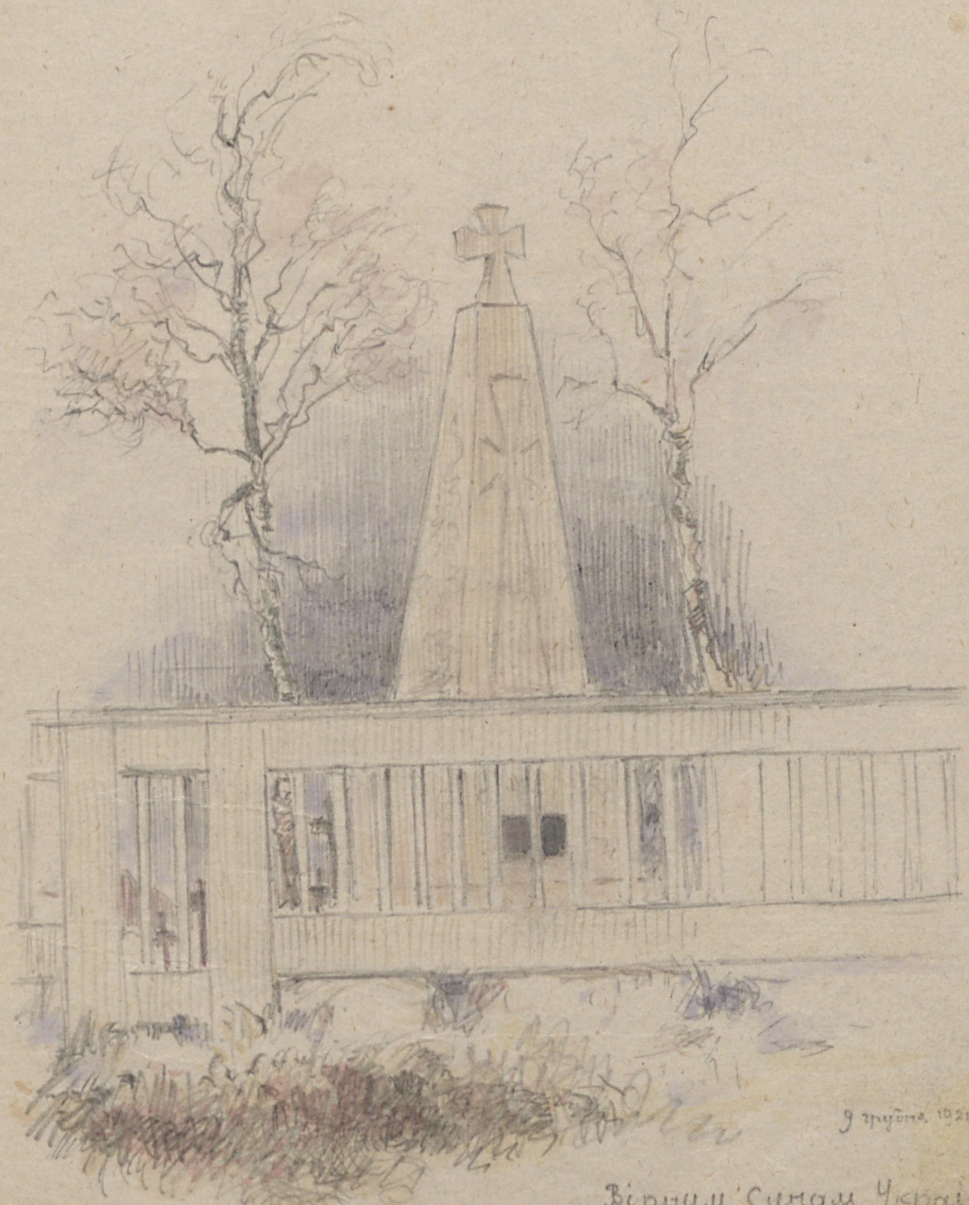
91

8 грудня 1920 року

В кімнаті 7.34.

9 грудня, 1920 року

„Вірний Синам України
Пам'ятник на могилі старшим на
католицькій кладовищі в Чехузі”

9 Грудня 1920.

КМ 9036

7

3

Gmpo.

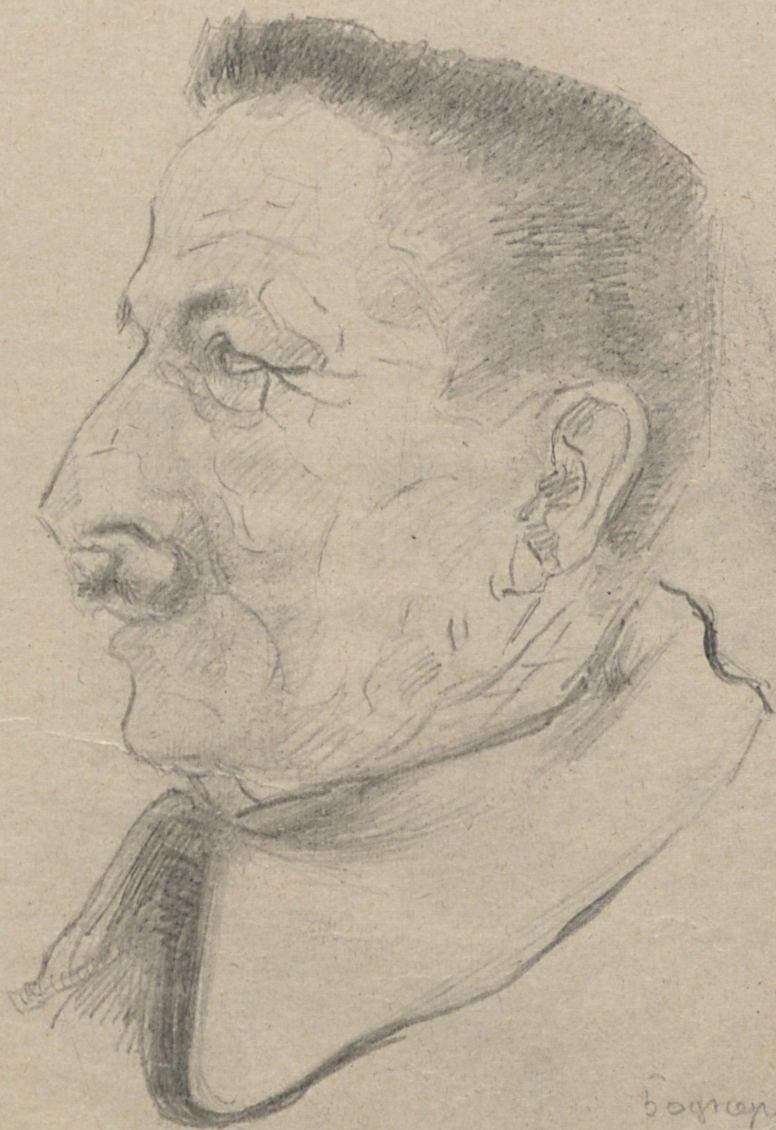

Пор. Столбидин.
Камната 2. 34.

Багинский

Типи Українського
війська.

Джури.

(Безбатинки)

22 лю. 1920.

Козак в стрілецькій
дівізії з штабу

—
Тікав до дому до жінки і
дітей і лімавсь Ноготаними...

Колодецько

Самовилковичъ е старшии

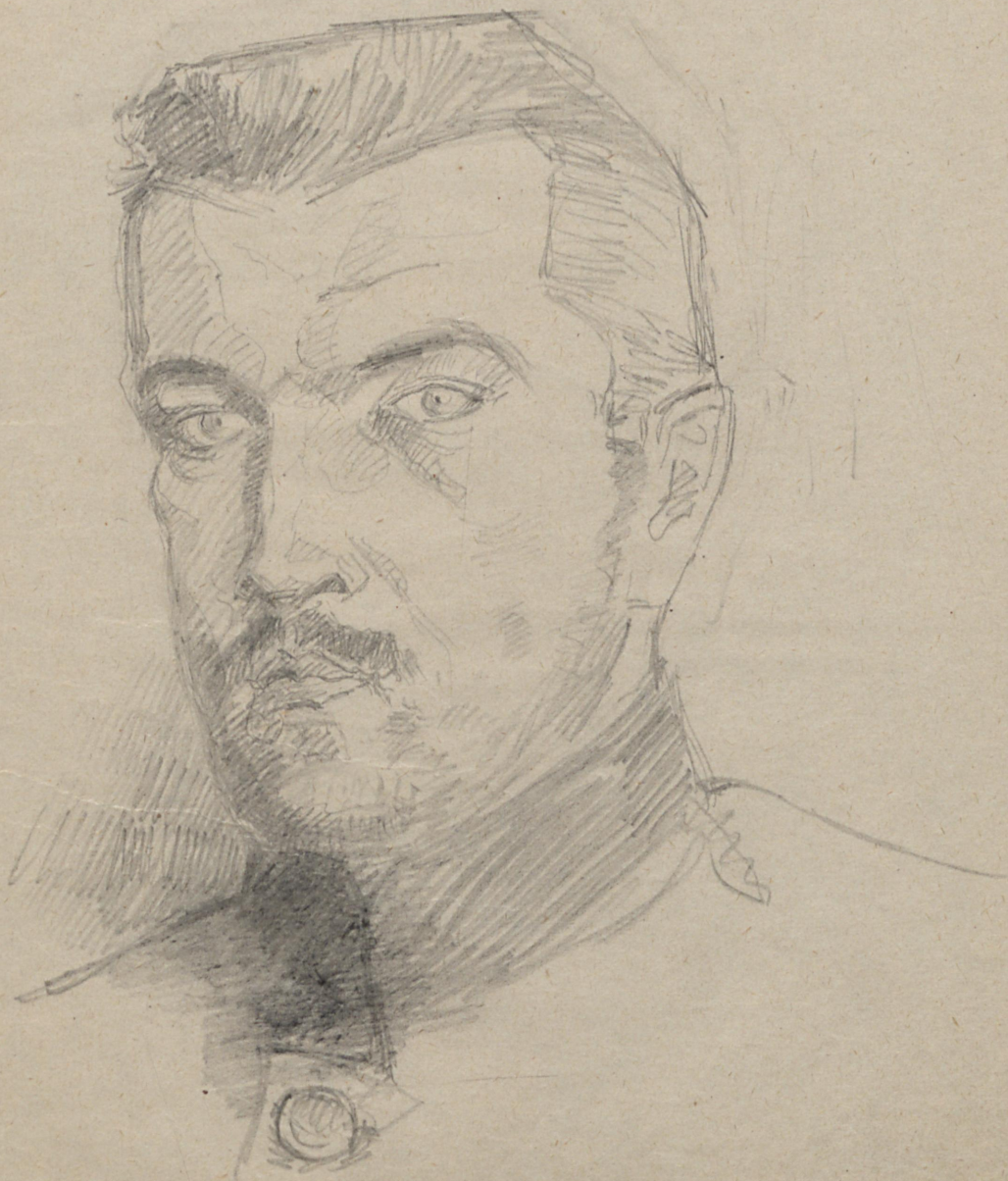

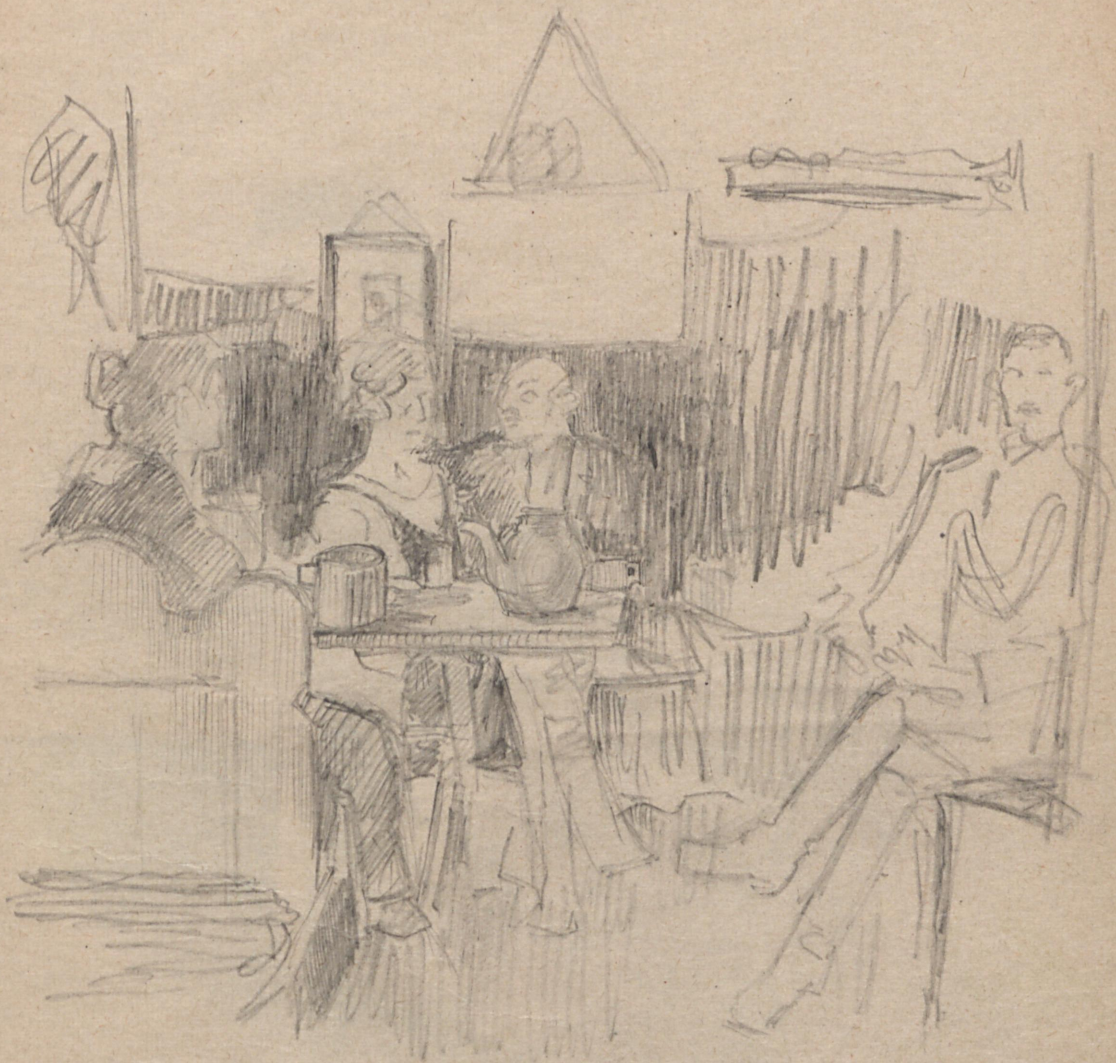

Квартиръ мечатих старшин

27

Леонид Бачинский

Вечером при
школе

Дорога Битва

29

64

6

30.-

31.

Portrait of a man

21/53-2

